

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Operační program Životní prostředí

PLÁN MÍSTNÍHO ÚSES PRO ORP OLOMOUC

SHROMÁŽDĚNÍ PODKLADŮ A ROZBOR
AKTUÁLNÍHO STAVU ÚZEMÍ
A NÁVRHOVÁ ČÁST

Obsah

A. Textová část.....	4
A.1 Úvodní část	4
A.1.1 Základní údaje identifikující zakázku	4
A.1.2 Základní charakteristiky řešeného území	6
Vymezení řešeného území a širšího zájmového území.....	6
Charakteristika přírodních podmínek řešeného území.....	6
Geomorfologie a geologie	6
Hydrologická charakteristika	7
Půdní charakteristika.....	7
Klimatická charakteristika území	8
Charakteristika biogeografických jednotek řešeného území.....	8
Ochrana přírody v řešeném území	15
Velkoplošná zvláště chráněná území	15
Maloplošná zvláště chráněná území v řešeném území ORP Olomouc:	16
Významné krajinné prvky	18
Památné stromy	23
Soustava Natura 2000.....	24
Geoparky	27
Přírodní parky.....	27
A.2 Rozborová část (průzkumy a rozbor)	28
A.2.1 Soupis disponibilních mapových a textových podkladů a jejich vyhodnocení z pohledu využitelnosti pro návrh plánu místního ÚSES	28
Vyhodnocení vymezení ÚSES v komplexních pozemkových úpravách.....	29
A.2.2 Vyhodnocení reprezentativnosti vymezení biocenter ve vztahu k biogeografickému členění ...	31
A.2.3 Vyhodnocení migračních tras a migračních bariér v ORP Olomouc	33
Obr. 7: Migrační koridory pro velké savce v České republice (Zdroj: Anděl et al 2010)	35
A.2.4 Vyhodnocení aktuálního stavu přírody a krajiny	37
A.2.5 Vyhodnocení začlenění území s přírodními hodnotami do skladebné části ÚSES.....	39
A.2.6 Vyhodnocení vhodnosti vymezení větví antropogenně podmíněného ÚSES a unikátních biocenter	40
A.2.7 Vyhodnocení zjištěných problémů, nedostatků a chyb.....	40
A.3 Návrhová část	46
A.3.1 Popis koncepce řešení a její odůvodnění	46
A.3.2 Vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES.....	48
A.3.3 Vymezení přírodního místního ÚSES	50
A.3.4 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES	61
A.3.5 Vymezení interakčních prvků.....	61
A.3.6 Návaznost ÚSES na hranicích řešeného území.....	61
A.3.7 Stanovení cílových ekosystémů biocenter a biokoridorů	67
A.3.8 Funkční využití ploch pro ÚSES	72
A.3.9 Minimální prostorové a funkční parametry biocenter a biokoridorů	73
A.3.10 Vyhodnocení projednání a oponentury	76
Seznam zkratk	80
Seznam obrázků	81
Seznam použité literatury	82

Seznam příloh textové části:

Příloha č.1 – Seznam maloplošných zvláště chráněných území

Příloha č.2 – Seznam významných krajinných prvků

Příloha č.3 – Seznam památných stromů

Příloha č.4 – Seznam aktuálně platných územních plánů obcí v ORP Olomouc

Příloha č.5 – Seznam problémových míst ve stávajícím ÚSES

B. Tabulková část

C. Výkresová část

C.1 Výkres širších vztahů (část A, část B)

M 1: 50 000

C.2 Výkres rozborů vymezení ÚSES (č. 1–46)

M 1: 10 000

C.3 Výkres návrhu ÚSES (č. 1–3,6–9,12–15,18–46)

M 1:10 000

D. Digitální forma plánu ÚSES

A. Textová část

A.1 Úvodní část

A.1.1 Základní údaje identifikující zakázku

Název projektu: **Plán místního ÚSES pro ORP Olomouc**

Registrační číslo projektu: **CZ.05.4.27/0.0/0.0/17_052/0012854**

Zadavatel: Statutární město Olomouc

Adresa: Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc

IČO: 00299308

DIČ: CZ00299308

Zhotovitel: Atregia s.r.o.

Adresa: Vážného 99/10, 621 00 Brno-Řečkovice

IČO: 02017342

DIČ: CZ02017342

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s., č.ú. 6177992399/0800

Statutární orgán: Ing. Martina Vokřálová – jednatelka společnosti

Odpovědný pracovník oprávněný k jednání: Ing. Barbora Májková

Zpracovatelé:

Ing. Barbora Májková – krajinářská architektura (A.3), č.a. 03999

Ing. Yvona Lacinová – krajinářská architektura (A.3) projektant územních systémů ekologické stability (A.3.1), č.a. ČKA 01292

Ing. Darek Lacina – projektant územních systémů ekologické stability (A.3.1), č.a. ČKA 02798

RNDr. Vlastimil Kostkan, Ph.D. – biolog, soudní znalec v oboru ochrana přírody (SPR 1331/02)

Ing. Marie Kunešová – krajinářská architektka

Bc. Barbora Květoňová – specialista GIS

Datum zpracování: srpen 2022

Zadaný obsahový rozsah

Obsahový rozsah vychází z dokumentu „Příloha k žádosti o poskytnutí podpory na zpracování plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc v rámci operačního programu OPŽP PO4 OŽP 2014-2020, prioritní osa 4, investiční prioritě 1, specifický cíl 4.3, aktivita 4.3.2, výzva MŽP č. 52: Zpracování plánu ÚSES včetně aktualizace stávajícího, dle Metodiky vymezování ÚSES, Březen 2017“, který zpracoval Ing. Oto Čížek, květen 2020.

Účel díla

Účelem je ucelená odborná revize současně vymezených ÚSES dle aktuálně platné Metodiky vymezování ÚSES. Vytvořením díla pro celé území správního obvodu obce s rozšířenou působností Olomouc vznikne dlouhodobě platný a odborný důvěryhodný dokument, který respektuje zásadní hlediska pro fungování ÚSES – požadovanou velikost skladebných prvků, jejich četnost a provázanost.

Plán je zpracováván dle „Metodiky vymezování územního systému ekologické stability“, vydané Ministerstvem životního prostředí ČR v březnu 2017, dále s dodržением veškerých právních předpisů, zejména se zákonem č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 395/1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

„Plán místního ÚSES pro správní obvod ORP Olomouc“ je zpracován pro všechny hierarchické stupně ÚSES, zvláštní pozornost je věnována návaznosti ÚSES na území sousedních správních obvodů ORP.

Obr. 1: Území ORP Olomouc (Zdroj: ČUZK 2021)

A.1.2 Základní charakteristiky řešeného území

Vymezení řešeného území a širšího zájmového území

Zájmové území pro zpracování plánu územního systému ekologické stability krajiny (dále jen ÚSES) zahrnuje celou plochu správního obvodu obce s rozšířenou působností Olomouc (dále jen správní obvod ORP Olomouc) s výjimkou území Chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví (dále jen CHKO Litovelské Pomoraví) a vojenského újezdu Libavá (dále jen VÚ Libavá). V analytické části jsou uvedeny charakteristiky i pro CHKO Litovelské Pomoraví a VÚ Libavá. Tento postup byl zvolen s ohledem na nutné návaznosti do těchto území. V návrhové části zde trasování ÚSES nebude již dále upravováno.

ORP Olomouc se nachází v jižní části Olomouckého kraje. Na východě sousedí s Moravskoslezským krajem, v rámci kraje sousedí na severu s ORP Šternberk, na západě s ORP Litovel a Prostějov a na jihovýchodě s ORP Přerov, Lipník nad Bečvou a Hranice.

Celková rozloha správního obvodu ORP Olomouc: 81 696 ha

Rozloha CHKO Litovelské Pomoraví na území ORP Olomouc: 2 110 ha

Rozloha VÚ Libavá: 23 549 ha

Celková rozloha pro zpracování Plánu místního ÚSES pro správní obvod ORP Olomouc: 56 039 ha (69 % celkové rozlohy správního obvodu ORP Olomouc)

ORP Olomouc zahrnuje celkem 45 obcí a 106 katastrálních území. Zájmová část území ORP Olomouc je řešena vyjma části spadající do CHKO Litovelské Pomoraví a VÚ Libavá. V ORP Olomouc je 6 katastrálních území ležících zcela ve VÚ Libavá, která nejsou dle zadání součástí řešeného území, a 10 katastrálních území částečně spadajících do CHKO Litovelské Pomoraví, řešeny jsou jen části katastrů mimo CHKO Litovelské Pomoraví.

Katastrální území na území ORP Olomouc (v řešeném území):

Bělidla, Bělkovice, Blatec, Bohuňovice, Břuchotín, Bukovany u Olomouce, Bystročice, Bystrovany, Čechovice, Daskabát, Dolany u Olomouce, Doloplazy u Olomouce, Drahanovice, Droždín, Dub nad Moravou, Grygov, Hlubočky, Hlušovice, Hněvotín, Hodolany, Holice u Olomouce, Hostkovice, Hrubá Voda, Charváty, Chválkovice, Klášterní Hradisko, Kozlov u Velkého Újezdu, Kozlov u Velkého Újezdu I, Kožušany, Krčmaň, Krnov, Lašťany, Lazce, Lhota pod Kosířem, Liboš, Lipňany, Lípy, Lošov, Loučany na Hané, Luběnice, Luděřov, Lutín, Majetín, Moravská Huzová, Moravská Loděnice, Mrsklesy na Moravě, Náměštl na Hané, Nedvězí u Olomouce, Nemilany, Neředín, Nová Ulice, Nové Sady u Olomouce, Nový Svět u Olomouce, Olomouc-město, Pavlovičky, Pohořany na Moravě, Posluchov, Povel, Přáslavice u Olomouce, Přestavky, Příkazy, Radíkov u Olomouce, Rataje u Olomouce, Samotíšky, Slatinice na Hané, Slavonín, Stádlo, Suchonice, Svätý Kopeček, Svěsedlice, Tážaly, Těšetice u Olomouce, Topolany u Olomouce, Tověř, Tršice, Trusovice, Třebčín, Týneček, Ústín, Vacanovice, Velká Bystřice, Velký Týnec, Velký Újezd, Věrovany, Véska u Olomouce, Vojnice u Olomouce, Vsisko, Zákřov, Žerůvky.

Katastrální území v řešeném ORP Olomouc (částečně v řešeném ORP, částečně v CHKO Litovelské Pomoraví):

Březce, Černovír, Hejčín, Horka nad Moravou, Hynkov, Chomoutov, Křelov, Řepčín, Skrbeň a Štěpánov u Olomouce.

Katastrální území na území ORP Olomouc (součást VÚ Libavá, nejsou v řešeném území):

Černá u Města Libavá, Dřemovice u Města Libavá, Předměstí u Města Libavá, Rudoltovice, Varhošť u Města Libavá a Velká Střelná.

Charakteristika přírodních podmínek řešeného území

Geomorfologie a geologie

Zájmové území se nachází na hranici geomorfologických provincií Česká vysočina Hercynského systému a Západních Karpat systému Alpsko-himalájského. V rámci provincie Česká vysočina je zájmové území součástí suprovincie Krkonošsko-jesenická soustava, oblasti Jesenické. Západní cíp ORP spadá do celku Zábřežská vrchovina, podcelku Bouzovská vrchovina. Východní polovinu ORP tvoří celek Nízký

Jeseník s podcelky Domašovská vrchovina, Vítkovská vrchovina, Oderské vrchy a Tršická pahorkatina. Z provincie Západní Karpaty je součástí řešeného území celek Hornomoravský úval, spadající pod oblast Západní vněkarpatské sníženiny, který se skládá z podcelků Prostějovská pahorkatina, Středomoravská niva a Uničovská plošina.

Obr. 2: Geomorfologické členění (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)

Hydrologická charakteristika

Rozložení a charakteristiky říční sítě jsou do značné míry dány geomorfologickou stavbou území, kde má hlavní slovo sníženina Hornomoravského úvalu. Hlavní řekou v území je řeka Morava se svými přítoky Oskava, Trusovický potok, Bystřice, Mlýnský potok nebo Nemilanka. Protéká přes Mohelnickou brázdou nejprve Hornomoravským a pak Dolnomoravským úvalem, Litovelským Pomoravím. Pod Olomoucí se stéká se svým největším levobřežním přítokem – řekou Bečvou. Morava je nejdelší moravskou řekou vůbec. Toky mají zřejmou převahu vodnosti v zimním a jarním období (nad 60 % celoročního odtoku), kdy se na napájení vodních toků podílí voda z dešťových či sněhových srážek (Magistrát města Olomouce 2020).

Na území VÚ Libavá v Oderských vrších pramení řeka Odra, která odvodňuje východní část ORP.

Severně od Olomouce se nachází několik zatopených bývalých pískoven (např. Poděbrady, Chomoutovské jezero). Řešeným územím prochází Chráněná oblast přirozené akumulace vod (CHOPAV) Kvartér řeky Moravy. Některé části řešeného území jsou významně ohrožovány záplavami, a to především v nivě řeky Moravy v úseku od Litovle přes Olomouc až po soutok s Bečvou.

Převážná část katastrálních území SO ORP Olomouc je zahrnuto do tzv. zranitelných oblastí (tj. místa, která jsou pro další využití, zejména jako zdroje pitné vody, ohroženy nebo znečištěny) (Magistrát města Olomouce 2020).

Půdní charakteristika

Pedologické poměry se odvíjejí od geologického podloží a hydrologických podmínek. Na území se nachází několik typů půd.

Východní cíp kolem Náměšti na Hané vyplňují kambizemě modální, dále na východ pokračují hnědozemě modální a následuje rozsáhlá oblast černozemí modálních, luvických nebo černických táhnoucí se od Drahanovic, Loučan a Příkazu až po Dub nad Moravou. Nivu řeky Moravy vyplňují převážně

fluvizemě glejové, méně potom gleje fluvické, hnědozemě modální a glejové a luvizemě modální. Východně od Olomouce prochází severojižním směrem pás hnědozemí modálních, luvických a oglejených s menším zastoupením šedozemí modálních, východně od Velké Bystřice navazují oblasti luvizemí oglejených. Oderské vrchy pokrývá z převážné většiny kambizem kyselá, v menší míře kambizem dystrická a kambizem kyselá oglejená, lokálně se zde vyskytuje pseudoglej modální.

Klimatická charakteristika území

Dle Quitta leží střední a jižní část řešeného území, které spadá do Hornomoravského úvalu, v teplé klimatické oblasti T 2. Oblast nad východním a západním okrajem úvalu řeky Moravy přechází do mírně teplé oblasti MT 11. Ve východní části v závislosti na stoupajícím reliéfu navazují mírně teplé oblasti MT 10, MT 9 a MT 7 (Quitt 1971).

Podnebí je charakterizováno přechodem od teplého a srážkově průměrného ve střední a jižní části řešeného území k mírně teplému a středně vlhkému na východním a částečně i západním obvodu území včetně poklesu teplot směrem k severovýchodu.

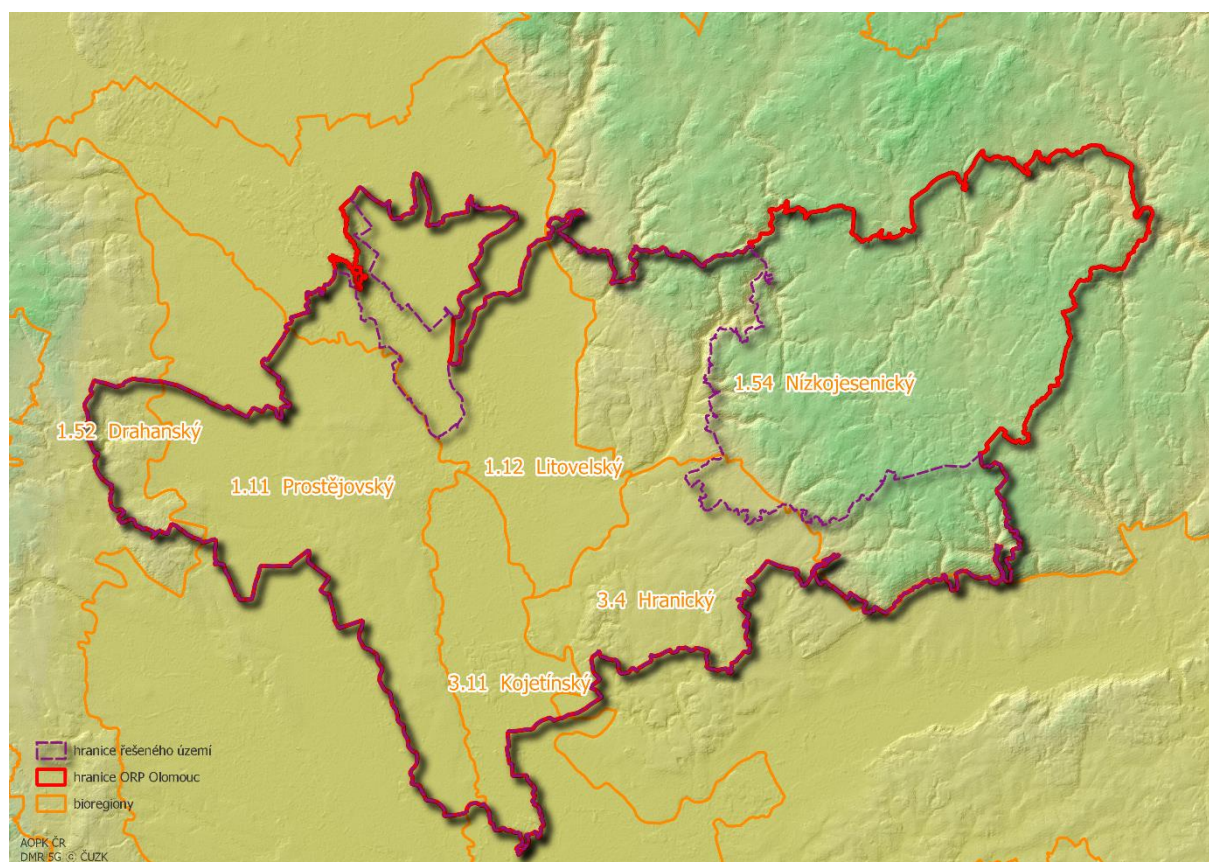
Charakteristika biogeografických jednotek řešeného území

Pro účely navrhování ÚSES je nepostradatelné vymezit v řešeném území zastoupení jednotek biogeografického členění ČR – bioregionů a v nich zastoupených biochor.

Řešené území ORP Olomouc se nachází v **biogeografické podprovinci** hercynské a západokarpatské a v nich vymezených šesti bioregionech. Z podprovincie hercynské to jsou bioregiony 1.11 Prostějovský, 1.12 Litovelský, 1.52 Drahanský, 1.54 Nízkojesenický, do podprovincie západokarpatské patří bioregiony 3.4 Hranický a 3.11 Kojetínský.

V řešeném území (tedy mimo vojenský újezd a CHKO Litovelské Pomoraví) je dominantně zastoupen 2. vegetační stupeň v Prostějovském a Kojetínském bioregionu. V Litovelském, Drahanském a Hranickém bioregionu převažuje 3. vegetační stupeň. V části Nízkojesenického bioregionu, zasahujícího do řešeného území jsou zastoupeny hlavně 3. a 4. vegetační stupně.

Přírodní podmínky, zejména jejich biotickou složku, uvádíme v charakteristice zastoupených bioregionů.

Obr. 3: Bioregiony v ORP Olomouc (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)

1.11 PROSTĚJOVSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází ve střední části střední Moravy v Hornomoravském úvalu, je výrazně protažen ve směru S-J. Typickou částí bioregionu tvoří sprašová pahorkatina na dně úvalu, převažují dubohabrové háje s malými ostrovy teplomilných doubrav. Vyskytuje se téměř výhradně 2.bukovo-dubový vegetační stupeň. Region je specifický přechodným charakterem vlivem polohy na hranicích hercynského, panonské a karpatské podprovincie. Tento ráz je setřen dlouhodobým prakticky úplným odlesněním (starosídelní oblast), dnešní biota je silně ochuzená a chybí jí většina význačnějších diferenciálních prvků. Netypickou část tvoří výchozy kulmu a krystalinika, kryté mozaikou dubohabřin, acidofilních a teplomilných doubrav.

V současnosti zcela dominuje orná půda, zachovány jsou fragmenty vlhkých luk a travnatých lad, lesy až na drobné akátiny, jehličnaté a topolové lesíky chybějí.

Biota

Bioregion leží v termofytiku a zabírá západní část fyto geografického okresu 21. Haná, západní část fyto geografického podokresu 21a. Hanácká pahorkatina a vyšší terasy západně od nivy Moravy, které náležejí fyto geografickému podokresu 21b. Hornomoravský úval. Do jihozápadního cípu bioregionu zasahuje malým územím i fyto geografický podokres 20b. Hustopečská pahorkatina.

Vegetační stupně (Skalický): (planární až) kolinní

Potenciální vegetaci bioregionu představují dubohabřiny svazu *Carpinion* (pravděpodobně převažovalo hercynské *Melampyro nemorosi-Carpinetum*), které jsou na svazích vystřídány méně náročnými typy teplomilných doubrav (*Potentillo albae-Quercetum* na spraších, na kulmu *Sorbo torminalis-Quercetum*). V nivách kolem vodních toků lze předpokládat *Pruno-Fraxinetum*, ojediněle na místech s usazeninami humolitů pak bažinné olšiny (*Carici elongatae-Alnetum*). Primární bezlesí chybělo.

Zbytky přirozené náhradní vegetace představují jednotky svazů *Cirsio-Brachypodion* pinnati, na kulmu *Koelerio-Phleion phleoidis*, v lemech svazu *Geranion sanguinei* a křovinách *Prunio spinosae*. V extrémnějších místech ještě vyznívá *Prunio fruticosae*. Na vlhkých loukách (v minulosti) byly přítomny asociace svazů *Calthion*, *Molinio* i *Caricion davallianae*.

Flóra je spíše jednotvárná, rozmanitější pouze na západním okraji ve zbytcích přirozené vegetace. Projevují se v ní vlivy teplomilné panonské flóry (se zastoupením řady mezních prvků, některé na absolutním okraji areálu). Mezi teplomilnými druhy zástupci různých geoelementů a migroelementů. Jako příklady mohou sloužit len žlutý (*Linum flavum*), divizna brunátná (*Verbascum phoeniceum*), smldník alsaský (*Peucedanum alsaticum*), lecha černá (*Lathyrus niger*) a kozinec dánský (*Astragalus danicus*). Na slatinách (dnes z větší části zničených) se izolovaně vyskytovala řada ekologicky specializovaných druhů, např. potočnice malolistá (*Nasturtium microphyllum*), matizna bahenní (*Oristecum palustre*), hlízovec Loeselův (*Liparis loeselii*) a pampeliška bahenní (*Taraxacum palustre* sp. div.).

Převažuje kulturní step s běžnou faunou, s východními vlivy (ježek východní, myšice malooká, strakapoud jižní). Na malých zbytcích xerothermních lokalit vyznívá pozoruhodná fauna panonské podprovincie (ještěrka zelená, kudlanka nábožná, společenstva sarančí, trojzubka stepní). Romže a Valová patřily původně lipanovému až parmovému pásmu, jejich biota je však dnes decimována. Ostatní toky náležely do pstruhového pásma, jsou však znečištěny a jejich biota je zásadně změněna. Stojaté vody jsou ojedinělé a nevýznamné, s typickou faunou nížin.

Výskyt biochor v bioregionu 1.11

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2BE	1	1.11	Erodované plošiny na spraších 2. v.s.
2Da	1	1.11	Podmáčené sníženiny se slatinami 2. v.s.
2Nh	1	1.11	Užší hlinité nivy 2. v.s.
2RE	1	1.11	Plošiny na spraších 2. v.s.

1.12 LITOVELSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází na severu střední Moravy, zabírá severní část Hornomoravského úvalu, Mohelnickou brázdou a okraj Hanušovické vrchoviny. Bioregion je protažen výrazně ve směru SZ-JV. Typická část bioregionu je tvořena rozšířenou nivou Moravy, kde dochází k větvení řeky, a dalšími kvarténními sedimenty na dně úvalu. Dominuje 3.dubovo-bukový vegetační stupeň. Bioregion se vyznačuje především bohatou azonální biotou rozsáhlého komplexu podhorských lužních lesů s neregulovanými toky. V lesích se vyskytují horské prvky splavené ze sudetských pohoří se zastoupením východních migrantů, zvláště u fauny. Na oglejených sedimentech mimo nivu převažují hygroliní typy dubohabřin. Nereprezentativní jsou okraje bioregionu a výchozy kulmu s typickými dubohabřinami.

V nivách se kromě lesů vyskytují četné fragmenty luk, výše položené části bioregionu jsou zorněny a jejich biota je velmi ochuzená.

Biota

Bioregion leží převážně v mezofytiku a zaujímá fyto geografický okres 72. Zábřežsko-uničovský úval, severovýchodní část fyto geografického podokresu 71a. Bouzovská pahorkatina a severní část fyto geografického podokresu 21b. Hornomoravský úval, který leží již v termofytiku.

Vegetační stupně (Skalický): planární až suprakolinní.

Potenciální vegetaci tvoří na vyvýšených místech dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*, řidčeji i *Tilio-Carpinetum*). Výjimečně jsou v oblasti zachovány fragmenty teplomilných doubrav (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Na vlhkých místech jsou zastoupeny různé typy hygroliních lesů. Převažuje *Ficario-Ulmetum campestris*, místy se předpokládá přítomnost bažinných olšin (*Carici elongatae-Inetum*). Primární bezlesí bylo vyvinuto především v podobě vodní vegetace (tůň, mrtvá ramena), v okolí Olomouce je možno předpokládat i primární bezlesí na humolitech. Lesní vegetace byla zčásti přeměněna na lignikultury (topoly). V přirozené vegetaci nelesních ploch byly zastoupeny rozmanité typy vlhkých luk. Vedle běžných typů luk svazů *Calthion* a *Molinion* zde byla v minulosti přítomna i vegetace slatinných luk svazů *Caricion davallianae* a snad i některých typů rašeliništní vegetace. Na pobřeží vodních nádrží je typická vegetace svazu *Phragmition communis*, *Caricion gracilis* a *Magnocaricion elatae*. Skladba květeny je dosti pestrá, objevují se v ní i některé mezní a exklávní typy. Xerothermní druhy jsou velmi řídké. Ve flóře se projevuje vedle typických druhů hercynského lesa středních poloh vliv výše položených pramenných oblastí řeky Moravy a jejích přítoků. Byla zde zjištěna např. kýchavice zelenokvětá (*Veratrum lobelianum*), oměj pestrý (*Aconitum variegatum*) a hadí kořen větší (*Bistorta major*). Na slatinách byly v nedávné minulosti zastoupeny četné boreální prvky, např. vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*), tuřice přiblá (*Vigna diandra*), ostřice plstnatoplodá (*Carex lasiocarpa*), exklávně zde dříve rostla i bříza nízká (*Betula humilis*).

Převažuje kulturní step s běžnou faunou, s východními vlivy (ježek východní, myšice malooká, strakapoud jižní). Na xerothermních stanovištích je patrný přesah karpatského elementu (kobyłka *Polysarcus denticauda*). V CHKO Litovelské Pomoraví je přítomen významný zbytek luhů, s neregulovaným tokem Moravy a odpovídající faunou (pisík obecný, břehule říční, moudivláček lužní, dvojzubka lužní, vzácní korýši záplavových tůní). Z ohrožených druhů se zde vyskytuje i šidélko přilbovité (*Coenagrion mercuriale*). Unikátem byla zaniklá kolonie mokřadního ohniváčka rdesnového a výskyt lužního okáče hnědého. Morava náleží lipanovému až parmovému pásmu a vyznačuje se v tomto území velkým bohatstvím druhů ryb a dalších vodních živočichů. Přítoky náležejí pstruhovému až parmovému pásmu. Počátkem 90. let sem byl introdukovan bobr evropský.

Výskyt biochor v bioregionu 1.12

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
3BE	1	1.12	Erodované plošiny na spraších 3. v.s.
3Da	1	1.12	Podmáčené sníženiny se slatinami 3. v.s.
3Lh	1	1.12	Široké hlinité nivy 3. v.s.
3Nh	1	1.12	Užší hlinité nivy 3. v.s.
3Nk	1	1.12	Užší kamenité nivy 3. v.s.
3RE	1	1.12	Plošiny na spraších 3. v.s.
3RN	1	1.12	Plošiny na zahliněných píscích 3. v.s.

1.52 DRAHANSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na pomezí jižní a střední Moravy, zabírá geomorfologický celek Dražanská vrchovina a jižní část celku Zábřežská vrchovina. Bioregion je mírně protažen ve směru S–J a má plochu 1248 km². Bioregion je tvořen vrchovinou na monotónním kulmu, u okrajů se sítí údolí. Biota náleží 3.dubovo-bukovému až 5.jedlovo-bukovému vegetačnímu stupni, pouze na okrajích (zejména na jihovýchodě a východě) se více uplatňují teplomilné prvky. Potenciální vegetace je řazena do bikových bučin, v členitějším reliéfu do květnatých bučin. Biodiversitu zvyšuje poloha bioregionu v kontaktu s podprovincií severopanonskou i karpatskou, snižuje ji naopak jednotvárný horninový podklad. Netypická část je tvořena okraji na sedimentech permu, křídových pískovcích a na plošším reliéfu se sprašemi, s vegetací acidofilních doubrav a dubohabrových hájů. Na strmých okrajových svazích jsou přítomny i ostrůvky teplomilných doubrav.

Na plošinách převažují pole se zbytky vlhkých luk s upolínem, na svazích jsou velké zbytky bučin a kulturní smrčiny.

Biota

Bioregion se rozkládá převážně v mezofytiku ve fyto geografickém okrese 71. Dražanská vrchovina (s výjimkou severovýchodního cípu fyto geografického podokresu 71a. Bouzovská pahorkatina), dále zabírá východní okraj fyto geografického okresu 68. Moravské podhůří Vysočiny a západní okraj fyto geografického podokresu 21a. Hanácká pahorkatina, který již náleží termofytiku.

Vegetační stupně (Skalický): (kolinní-) suprakolinní až submontánní.

Vegetační stupňovitosti odpovídá mozaika potenciálních společenstev. Na teplejších úpatních svazích jsou potenciálně dubohabrové háje (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*, při jihovýchodním okraji i *Carici pilose-Carpinetum*) a acidofilní doubravy (*Luzulo albidae-Quercetum*). V drobných ostrůvcích, zejména při jižním a východním úpatí, se vyskytují i teplomilné doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Ve vyšších polohách se velkoplošně střídají bikové bučiny (*Luzulo-Fagetum*) a květnaté bučiny (*Melico-Fagetum*, snad i další typy, v jižní a jihovýchodní části i *Carici pilosae-Fagetum*). Na devonských vápencích inklinují bučiny k asociaci *Cephalanthero-Fagetum*. Zejména na svazích údolních zářezů jsou zastoupena společenstva suťových lesů (*Aceri-Carpinetum*, ve vyšších polohách snad vzácně i *Lunario-Aceretum*). Mozaiku potenciálních společenstev doplňuje lineární síť mokřadních biocenóz luhů a olšin (*Stellario-Alnetum glutinosae* a *Carici remotae-Fraxinetum*). Primární bezlesí je velmi ojedinělé, vázané na velmi vzácné skalní útvary. V přirozené náhradní vegetaci hrají významnou roli vlhké louky svazu *Calthion*, typická je zejména asociace *Trollio-Cirsietum salisburgensis*. V nejvyšších polohách se vyskytovala vegetace rašelinných luk svazu *Caricion fuscae* a snad i dalších jednotek vegetace rašelinišť. Na sušších místech přecházejí vlhké louky ve vegetaci svazů *Cynosurion* a *Violion caninae*, na teplých východních okrajích jsou přítomny i zbytky vegetace svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*. Lemy náležejí převážně vegetaci svazu *Trifolion medii*, v okolí Kosíře se dá předpokládat i přítomnost ochuzených lemů svazu *Geranion sanguinei*. Křoviny převážně náležejí k vegetaci svazu *Prunion spinosae*. Recentní flóra je středně bohatá, tvořená rozmanitými fytochorotypy. Převládají druhy středoevropských listnatých lesů. Z Praebohemia, resp. z Karpat sem přesahuje chřastavec doubravní (*Knautia drymeia*), strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*), ostřice chlupatá (*Carex pilosa*) a kakost hnědočervený (*Geranium phaeum*), které zde mají mezní výskyt. V nejvyšších polohách a v inverzích údolních zářezů jsou však zastoupeny i submontánní druhy. V lesních společenstvech je to např. udatna lesní (*Aruncus vulgaris*), třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*), devěsíl bílý (*Petasites albus*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*) a růže alpská (*Rosa pendulina*). Na loukách jsou typické upolín evropský (*Trollius altissimus*), zvonečník hlavatý (*Phyteuma orbiculare*), hadí kořen větší (*Bistorta major*), stařinec potoční (*Tephrosieris crispa*), kuklík potočný (*Geum rivale*) aj., dřívce i rozchodník pýřitý (*Sedum villosum*) a rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*). Exklávní lokalitu zde mají některé rašeliništní druhy, např. borekontinentální suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*) a klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*). Podél teplejšího východního úpatí se táhne pruh lokalit xerofilní flóry. Zde najdeme druhy ponticko-panonské až ponticko-jihosiibiřské, např. ostřice nízkou (*Carex humilis*), o. Micheliovu (*C. michelii*), len žlutý (*Linum flavum*), koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*), černohlávek velkokvětý (*Prunella grandiflora*), růži galskou (*Rosa gallica*) aj. Pro ostrůvky devonských vápenců je typický dealpidský skalník obecný (*Cotoneaster integerrima*), a dále strdivka brvitá (*Melica ciliata*).

V bioregionu je relativně zachovaná fauna přirozených bučin, ojediněle jsou zachovány rašelinné louky s fragmenty rašeliništní fauny. Na východních okrajích proniká do nižších poloh teplomilný prvek

(myšice malooká, ježek východní), v chladné části regionu bylo naproti tomu zjištěno rozmnožování netopýra severního. Výchozy vápenců hostí z měkkýšů např. ovsenku žebnatou, sudovku skalní, z hmyzu hnědáka *Melitaea didyma* nebo specifická společenstva sarančí. Potoky a říčky patří převážně do pstruhového pásma, na Třebůvce je vyvinuto pásmo lipanové.

Výskyt biochor v bioregionu 1.52

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2SM	1	1.52	Svahy na drobách 2. v.s.
3BE	1	1.52	Erodované plošiny na spraších 3. v.s.
3BM	1	1.52	Erodované plošiny na drobách 3. v.s.
3UM	1	1.52	Výrazná údolí v drobách 3. v.s.

1.54 NÍZKOJESENICKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází na pomezí střední a severní Moravy a Slezska, zabírá geomorfologický celek Nízký Jeseník (kromě jeho severovýchodního a jihozápadního okraje) a jihovýchodní okraj Zlatohorské vrchoviny.

Bioregion je tvořen náhorními plošinami na kulmu se sítí údolí, zaříznutých do svahů na obvodu pohoří. Bioregion je hercynského charakteru, se zřetelným pronikáním prvků společenstev karpatské i polonské podprovincie. Centrum rozšíření zde má autochtonní sudetský modřín. Převažuje biota 4., bukového stupně, při okrajích s ostrůvky 3.dubovo-bukového a v nejvyšších polohách 5.jedlovo-bukového stupně, s ochuzenými horskými společenstvy. Potenciální vegetace je řazena do květnatých, na východě bikových bučin, v údolích se suťovými lesy. Nejvyšší polohy náleží do horských bučin a podmáčených smrčín. Netypické části bioregionu představují přechodné zóny k okolním bioregionům.

V lesích převažují kulturní smrčiny, na svazích jsou četné rozsáhlejší bučiny a suťové lesy, místy jsou vlhké louky a mezofilní pastviny.

Biota

Bioregion se nachází z větší části v mezofytiku ve fyto geografickém okrese 75. Jesenícké podhůří, dále zaujímá jihozápadní a jižní okraj fyto geografického podokresu 74b. Opavská pahorkatina a severozápadní cíp fyto geografického podokresu 76b. Tršická pahorkatina. Menší část bioregionu leží již v oreofytiku ve fyto geografickém okrese 98 Nízký Jeseník.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až montánní.

Potenciálně převládají květnaté bučiny (*Melico-Fagetum*, *Dentario enneaphylli-Fagetum* a v minulosti patrně více rozšířené *Festuco-Fagetum*). K velmi pozoruhodným jevům náležejí i porosty s pravděpodobně autochtonním modřínem (*Larix decidua*). Na chudších podkladech, zejména v severní části bioregionu, se nacházejí ostrůvky acidofilních bučin svazu *Luzulo-Fagion*. Vzhledem k hospodářským zásahům je však v současnosti minimální vegetační kontrast mezi podhorskými (*Luzulo-Fagetum*) a horskými acidofilními typy (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), zvláště když mnohé montánní diagnostické druhy sem nezasahují, jako např. bika lesní (*Luzula sylvatica*). V okolí Slunečné jsou maloplošně potenciálně podmáčené smrčiny, pravděpodobně odpovídající asociaci *Mastigobryo-Piceetum*. Na strmých (zlomových) a kamenitých svazích v údolích jsou vyvinuty suťové lesy (*Tilio-Acerion*), zvláště *Mercurial-Fraxinetum*, při větších tocích (Odra, Moravice) je časté *Arunco-Aceretum*, vzácně *Lunario-Aceretum*. Do okrajových částí pronikají dubohabrové háje (*Melampyro nemorosii-Carpinetum*), na JZ úpatí ostrůvky acidofilních doubrav (*Genisto germanicae-Quercion*, pravděpodobně *Abieto-Quercetum*). Z údolních luhů je v úzkých údolích nejčastější *Carici remotae-Fraxinetum*, při větších tocích fragmentárně *Arunco sylvestris-Alnetum glutinosae* a v okrajových částech v kontaktu s dubohabřinami i *Stellario-Alnetum glutinosae*. Primární bezlesí pravděpodobně chybí. Z typicky vyvinutých cenóz náhradní přirozené vegetace jsou zachovány v pramenných oblastech zbytky rašelinných luk (*Caricion fuscae*), často v kontaktu s porosty svazu *Molinion*, v údolních polohách pak vlhké louky svazu *Calthion* (zejména *Cirsietum rivularis*, *Polygono-Cirsietum palustris*). Poměrně rozšířené jsou mezofilní louky svazu *Arrhenatherion* (zvláště *Trifolio-Festucetum rubrae*, ojediněle i *Phyteumato-Festucetum*) a smilkové louky a pastviny svazu *Cynosurion* a *Violon caninae* (zvláště *Polygalo-Nardetum* a *Campanulo rotundifoliae-Dianthetum deltoidis*). Ve východní části jsou charakteristická keříčková společenstva svazu *Genistion* a na expozičně podmíněných ekotopech lemy *Trifolion medii*. Flóra je poměrně bohatá, s četnými oreofyty, sestupujícími od severozápadu, zejména

do údolí vodních toků. Patří k nim např. plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*), kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*), vranec jedlový (*Huperzia selago*), kozlík trojený (*Valeriana tripteris*), růže alpská (*Rosa pendulina*), zimolez černý (*Lonicera nigra*) a kýchavice zelenokvětá (*Veratrum lobelianum*). Na severovýchod pronikají některé subtermofyty ze Slezské nížiny, např. hvozdík kartouzek (*Dianthus carthusianorum*), mochna šedavá (*Potentilla inclinata*), čilimník nízký (*Chamaecytisus supinus*), jehlice trnitá (*Ononis spinosa*), devaterník vejčitý (*Helianthemum ovatum*), jetelovec chlumní (*Amoria montana*), čekánek obecný (*Colymbada scabiosa*) a dobromysl obecná (*Origanum vulgare*). Na východním, resp. severovýchodním okraji je zaznamenán mezní výskyt karpatských migrantů, k nimž patří kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*) a ostrice chlupatá (*Carex pilosa*). V celém bioregionu jsou však roztroušeny mnohé obecně rozšířené druhy východní části ČR, např. pryšec mandloňolistý (*Tithymalus amygdaloides*), svízel potoční (*Galium rivale*), s. Schultesův (*G. schultesii*), svízelka lysá (*Cruciata glabra*) a kakost hnědočervený (*Geranium phaeum*). Poměrně silně jsou zastoupeny druhy se subatlantskou tendencí, např. blatěnka vodní (*Limosella aquatica*), sítina nitřovitá (*Juncus filiformis*), pavinec modrý (*Jasione montana*), sleziník severní (*Asplenium septentrionale*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*), bledule jarní (*Leucojum vernum*), violka bahenní (*Viola palustris*), žebrovice různolistá (*Blechnum spicant*) a třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), v minulosti i rozchodník pýřitý (*Sedum villosum*). K typickým druhům vlhkých luk patří hladýš pruský (*Laserpitium prutenicum*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), upolín evropský (*Trollius altissimus*), hadí kořen větší (*Polygonum bistorta*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*) a zvonečník hlavatý (*Phyteuma orbiculare*), vzácně i starček bažinný (*Senecio paludosus*). K dalším zajímavým druhům je možno počítat pcháč bělohlavý (*Cirsium eriophorum*) a lilii cibulkonosnou (*Lilium bulbiferum*). Mezi boreokontinentální druhy náležejí d'áblík bahenní (*Calla palustris*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*). Submediteránní druhy a meridionální prvky prakticky téměř chybí.

Bioregion představuje nejvýchodnější výspu hercynské podhorské fauny, do níž ovšem již zřetelně zasahují vlivy sousedících podprovincií. Z polonské je to např. myšice temnopásá, mnohem větší počet druhů sem zasahuje z karpatské podprovincie (čolek karpatský, z měkkýšů např. vřetenatka nadmutá nebo vřetenovka vosková). Tekoucí vody patří do pstruhového pásma, na Moravici pod údolní nádrží Kružberk je vyvinuto sekundární pstruhové a lipanové pásmo.

Výskyt biochor v bioregionu 1.54

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
3BM	1	1.54	Erodované plošiny na drobách 3. v.s.
3SM	1	1.54	Svahy na drobách 3. v.s.
3UM	1	1.54	Výrazná údolí v drobách 3. v.s.
4BM	1	1.54	Erodované plošiny na drobách 4. v.s.
4Do	1	1.54	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.
4PM	1	1.54	Pahorkatiny na drobách 4. v.s.
4SM	1	1.54	Svahy na drobách 4. v.s.
4UM	1	1.54	Výrazná údolí v drobách 4. v.s.
4VM	1	1.54	Vrchoviny na drobách 4. v.s.
5BM	1	1.54	Erodované plošiny na drobách 5. v.s.
5Do	1	1.54	Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.

3.4 HRANICKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na východě střední Moravy, zabírá západní část geomorfologických celků Moravská brána, Podbeskydská pahorkatina, výběžek Nízkého Jeseníku, Hornomoravského úvalu i Vizovické vrchoviny.

Bioregion je tvořen pahorkatinou na měkkých sedimentech s vystupujícími kulmovými kopci. Převažuje biota 3.dubovo-bukového, při západním okraji i 2.bukovo-dubového stupně. Převažují dubohabrové háje, na kulmu jsou zastoupeny i ostrůvky květnatých bučin, bikových bučin a acidofilních doubrav. Ve flóře i fauně dochází ke styku a prolínání prvků karpatského a hercynského předhůří. Biota je poměrně bohatá, s různými prvky vč. exklávních a reliktních a řadou subtermofilních druhů (vápence). Charakteristická je absence horských druhů, na rozdíl od bioregionu Podbeskydského (3.5). Netypická část je tvořena širokými nivami s luhy a olšinami, které tvoří přechod ke Kojetínskému bioregionu (3.11). Netypické je i ploché úpatí Nízkého Jeseníku, kam ještě sestupují některé demontánní druhy. V

současnosti převažuje orná půda, v lesích kromě kulturních jehličnanů je velké zastoupení dubohabřin, na kulmu i s fragmenty bučin.

Biota

Bioregion leží z větší části v mezofytiku, v západní části fyto geografického podokresu 76a. Moravská brána vlastní a v jihovýchodní části fyto geografického podokresu 76b. Tršická pahorkatina, malým výběžkem zasahuje i do severovýchodní části fyto geografického okresu 79. Zlínské vrchy. Menší část se rozkládá v termofytiku ve východní části fyto geografického podokresu 21a. Hanácká pahorkatina a fyto geografického podokresu 21b. Hornomoravský úval.

Vegetační stupně (Skalický): (planární-) kolinní až suprakolinní.

Potenciálně se zde vyskytují především dubohabrové háje (*Carici pilosae-Carpinetum*), pouze v oblasti Maleníku květnaté a zčásti i acidofilní bučiny (*Carici pilosae-Fagetum* a *Luzulo-Fagetum*). Při úpatí nad údolím Bečvy a též lokálně na vyvýšených místech plochých hřbetů (např. na V okraji lesa Lišky a ve V části lesa Ochory) jsou nevelké ostrůvky acidofilních doubrav (*Genisto germanicae-Quercion*, zřejmě asociace *Luzulo albidae-Quercetum*). Na devonských vápencích průlomového údolí Bečvy a lokálně v okolí hradu Helfštýn jsou vyvinuty suťové lesy svazu *Tilio-Acerion* (*Aceri-Carpinetum*), v severních erozních rýhách Maleníku i iniciální stádia asociace *Arunco-Aceretum*. Podél Bečvy se táhnou měkké luhy svazu *Salicion albae*, při menších tocích jsou typické údolní luhy (*Stellario-Alnetum glutinosae*), ve východní části vzácně i *Pruno-Fraxinetum*, v zaříznutých údolích Maleníku a pahorků na evropském rozvodí jsou vyvinuty olšové jasaniny (*Carici remotae-Fraxinetum*). V podmáčených sníženinách v nivě Bečvy jsou ojediněle přítomny i fragmenty bažinných olšin svazu *Alnion glutinosae*. Primární bezlesí chybí. V náhradní přirozené vegetaci fragmentárně doznívají semixerotermní travinobylinná společenstva svazu *Cirsio-Brachypodium pinnati*. V okolí vápencových lomů se nachází pozoruhodná ruderalizovaná vegetace primitivních půd, náležející svazu *Alyssso alyssoidis-Sedion*. Na spoře zachovaných loukách se setkáváme s vegetací svazu *Arrhenatherion*, snad i *Cynosurion* a na jižních okrajích Maleníku i *Violion caninae*. Vlhké louky náležejí svazu *Calthion*. Lemy, pokud jsou vyvinuty, náležejí svazu *Trifolion medii*, ojediněle jsou v krajině zachovány křoviny *Prunion spinosae*. Flóra je poměrně bohatá, tvořená obecnými druhy a kvantitativním zastoupením taxonů obecně rozšířených ve východní části ČR (včetně karpatských migrantů). K nim náležejí ostrice chlupatá (*Carex pilosa*), o. převislá (*C. pendula*), přeslička obrovská (*Equisetum telmateia*), hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*), pryšec mandloňolistý (*Tithymalus amygdaloides*), svízel potoční (*Galium rivale*), vzácně kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*) a zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*). Velmi zřetelná je účast mnohých subtermofytů, pronikajících z jižně a západně situovaných bioregionů, k nimž patří hlaváč bledožlutý (*Scabiosa ochroleuca*), máčka ladní (*Eryngium campestre*) (kvantitativně na JZ), smldník jelení (*Peucedanum cervaria*), pupava bezlodyžná (*Carlina acaulis*) šalvěj luční (*Salvia pratensis*), voskovka menší (*Cerintho minor*), na vlhkých stanovištích i ocún jesenní (*Colchicum autumnale*), pryšec huňatý (*Tithymalus villosus*) a bledule letní (*Leucosium aestivum*). Teplomilnější druhy najdeme i mezi lesními druhy, jsou to např. břek obecný (*Sorbus torminalis*), oměj vlčí (*Aconitum vulparia*), lecha černá (*Lathyrus niger*), mochna bílá (*Potentilla alba*) a violka divotvárná (*Viola mirabilis*), zatímco oreofyty téměř chybějí. Ze subatlantských druhů byl zaznamenán pavinec modrý (*Jasione montana*). Reliktní charakter má výskyt jazyku jeleního (*Phyllitis scolopendrium*) na dně Hranické propasti.

Faunu bioregionu tvoří společenstva vysoce zkulturnělých pahorkatin nejzápadnější výspy karpatského oblouku. Jsou v ní částečně zastoupeny i teplomilné prvky, a zejména lesní druhy karpatského předhůří. Na vápencích Hranického krasu přežívá extrazonální společenstvo suchomilných měkkýšů s charakteristickými karpatskými druhy (skalnice lepá, vlahovka karpatská, vřetenatka nadmutá). Tekoucí vody patří do pásma pstruhového, hlavní tok řeka Bečva do lipanového až parmového pásma.

Výskyt biochor v bioregionu 3.4

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2BA	1	3.4	Erodované plošiny na vápencích ve 2. v.s.
2RN	1	3.4	Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.
3BE	1	3.4	Erodované plošiny na spraších 3. v.s.
3BM	1	3.4	Erodované plošiny na drobách 3. v.s.
3Db	1	3.4	Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.
3Ro	1	3.4	Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.

3RU	1	3.4	Plošiny na kyselých štěrkopiscích 3. v.s.
-----	---	-----	---

3.11 KOJETÍNSKÝ BIOREGION

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na střední Moravě, zabírá geomorfologický podcelek Středomoravská niva v rámci celku Hornomoravský úval. Bioregion je tvořen širokou nivou s regulovanými řekami; celý náleží do 2. vegetačního stupně. Biota má azonální charakter katény středoevropských nivních společenstev, v nichž se mísí vlivy sousedních bioregionů karpatské i hercynské podprovincie prezentované výskytem několika mezních prvků. Od jihu sem zasahují též teplomilné druhy.

V současnosti převažují pole, zachovány jsou komplexy lužních lesů, zbytky luk a rybníky s bohatou faunou.

Biota

Bioregion leží v termofytiku a zabírá centrální část fytogeografického podokresu 21b. Hornomoravský úval.

Vegetační stupně (Skalický): planární.

Potenciální vegetace je tvořena lužními lesy podsvazu *Ulmenion* (zejména *Ficario-Ulmetum campestris*), které na vyvýšených místech přecházejí do dubohabřin (svaz *Carpinion*). Primární bezlesí představovala pouze vodní vegetace. Přírozenou náhradní vegetaci na místě lužních lesů představovaly zaplavované louky svazu *Alopecurion pratensis*, od jihu sem zasahovala i vegetace svazu *Cnidion venosi*. Kolem vodních ploch je typická vegetace svazů *Phragmition communis* a *Caricion gracilis*. Ve vodách (zejména v minulosti) byla přítomna řada typů vegetace svazu *Nymphaeion albae*. Flóra je spíše uniformní, s výskytem některých mezních prvků. Zasahují sem ještě některé druhy, splavené z vyšších poloh, např. kerblík lesklý (*Anthriscus nitida*), knotovka lesní (*Melandrium sylvestre*). Některé z nich, zejména kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*), ladoňka časná (*Scilla praecox*) a hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*), mají evidentní vztah ke Karpatům. Od jihu sem zasahují šišík hrálolistý (*Scutellaria hastifolia*), pryšec bahenní (*Tithymalus palustris*) a řeišnice Mattioliho (*Cardamine matthioli*).

Fauna regionu je rozhodujícím způsobem pozměněna rozvinutým zemědělstvím, jehož vliv na krajinu silně oslabuje pronikání karpatského elementu. Ve fragmentech lužních lesů kolem regulovaného toku Moravy přežívají zejména charakteristická společenstva měkkýšů (srstnatka huňatá, vlahovka karpatská, zuboústka trojzubá aj.). Ve zbytcích lužních a mokřadních prostředí přežívají korýši záplavových tůň (žábronožky, listonozi), významným přírodním prvkem zejména pro ptáky jsou obnovené rybníky. Z tekoucích vod patří Morava do pásma parmového až cejnového, Bečva do parmového pásma.

Výskyt biochor v bioregionu 3.11

BIOCHORA	PODPROVINCIE	BIOREGION	NAZEV BIOCHORY
2Lh	1	3.11	Široké hlinité nivy 2. v.s.

(Culek 2013)

Ochrana přírody v řešeném území

Na území ORP Olomouc jsou vymezeny lokality soustavy NATURA 2000 a další velkoplošná a maloplošná zvláště chráněná území, vyhlášená dle zákona č. 114/1992 Sb.

Velkoplošná zvláště chráněná území

V ORP Olomouc leží část CHKO Litovelské Pomoraví, není však zahrnuto do řešeného území Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc.

Chráněnou krajinou oblast Litovelské Pomoraví tvoří komplex rozsáhlých lužních lesů a luk v nivě řeky Moravy mezi městy Mohelnice a Olomouc. Součástí CHKO jsou také chlumní listnaté lesy Doubrava a krasový vrch Třesín s Mladečskými jeskyněmi. V neobyčejně zachovalých a nenarušených lužních lesích, nivních lukách a mokřadech se vyskytuje celá řada vzácných rostlin a živočichů. Hvozdy obklopující spleť říčních ramen Moravy navíc již od středověku plní významnou protipovodňovou funkci.

Nejpozoruhodnějšími biotopy lužních lesů jsou bezesporu periodické tůně, ve kterých se na jaře vyskytují vzácní korýši – žábřonožky a listonozi. Pro své mimořádné přírodní hodnoty zde bylo vyhlášeno několik maloplošných zvláště chráněných území. Mokřadní část CHKO byla v roce 1993 zařazena do Ramsarského seznamu významných mokřadů.

Druhou polovinu oblasti tvoří masiv Doubravy, mírně zvlněná pahorkatina, kde se díky rozumnému hospodaření v minulosti (lichtensteinské panství) zachoval komplex chlumních doubrav. Na jižních svazích nad Moravou (PR Doubrava) dosahují své severní hranice rozšíření četné teplomilné rostliny. Na druhém břehu Moravy se zvedá vápencový Třesín – NPP, výrazná krajinná dominanta severozápadní části CHKO, jenž se svými jeskyněmi a teplomilnými společenstvy luk a lesů na jižních svazích kontrastuje s nivou Moravy.

Vyhlášení: 1990

Rozloha: 93 km²

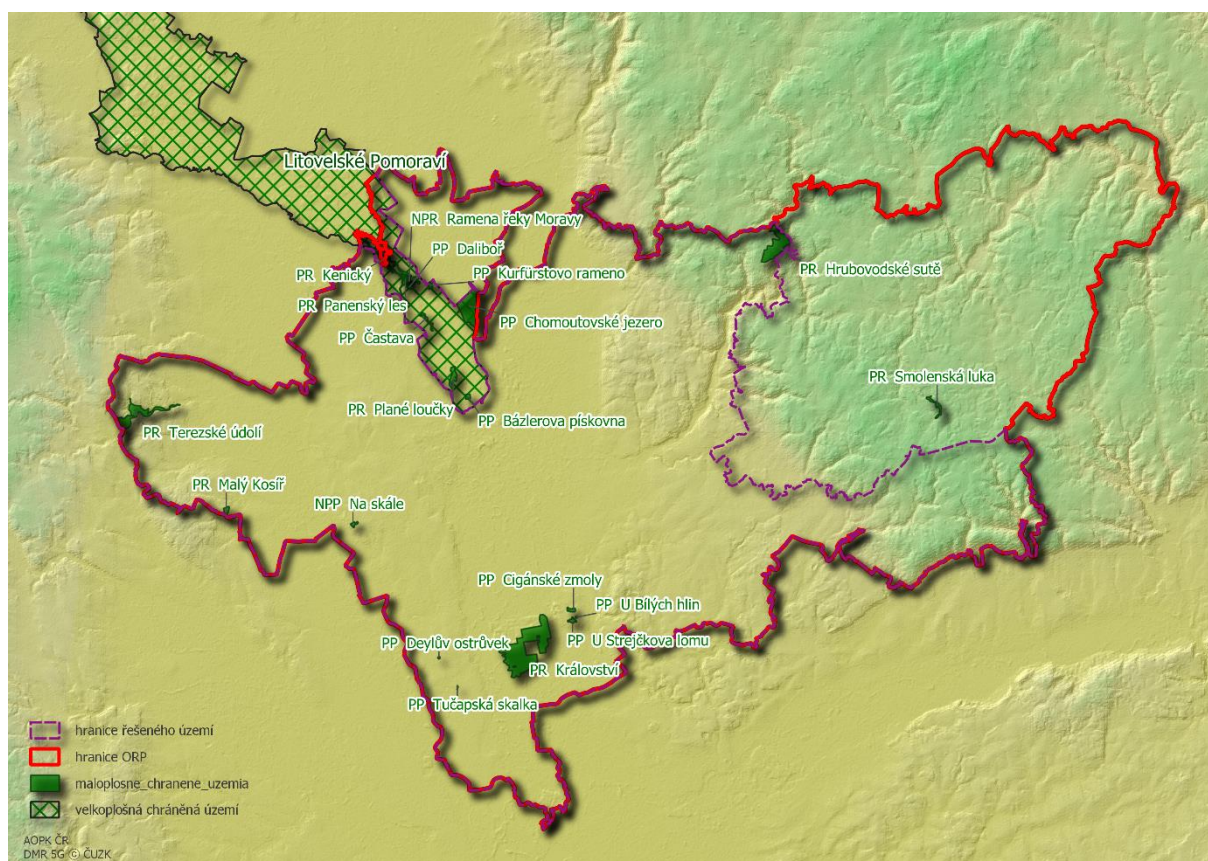
Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Litovelské Pomoraví:

2 národní přírodní rezervace (NPR): Ramena řeky Moravy, Vrapáč

1 národní přírodní památka (NPP) Třesín

5 přírodních rezervací (PR): Hejtmanka, Kenický, Litovelské luhy, Panenský les, Plané loučky

13 přírodních památek (PP): Bázlerova pískovna, Častava, Daliboř, Hvězda, Chomoutovské jezero, Kurfürstovo rameno, Malá voda, Pod Těmplem, Třesín, U přejezdu, U senné cesty, V Boukalovém, Za mlýnem

Obr. 4: Zvláště chráněná území (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)

Maloplošná zvláště chráněná území v řešeném území ORP Olomouc:

V území ORP Olomouc je vymezeno celkem 20 maloplošných zvláště chráněných území. Celkem 9 z nich je v území, do kterého zasahuje CHKO Litovelské Pomoraví a 1 ve Vojenském Újezdu Libavá, tudíž nespádají do území řešeného v rámci Plánu místního ÚSES.

V následujícím tabulkovém přehledu jsou uvedeny pod zkratkami: Národní přírodní památka (NPP), Přírodní rezervace (PR), Přírodní památka (PP).

* jsou označena MZCHÚ, která nejsou v území řešeném v Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc.

Kategorie	Název	Rozloha	Předmět ochrany
NPR	Ramena řeky Moravy*	65,1623 ha	Tok řeky Moravy a jejich ramen v nížinném úseku.
NPP	Na skále	4,5178 ha	Významná stepní společenstva na devonském vápenci.
PR	Hrubovodské sutě	93,9143 ha	Geomorfologicky členité území s výskytem přirozených a přírodě blízkých ekosystémů 4. a 5. lesního vegetačního stupně.
PR	Kenický*	11,3640 ha	Lužní les v nivě řeky Moravy.
PR	Království	301,0877 ha	Přírodě blízké ekosystémy reprezentované nížinnými listnatými lesy na přechodu 1. a 2. lesního vegetačního stupně.
PR	Malý Kosíř	8,05228 ha	Soubor biotopů, zejména kyselých suchých trávníků a vřesovišť.
PR	Panenský les*	18,7931 ha	Uměle odstavený říční meandr.
PR	Plané loučky*	20,3924 ha	Slatinné louky, fragmenty měkkého luhu a meandrující tok.
PR	Smolenská luka*	12,5777 ha	Vlhkomilná vegetace s obojživelníky.
PR	Terezké údolí	85,7494 ha	Soubor biotopů kolem meandrující říčky Šumice.
PP	Bázlerova pískovna*	5, 1424 ha	Soubor vodních, mokřadních a lučních společenstev.
PP	Gigánské zmoly	5,5011 ha	Xerothermní a subxerothermní společenstva.
PP	Častava*	7,4055 ha	Mokřadní biotopy a bývalé rameno řeky.
PP	Daliborž*	5,6099 ha	Soubor lučních a mokřadních společenstev.

PP	Deylův ostrůvek	0,8343 ha	Biotopy oboživelníků včetně čolka velkého a kuňky ohnivě.
PP	Chomoutovské jezero*	121,2772 ha	Soubor polopřirozených a přírodě blízkých vodních, mokřadních, lesních a křovinných ekosystémů.
PP	Kurfürstovo rameno*	5,0194 ha	Uměle odstavený říční meandr.
PP	Tučapská skalka	0,3559 ha	Ochrana rostlinného společenstva.
PP	U Bílých Hlín	0,6810 ha	Xerothermní a subxerothermní společenstva s koniklecem velkokvětým.
PP	U Strejčkova lomu	5,8748 ha	Xerothermní a subxerothermní společenstva s koniklecem velkokvětým.

Podrobnější popis maloplošných zvláště chráněných území je uveden v samostatné příloze č. 1 – Seznam MZCHU.

Významné krajinné prvky

Správné vymezení významných krajinných prvků při projektování ÚSES má mimořádný význam, protože představují ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky významné části krajiny, které by měly být základem pro vymezování struktur ÚSES. Kromě toho jsou podle § 4, odst. (2) zákona č. 114/1992 sb., o ochraně přírody a krajiny, chráněny před poškozováním a ničením. Nesmí být narušena jejich obnova a nesmí dojít k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. Tím se zvyšuje „síla“ ochrany struktur ÚSES, pokud ve svém vymezení v krajinně struktury ÚSES sledují.

Jako významné krajinné prvky jsou podle §3 odst. (1), písm. b), zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění definovány následující typy části krajiny:

*b) významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou **lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy**. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyřata (písmeno f),*

V území ORP Olomouc se vyskytuje 8 registrovaných VKP a velké množství VKP „ze zákona“, tedy podle výše citovaného § 3, odst. (1), písm. b).

Název	Katastrální území	Předmět ochrany	Rozloha
Deylův ostrůvek	Dub nad Moravou	Opuštěný důl, který vznikl těžbou žuly. Semixerothermní travinobylinné společenstvo na hranách bývalého lomu a komplex tůní s mokřadní vegetací. Z teplomilných druhů rostlin se zde vyskytují například zvonek okrouhlostý pravý (<i>Campanula rotundifolia subsp. Rotundifolia</i>), hvozdík kartouzek (<i>Dianthus carthusianorum</i>), máčka ladní (<i>Eryngium campestre</i>). Ze zvláště chráněných druhů živočichů byl zaznamenán výskyt např. čolka velkého (<i>Triturus cristatus</i>), skokana štíhlého (<i>Rana dalmatina</i>), rosničky zelené (<i>Hyla arborea</i>), kuňky obecné (<i>Bombina bombina</i>), batolce červeného (<i>Apatura ilia</i>), čmeláka zemního (<i>Bombus</i>	7 335 m ²

		<i>terrestris</i>). Lokalita plní vzhledem k okolním zemědělsky využívaným pozemkům funkci refugia s regionálním významem pro oblast střední Moravy.	
Hrušňová alej	Luběnice, Slatinice	Letitá hrušňová alej, lemující komunikaci III. třídy vedoucí z obce Luběnice do obce Slatinice. Vzhledem k intenzivně zemědělsky využívané krajině zůstává tato alej jako jediná zachovalá v širokém okolí a má velký význam především z hlediska krajinného rázu, neméně pak jako krajinný prvek značně omezující větrnou erozi způsobovanou zde častými větry.	není uvedeno v registračních listech
Hrušňová alej Slavonín	Slavonín	Otevřená oboustranná alej kolem neprůjezdné komunikace, součástí aleje je i kamenný kříž z r. 1803. Hrušňové aleje byly typickým krajinným prvkem v oblasti Hané, ale dochovaných jich zůstalo minimum. Z hlediska krajinného rázu i ekologické diverzity je žádoucí hrušňovou alej uchovat ve funkčním stavu, průběžně ji ošetřovat a doplňovat.	není uvedeno v registračních listech
Památná lipová alej	Samotišky	Památná lipová alej podél poutní cesty na Svatý Kopeček u Olomouce je jednou z nejvýznamnějších krajinotvorných dominant této oblasti. Kompoziční začlenění do krajiny architektonická vazba na kostel na Svatém Kopečku činí z aleje nejvýznamnější dřevinnou linii v širokém okolí. Alej je současně v ochranném pásmu Státní památkové péče.	8 837 m ²
Parčík s platany	Lučín	Cílem ochrany je zachování významné skupiny vzrostlých dřevin bohaté druhové skladby v intravilánu obce.	3 349 m ²
Park Drahanovice	Drahanovice	Historický park, se sbírkou významných domácích i exotických dřevin (jinan dvoualoký, tis, lípy, duby, buky, jasany, platan...), s nezanedbatelnou funkcí refugia řady druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů včetně silně ohrožených a ohrožených druhů, např. lyska černá (<i>Fulica atra</i>), ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>) a skokan štíhlý (<i>Rana dalmatina</i>)	16 906 m ²
Park Velká Bystřice	Velká Bystřice	Historický park se sbírkou významných domácích i exotických dřevin, typických pro lužní biocenózy. Současně jde i o ochranu hnízdicího ptactva, které je zde druhově i početně bohaté.	27 940 m ²
Prameniště Zlaté stružky	Luděřov	Území se nachází cca 2 km jihozápadně od obce Drahanovice. Jedná se o část prameniště potoka, fragmenty mokřadů, břehové porosty přirozeného složení, plošně nevýznamné rákosiny a vrbiny a porosty charakteru měkkého luhu.	13 737 m ²

Lesy

V rámci ORP Olomouc je krajina velice pestrá s tím, že okolí řeky Moravy, v CHKO Litovelské Pomoraví a EVL a PO Litovelské Pomoraví, je vysoké zastoupení lesů. V nížině pak ve zbytku Hornomoravského úvalu je naopak lesů velmi málo, krajina je (kromě zástavby, průmyslových a obchodních center a komunikací) mimořádně intenzivně zemědělsky využívána a lesy zde, až na malé remízky, prakticky zcela chybí. Větší lesní komplexy se pak nachází na úbočích Nízkého Jeseníku a Oderských vrchů a přechází pak dále na jejich hřebeny, které jsou již z části součástí Vojenského újezdu Libavá a také PO a EVL Libavá.

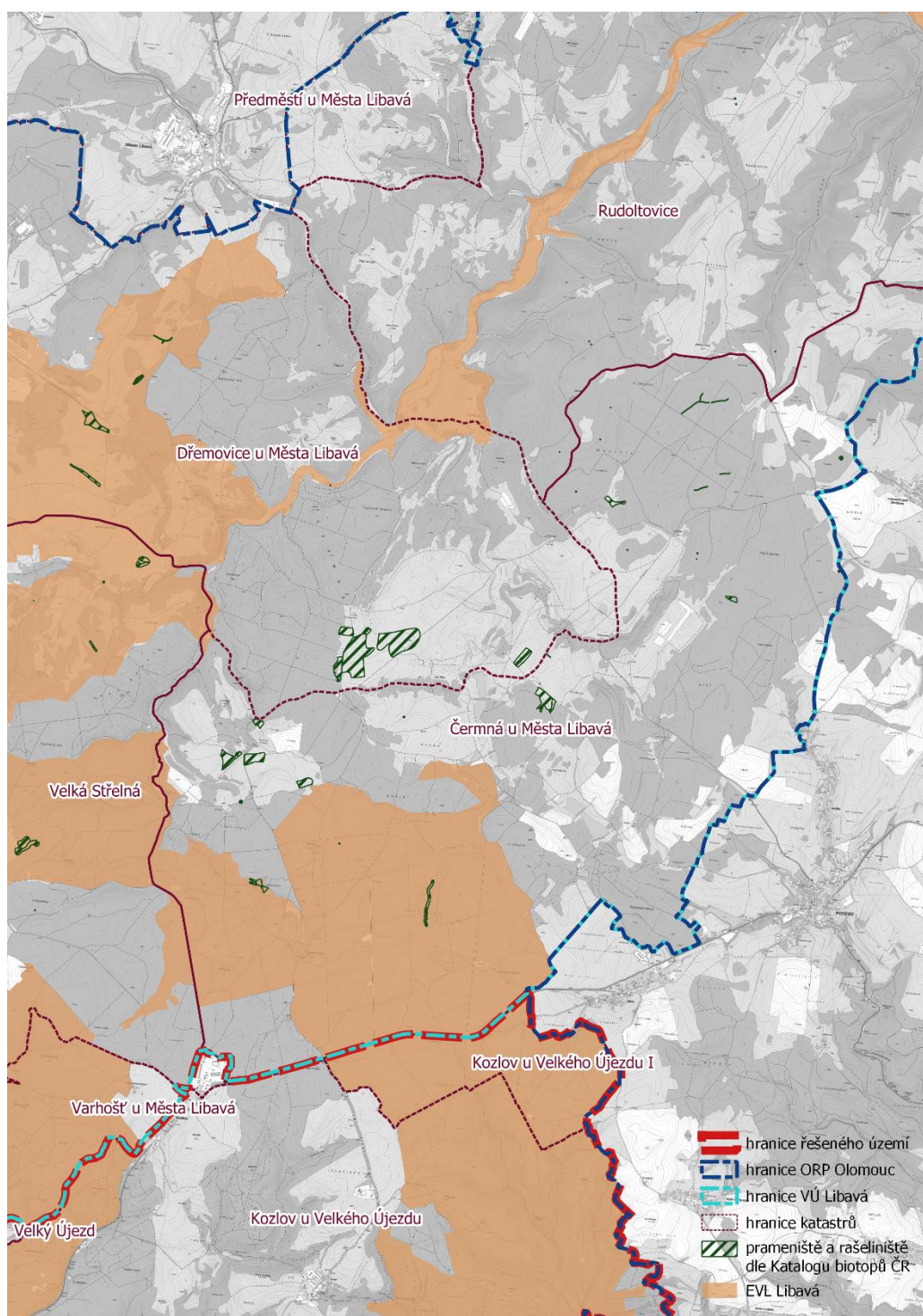
Rašeliniště

Za rašeliniště lze považovat biotopy, zařazené do skupiny „R“ (Prameniště a rašeliniště) podle Katalogu biotopů (Chytrý et al 2010).

Slatinné (rašelinné) biotopy se historicky (před druhou světovou válkou) nacházely v prostoru mezi Černovírem a Hlušovicemi, ale vlivem poklesu hladiny podzemních vod, vyschnutí organické hmoty a požárům došlo k jejich degradaci. Na zániku posledních fragmentů se zřejmě podílelo i hnojení luk v druhé polovině dvacátého století, v současnosti již nikde v tomto prostoru není biotop odpovídající rašeliništi uváděn.

Takové se v rámci ORP Olomouc nachází pouze v k.ú. Velká Střelná, k.ú. Čermná u Města Libavá a k.ú. Dřemovice u města Libavá. Z přehledu všech biotopů charakteru pramenišť a rašelinišť jsou podle analýzy map na serveru AOPK ČR (2021) přítomny především biotopy R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště, v menším množství biotopy R2.3 Přechodová rašeliniště a v jednom případě i biotop R1.2 Luční prameniště bez tvorby pěnvců. Až na výjimky, většinou velmi malých ploch, jde o směsi s jinými biotopy (většinou keřové formace a louky). Jen několik malých ploch představuje některý z uvedených biotopů v čisté formě, bez směsi s jinými typy biotopů.

Všechny biotopy jsou součástí PO Libavá a část je rovněž součástí EVL Libavá. Poloha všech zjištěných rašelinných biotopů je zobrazena ve Výkresech rozborů vymezení ÚSES (č. 10,11,14,16,17,22,23,24).

Obr. 5: Biotopy typu „R“ ve vztahu k EVL Libavá (zelené šrafování) (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)

Vodní toky

Zákon vymezuje jako VKP vodní toky, aniž by blíže specifikoval jejich charakter. Za vodní toky jsou považovány i povrchové meliorační svodnice, kterých je v nivě řeky Moravy poměrně velké množství. Jejich biologická hodnota je různorodá, některé jsou biologicky poměrně bohaté a kvalitní. V obvodu ORP Olomouc je velké množství vodních toků v široké škále ekologické kvality a původnosti.

Klíčovým tokem je řeka Morava, která se vykazuje anastomózním charakterem toku, který dosud nebyl v řadě úseků narušen lidskými zásahy. Tyto nejcennější části jsou dnes součástí CHKO a EVL a PO Litovelské Pomoraví.

Kromě toků nejvyšší kvality a přírodního charakteru, které se nachází především v CHKO Litovelské Pomoraví, je v rámci ORP i několik dalších toků s relativně přírodním charakterem toku (např. některé úseky Bystřice, Trusovický potok nad obcí Bělkovice – Laštany, Mlýnský náhon v k.ú. Dub nad Moravou a Věrovany, Morava od Nových Sadů po Kožušany, Šumice v Terezkém údolí). Zajímavý je vodní tok Sitka (též Huzovka), který sice protéká intenzivní zemědělskou krajinou, ale bohatě meandruje a má sice úzký, ale poměrně kvalitní doprovod břehových porostů.

V oblasti je pak velké množství vodních toků, jejichž ekologická hodnota je silně snížena regulacemi a napřímením, na řadě vodních toků jsou neprůchodné bariéry (vodní stupně, jezy, místy i malé vodní elektrárny). Přesto (nebo, spíše, právě proto) je nezbytné zamezit veškerým zásahům do vodních toků, které by jejich stav dále zhoršily a naopak, orgány ochrany přírody by se měly snažit stav vodních toků v oblasti zlepšovat, a to především po stránce zadržetí vody v krajině, jejich migrační propustnosti a zvýšení morfologické rozmanitosti jako nutné podmínky pro zvýšení jejich biodiverzity.

Některé vodní toky v ORP Olomouc v suchých letech 2017–2019 vysychaly, proto je můžeme zařadit mezi periodické vodní toky. Tím ovšem nepřestaly být vodním tokem a je nutné je stále považovat za VKP. Kromě jiných vysychaly i poměrně velké vodní toky, dosud stálé. Je to například Sitka (Huzovka), Trusovický potok pod obcí Bělkovice – Laštany, Dolanský potok pod obcí Dolany, Cholinka...).

Rybníky

Podobně jako u vodních toků, zákon nerozlišuje, jakého charakteru má být rybník, považovaný za VKP. Proto je nutné jako VKP hodnotit veškeré umělé vodní nádrže, bez ohledu na jejich charakter. Tím ovšem, podobně jako u vodních toků, vzniká pestrá škála rybníků od naprosto nepřirodních nádrží s vysokým podílem betonových břehů (včetně požárních nádrží) až po rybníky s kvalitním litorálem a vysokou biodiverzitou.

Kromě morfologického charakteru je klíčovým faktorem kvality rybníků charakter a intenzita rybářského obhospodařování. Rybníky s převahou chovu kaprů, hnojené a případně s příkrmováním ryb, jsou biologicky mimořádně chudé. Rybníky s méně intenzivní rybí obsádkou, případně vyváženým chovem býložravých a dravých ryb bývají biologicky kvalitnější.

V každém případě je rybníky jako VKP nutné udržovat, zabránit jejich zániku nebo zhoršení stavu a podporovat vznik nových rybníků, ovšem nikoliv rybníků jako chovných nádrží s intenzivním (v rybářské terminologii intenzifikačním) chovem ryb.

Jezerá

V ORP Olomouc je minimum jezer, vzniklých přirozenou cestou. Jsou to trvalé nebo periodické tůně podél řeky Moravy, z nichž se většina nachází v CHKO a EVL Litovelské Pomoraví. Další jezera vznikla odříznutím meandrů Moravy po jejím napřímení, taková jezera jsou především v k.ú. Holice u Olomouce, Blatec a Charváty.

Nejčastější formou jezer v ORP jsou deprese vzniklé těžbou štěrkopísku různého stáří. Některá jezera jsou ještě z období před druhou světovou válkou. Tato jezera jsou většinou jen malá, více či méně zazemněná nebo alespoň se silnou vrstvou organického sedimentu (bahna) na dně. Taková jezera, pokud nejsou intenzivně rybářsky využívána (jde o sportovní rybolov v rámci revírů MRS), mohou být bohatým zdrojem biodiverzity v krajině. Některá taková jezera v okolí Olomouce jsou součástí soukromých pozemků a jejich biologická hodnota není příliš známa.

Některá jezera jsou součástí CHKO Litovelské Pomoraví, některá jsou využívána k rekreačním účelům (koupání). Další jezera vznikají aktuální těžbou štěrkopísku, je to zejména v k.ú. Březce, Grygov, Krčmaň a Majetín. Bude záležet, jaká forma rekultivace proběhne po jejich dotěžení a nakolik budou tato jezera významnými prvky biodiverzity a funkční ve smyslu významných krajinných prvků.

Údolní nivy

Vymezení údolní nivy je ze všech „VKP ze zákona“ nejvíce problematické. Protože vymezení tohoto VKP bývá předmětem sporů v hodnoceních EIA a hodnoceních podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, pokusilo se jej Ministerstvo životního prostředí vymežit již v roce 2007 (Dvořák 2007):

Pojem „údolní niva“ není legislativně definován. Z geomorfologického hlediska je údolní niva rovinným údolním dnem aktivovaným při povodňovém stavu vodního toku; tvoří ji štěrkovité, písčité, hlinité nebo jílovité naplaveniny, jejichž úložné poměry často vykazují nepravidelnosti způsobené větvením toku, vznikem ostrovů, meandrů, náplavových kuželů a delt, sutí, svahových sesuvů apod.

Toto vymezení je důležité z hlediska jasného prostorového vymezení celé údolní nivy. Při takto pojatém vymezení údolní nivy jsou do ní zahrnuty i velmi stabilní a přírodovědně hodnotné biotopy – aluviální louky a dále je zohledněna funkce nivy jako retenčního území či funkce biokoridoru územního systému ekologické stability.

Údolní niva řeky Moravy zaujímá významnou část ORP Olomouc, a to z části v CHKO a EVL a PO Litovelské Pomoraví. Dále pokračuje jižně od města Olomouc. Kromě Moravy vytváří větší nebo menší údolní nivy především druhá největší řeka ORP, kterou je Bystřice a spolu s Moravou spoluvytváří nivu nad Olomoucí Oskava a další drobné přítoky Moravy.

Úzké údolní nivy tvoří také ve svých údolích další vodní toky. Jsou to především Trusovický potok (Trusovka), Blata a Šumice v Terezkém údolí.

Velmi složitá situace pro definici údolní nivy je především kolem Blaty, která protéká historickou nivou řeky Moravy z postglaciálního období a vymezit zde údolní nivu je poměrně náročné.

V každém případě je v ORP Olomouc vždy nutné s vymezením údolní nivy citlivě pracovat a hodnotit veškeré aspekty vymezení říční nivy v každém hodnocení vlivu zásahů na významné krajinné prvky.

Památné stromy

V rámci území ORP Olomouc je v současné době v mapovém portálu AOPK ČR evidováno celkem 34 existujících památných stromů. Úplný seznam je uveden v tabulkové příloze č. 3. Ze 34 položek ve správním obvodu ORP Olomouc leží v řešeném území 23 památných stromů.

Vyhlášení památných stromů se řídí § 46 Zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

Památné stromy a jejich ochranná pásma

(1) Mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí lze vyhlásit rozhodnutím orgánu ochrany přírody za památné stromy.

(2) Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji; jejich ošetřování je prováděno se souhlasem orgánu, který ochranu vyhlásil.

(3) Je-li třeba památné stromy zabezpečit před škodlivými vlivy z okolí, vymezí pro ně orgán ochrany přírody, který je vyhlásil, ochranné pásmo, ve kterém lze stanovené činnosti a zásahy provádět jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. Pokud tak neučiní, má každý strom základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

(4) Zrušit ochranu památného stromu může orgán ochrany přírody jen z důvodu, pro který lze udělit výjimku dle § 56.

Definice památných stromů nijak neomezuje druh dřeviny ani význam, proč mají být za památné vyhlášeny. Proto se na seznamu ocitají i dřeviny relativně krátkověké, které brzy ze seznamu vypadnou. To je i konkrétní případ památných stromů v ORP Olomouc, kde dva ze tří již zaniklých stromů jsou krátkověké dřeviny (olše a jasan). Kromě toho jsou za památné vyhlášeny i tři geograficky nepůvodní dřeviny, a to přímo v intravilánu města Olomouce. Konkrétně to jsou tyto stromy:

- metasekvoje na Nových Sadech,
- metasekvoje na křižovatce ulic Na Střelnici a Lazecká v Olomouci a
- platany v ASO parku podél ulice Na Střelnici poblíž centra Olomouce, Nová Ulice.

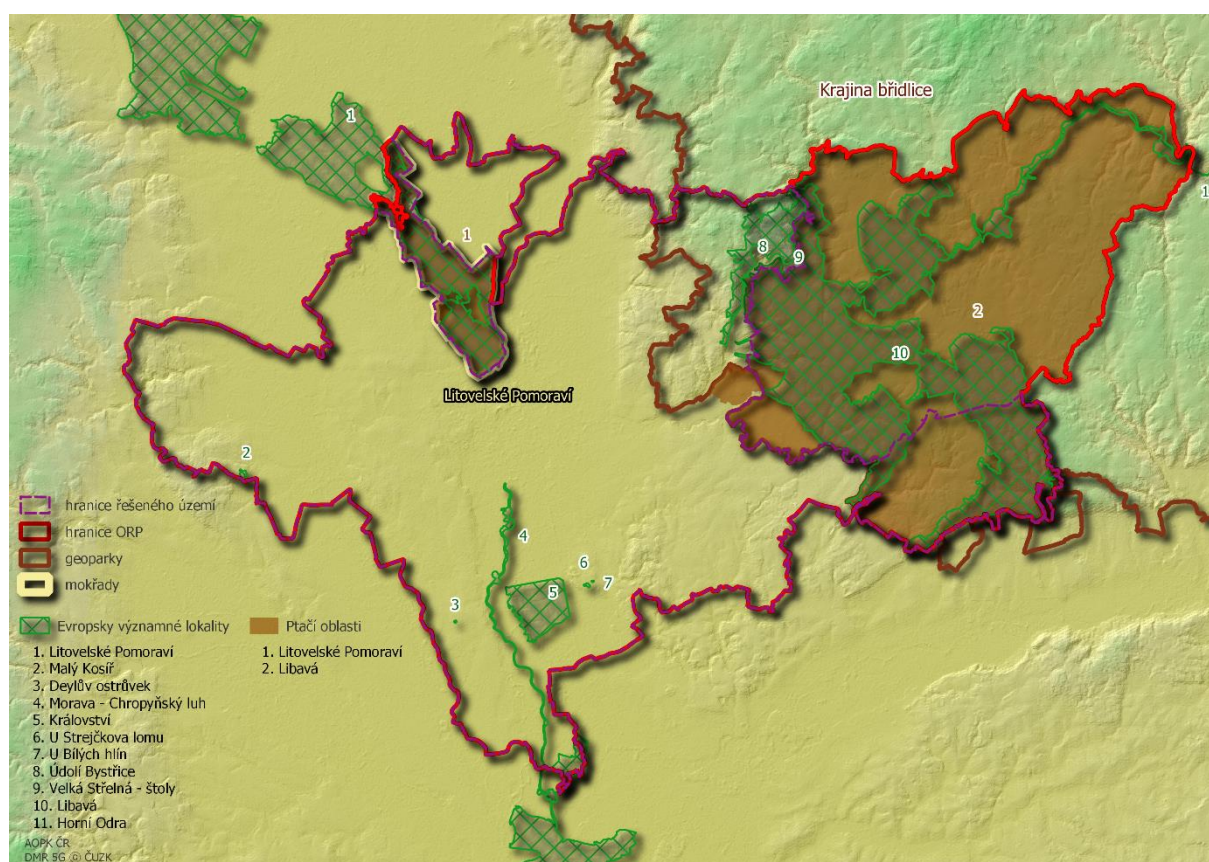
Tyto dřeviny mají především estetický význam a ve městě je vyhlášení geograficky nepůvodní dřeviny přijatelné.

Velké množství památných stromů je vyhlášeno v CHKO Litovelské Pomoraví. Tyto nejsou zaneseny v příložené tabulce, protože jsou pod správou AOPK ČR, ale zde bych chtěl zdůraznit, že většina těchto dřevin má, kromě estetického významu, velký význam jako zdroje semen pro obnovu lužního lesa, protože jde o nositele genetické informace původních porostů nivy řeky Moravy, často ještě z dob před zavedením vysokokmenných kultur, se kterými souvisí výsadby dřevin, předpěstovaných v lesních školkách a často z území vzdálených od lokalit výsadby.

Místo se lze setkat i s dřevinami, na kterých jsou stará označení „strom chráněný státem“, které se používalo do roku 1992 (Podle zákona o státní ochraně přírody č. 40/1956 Sb.). Takové stromy, pokud nejsou současně zaneseny do registru AOPK ČR a nebyly vyhlášeny kompetentním orgánem ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 sb., nemůžeme za památné stromy podle tohoto zákona považovat. Památné stromy jsou v terénu označeny tabulkami podle vzoru ve Vyhlášce č. 395/1992 Sb., v platném znění.

Soustava Natura 2000

Soustava Natura 2000 zahrnuje dva typy chráněných území – ptačí oblasti (PO) a evropsky významné lokality (EVL). Do řešeného území zasahuje pouze část ptačí oblasti Libavá. Větší část PO Libavá a PO Litovelské Pomoraví, které jsou součástí ORP Olomouc nejsou v rámci Plánu ÚSES řešeny. Dále se v řešeném území nachází 11 evropsky významných lokalit.

Obr. 6: Chráněná území včetně seznamu EVL (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)

NATURA 2000 – Evropsky významná lokalita (EVL)

* jsou označeny EVL, které nejsou v území řešeném v Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc

Kód EVL	Název	Součást ZCHU	Předmět ochrany	Katastrální území	Výměra EVL (ha)
CZ07 13008	Deylův ostrůvek	návrh PP	čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>); kuňka ohnivá (<i>Bombina bombina</i>)	Dub nad Moravou, Charvátý	1,0075
CZ08 13810	Horní Odra*	základní ochrana	vranka obecná (<i>Cottus gobio</i>)	Rudoltovice	17,2275 (11,9977 v okrese Nový Jičín, 4,8183 v okrese Opava, 0,4115 v okrese Olomouc)
CZ07 10161	Království	PR Království, základní ochrana	dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum (9170); smíšené lužní lesy s dubem letním (<i>Quercus robur</i>), jilmem vazem (<i>Ulmus laevis</i>), j. habrolistým (<i>U. minor</i>), jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) nebo j. úzkolistým (<i>F. angustifolia</i>) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (<i>Ulmenion minoris</i>) (91F0)	Grygov	591,9041
CZ07 14083	Malý Kosíř	PR Malý Kosíř	evropská suchá vřesoviště (4030); polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště (6210*); přástevník kostivalový (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>)	Slatinice na Hané	13,3335 (12,3822 v okrese Olomouc + 1,0487 v okrese Prostějov)
CZ07 14085	Morava - Chropýňský luh		přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition (3150); vlhkomišná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně (6430); extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>) (6510); smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>) (91E0); smíšené lužní lesy s dubem letním (<i>Quercus robur</i>), jilmem vazem (<i>Ulmus laevis</i>), j. habrolistým (<i>U. minor</i>), jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) nebo j. úzkolistým (<i>F. angustifolia</i>) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (<i>Ulmenion minoris</i>) (91F0); bobr evropský (<i>Castor fiber</i>); čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>); hrouzek Kesslerův (<i>Gobio kesslerii</i>); modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>); ohniváček černočárny (<i>Lycaena dispar</i>)	Blatec, Dub nad Moravou, Holice u Olomouce, Charvátý, Kožušany, Nemilany, Tážaly, Věrovany	3205,3339 (295,8663 v okrese Olomouc, 2077,1502 v okrese Přerov, 832,3174 v okrese Kroměříž)
CZ07 12192	U Bílých Hlín	PP U Bílých hlín	koniklec velkokvětý (<i>Pulsatilla grandis</i>)	Krčmaň	0,6828
CZ07 12193	U Strejčkova lomu	PP U Strejčkova lomu,	koniklec velkokvětý (<i>Pulsatilla grandis</i>)	Krčmaň	3,4435

		základní ochrana			
CZ07 14772	Údolí Bystřice	PR Hrubovodsk é sutě, základní ochrana	chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů (8220); bučiny asociace Luzulo-Fagetum (9110); bučiny asociace Asperulo-Fagetum (9130); lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklicích (9180); přástevník kostivalový (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>)	Hlubočky, Hrubá voda, Jívová, Pohořany na Moravě, Posluchoy	751,1231
CZ07 13526	Velká Střelná – štoly	základní ochrana	netopýr brvitý (<i>Myotis emarginatus</i>); netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	Hrubá voda	0,0398
CZ07 14073	Litovelské Pomoraví*	Orgánem ochrany přírody je zde AOPK ČR - správa CHKO Litovelské Pomoraví. EVL je pokryta CHKO Litovelské Pomoraví, v rámci ORP Olomouc se zde nachází tyto MZCHU: PP Bázlerova pískovna, PR Plané loučky, PP Chomoutov ské jezero, PP Častava, PP Kurfürstovo rameno, PP Dalibor, PR Panenský les, PR Kenický, NPR Ramena řeky Moravy (část - přesahuje do ORP Litovel)	Bezkolencové louky na vápnatých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (Molinion caeruleae) (6410), Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis) (6510), Jeskyně nepřístupné veřejnosti (8310), Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum (9170), Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) (91E0), Smíšené lužní lesy s dubem letním (<i>Quercus robur</i>), jilmem vazem (<i>Ulmus laevis</i>), j. habrolistým (<i>U. minor</i>), jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) nebo j. úzkolistým (<i>F. angustifolia</i>) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (<i>Ulmenion minoris</i>) (91F0). Druhy: bobr evropský (<i>Castor fiber</i>), čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>), klínatka rohatá (<i>Ophiogomphus cecilia</i> , kuňka ohnivá (<i>Bombina bombina</i>), modrásek bahenní (<i>Phengaris nausithous</i>), netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>), ohniváček černočárny (<i>Lycaena dispar</i>), svinutec tenký (<i>Anisus vorticulus</i>), vydra říční (<i>Lutra lutra</i>).	Hejčín, Křelov , Březce, Skrbeň, Černovír, Štěpánov u Olomouce, Horka nad Moravou, Hynkov, Chomoutov, Řepčín	9458,5646 (výměra celé EVL, nejen v ORP Olomouc)
CZ07 14133	Libavá* (částečně zasahuje do řešeného území)	Orgánem ochrany přírody je zde Újezdní úřad vojenského újezdu Libavá.	Oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd Littorelletea uniflorae nebo Isoëto- Nanojuncetea (3130), 3150 Přirozené eutrofní vodní nádrže s	Černá u Města Libavá, Hrubá Voda, Dřemov ice u Města Libavá, Hlubo čky, Daskabát , Rudoltovice,	10773,492 7 (výměra celé EVL, nejen v ORP Olomouc)

		Základní ochrana, smluvní CHÚ Libavá, PR Smolenská luka,	vegetací typu Magnopotamion nebo Hydrocharition (3150)B C Kontinentální opadavé křoviny (40A0), Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech) (6230), Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (Molinion caeruleae) (6410), Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně (6430), Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis) (6510), Přechodová rašeliniště a třasoviště (7140), Středoevropské silikátové sutě (8150), Chasmoftytická vegetace silikátových skalnatých svahů (8220), Bučiny asociace Luzulo-Fagetum (9110), Bučiny asociace Asperulo-Fagetum (9130), Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum (9170), Lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklicích (9180), Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) (91E0). Druhy: střívkík hrbolatý (Carabus variolosus), vranka obecná (Cottus gobio)	Velká Střelná, Velký Újezd, Kozlov u Velkého Újezdu, Kozlov u Velkého Újezdu I, Varhošť u Města Libavá, Mrsklesy na Moravě	
--	--	--	---	--	--

Geoparky

Do severovýchodního okraje řešeného území na katastry Dolany u Olomouce, Hlušovice, Hrubá voda, Kozlov u Velkého Újezdu, Lošov, Pohořany na Moravě a Posluchov zasahuje kandidátský geopark Krajina břidlice. Geopark je vymezen na rozlehlém území s plochou 1913 km² od Oder a Budišovic k Bruntálu a Rýmařovu. Z geologického hlediska v tomto území dominují droby a břidlice spodního karbonu, významné jsou kenozoické vulkanity. Území je významné těžbou štípatelných jemnozrnných břidlic, používaných hlavně jako pokrývačský materiál. Pozůstatky po rozsáhlé podzemní i povrchové těžbě břidlic jsou hlavním geologickým lákadlem geoparku. Součástí geoparku je naučná Břidlicová stezka pro pěší a cyklisty.

Přírodní parky

Do západního okraje ORP Olomouc zasahuje na katastry Drahanovice, Lhota pod Kosířem, Luděřov a Slatinice na Hané **Přírodní park Velký Kosíř**. Přírodní park zaujímá masív Velkého Kosíře v jihovýchodním výběžku Bouzovské vrchoviny a jeho rozloha je 19,6 km².

Posláním přírodního parku je zachovat typický krajinný ráz s jeho přírodními, estetickými a krajinnými hodnotami včetně lokalit teplomilných chráněných druhů rostlin a živočichů. K nejcennějším lokalitám přírodního parku patří v řešeném území PR Malý Kosíř v katastru Slatinice na Hané.

PřP Terezké údolí o rozloze 85,75 ha leží v k.ú. Náměšť na Hané a Luděřov na okraji Zábřežské vrchoviny. Daří se tu mnoha vzácným rostlinám, např. ocúnům jesenním. Je bohaté na pestré luční porosty, lesy a mokřady. Slunce na jižních svazích umožňuje růstu teplomilné doubravy. Středem údolí protéká říčka Šumice. Jsou zde podmínky např. pro ledňáčka říčního, mloka skvrnitého, z rostlin pro náprstníky, lilie nebo mochny, duby, olše, jasanu a habry. Lze nalézt například i ladoňku rakouskou.

PřP Udolí Bystřice v řešeném území zasahuje na k.ú. Dolany u Ol., Droždín, Hlubočky, Hrubá Voda, Lošov, Pohořany na Moravě, Poslucho, Radíkov u Ol., Svatý Kopeček a Véska u Ol. Jeho celková rozloha i mimo řešené území je 125,8 km². Nachází se v širším okolí řeky Bystřice, která se hluboko zařezala do plošiny Domašovské vrchoviny. Řeka vytvořila hluboké skalnaté údolí s řadou kaňonů, skalních ostrohů, sutí a kamenných moří. V pramenné oblasti se zachovaly zbytky rašelinných luk. Bystřice odvodňuje hřbet hory Slunečná. Zahrnuje i chráněné území PR Hrubovodské sutě.

A.2 Rozborová část (průzkumy a rozbor)

A.2.1 Soupis disponibilních mapových a textových podkladů a jejich vyhodnocení z pohledu využitelnosti pro návrh plánu místního ÚSES

Pro analýzu řešeného území a hodnocení prvků ÚSES byly použity následující podklady:

1. ČÚZK (Český úřad zeměměřický a katastrální):
Hranice ORP
Hranice obcí
Hranice katastrů
Data200
2. Územní plán města Olomouc úplné znění po vydání souboru změn č. I.A.1, I.A.2, I.B a změn č. III, IV, V, VI, VII, VIII, IX (dále jen „ÚP“, byla vydána 24.12.2020) a vymezení ÚSES v platných územních plánech obcí správního obvodu Olomouc.
3. Aktuálně platné územní plány obcí správního obvodu Olomouc, seznam je uveden v samostatné příloze č. 4 – Seznam územních plánů obcí ORP Olomouc. V závěru seznamu jsou i nově projednávané aktualizace ÚPD, poskytnuté zadavatelem.
4. Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje – Úplné znění po aktualizaci č. 2a, září 2019
5. Územně analytické podklady ORP Olomouc – IV. aktualizace 2016
6. Územně analytické podklady SO ORP Olomouc – V. aktualizace 2020
7. Platné územní plány obcí navazujících na ORP Olomouc: Biskupice na Hané, Bohuslávky, Boškov, Brodek u Přerova, Cakov, Citov, Čechy pod Kosířem, Čelechovice na Hané, Čelechovice u Prostějova, Dolní Újezd u Lipníka nad Bečvou, Domašov nad Bystřicí, Domašov u Šternberka, Dubany na Hané, Hablov, Hadinka, Hnojnice, Hrdibořice, Jívová, Klokočov u Vítkova, Klopotovice, Kokory, Kovářov u Potštátu, Krakovec na Moravě, Laškov, Lazníčky, Lazníky, Lhota nad Moravou, Lhota u Šternberka, Loučka, Luboměř pod Strážnou, Lužice u Šternberka, Město Libavá, Náklo, Nelešovice, Nové Oldřůvky, Olbramice u Vilémova, Olšany u Prostějova, Pěňčice, Pěňčín na Moravě, Pňovice, Podhoří na Moravě, Podlesí nad Odrou, Potštát, Senice na Hané, Senička, Skoky u Staměřic, Slatinky, Sobišky, Spálov, Staměřice, Staré Oldřůvky, Středolesí, Střeň, Studenec, Štarnov, Štětovice, Šternberk, Tovačov, Troubky nad Bečvou, Uhřínov u Hranic, Vrbátky, Výkleky, Žerotín
8. Komplexní pozemkové úpravy obcí:
Grygov, Hynkov, Loučany, Luděřov (rozpracované), Majetín, Nedvězí u Olomouce, Skrbeň, Slatinice na Hané (rozpracované), Těšetice u Olomouce, Ústín, Vojnice u Olomouce
9. Podklady poskytnuté zadavatelem:
Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje – Úplné znění po aktualizaci č. 2a (SHP)
Významné krajinné prvky sídelního útvaru Olomouc, Ecological Consulting spol. s.r.o., 2003
Plán ÚSES sídelního útvaru města Olomouce, Ecological Consulting spol. s.r.o. Olomouc, 2003
10. Data ÚHÚL (Ústav hospodářské úpravy lesa):
Cílový hospodářský soubor
Druhá skladba porostních typů
Soubory lesních typů
Smíšenost porostních skupin
Smíšenost porostu
11. Podklady Agentury ochrany přírody a krajiny:
Velkoplošná zvláště chráněná území – hranice CHKO Litovelské Pomoraví

Maloplošná chráněná území: národní přírodní rezervace (NPR), přírodní rezervace (PR)
národní přírodní památky (NPP), přírodní památky (PP)
Památné stromy s určenou polohou jedinců
NATURA 2000 - Evropsky významné lokality
NATURA 2000 - Ptačí oblasti
Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem
Biogeografické členění – hranice bioregionů a biochor
Geoparky
Mapa potenciální přirozené vegetace
Mokřady národního významu
Mokřady chráněné dle Ramsarské úmluvy
Biotopy vybraných zvláště chráněných druhů savců

12. Databod (Digitální báze vodohospodářských dat):
Útvary povrchových vod – linie a plochy

Vyhodnocení vymezení ÚSES v komplexních pozemkových úpravách

V území ORP Olomouc je zpracováno a schváleno pouze 8 projektů komplexních pozemkových úprav. V katastru obce Loučany je zpracována a schválena jednoduchá pozemková úprava. Další dvě komplexní pozemkové úpravy v katastrech Luděřov a Slatinice na Hané dosud nejsou ukončeny. Všechny jmenované pozemkové úpravy, zpracované v letech 2000 až 2017 bylo možno zahrnout jako podklad pro zpracování do Plánu ÚSES ORP.

Celkově lze shrnout stav podkladů KoPÚ následovně:

- způsob vymezení ÚSES není jednotný, obdobně jako u dalších typů plánovacích dokumentací s ÚSES se zde projevuje vzdálený časový horizont zpracování, který má vliv na přesnost a obsah zpracování (měřítko a grafika tisků, přesnost a metodika vymezení – od směrového návrhu po upřesnění na parcely, nejednotnost typologie i kódování prvků),
- celkově lze konstatovat značný souběh trasování mezi platnými KoPÚ a územně plánovací dokumentací obcí,
- změnám podléhají zejména velikosti a vymezení prvků v rámci parcelace, jen místy se změny týkají zásadních úprav v šíři koridorů,
- v rámci KoPÚ jsou jen minimálně dopracovány návaznosti na jiné katastry či „slepé“ větve,
- ve většině KoPÚ nejsou pro navrhované prvky ÚSES a pro nové liniové IP podél komunikací vymezeny samostatné parcely.

Srovnání vymezení ÚSES v KoPÚ a ÚPD obcí:

KoPÚ Grygov (ukončené 28.10.2009, zápis do KN 5.1.2010)

Katastrem prochází nadregionální a regionální ÚSES. V rámci KoPÚ je ve východní části katastru vymezen regionální biokoridor 1451. Západní hranici katastru tvoří tok Morávky-náhon, který je osou nadregionálního biokoridoru K 136. V rámci KoPÚ je zakreslena jen osa NRBK, pro koridor nejsou vymezeny parcely a koridoru nejsou vložena lokální biocentra.

ÚSES v návrhu územního plánu z roku 2018 je téměř shodný s vymezením v KoPÚ, v územním plánu jsou v trase NRBK doplněna vložena lokální biocentra.

Pro navrhované liniové interakční prvky podél polních cest jsou v KoPÚ vymezeny samostatné parcely.

KoPÚ Hynkov (ukončené 11.10.2017, zápis do KN 11.10.2017)

Území řešené v KoPÚ zahrnuje i část katastrů Příkazy a Lhota nad Moravou. Územní plán Příkazy z roku 2018, jehož součástí je území zpracované v KoPÚ, vymezuje LBC 79 Měřičné v odlišných hranicích. Rozdílne je také trasován LBK 80 – v územním plánu je veden paralelně břehovými porosty regulovaného Roudníku a odříznutým původním meandrem, v KoPÚ je MBK vymezen jen starým meandrem. Vymezení interakčních prvků je v KoPÚ a územním plánu totožné.

Pro interakční prvky nejsou ve většině případů vymezeny samostatné parcely, výsadby dřevin by musely být realizovány na parcelách polních cest. Pro navrhované liniové interakční prvky podél

silnice Příkazy – Hynkov jsou oboustranně vymezeny parcely šířky 5 metrů, na kterých by mohly být vysazeny aleje.

JPÚ Loučany I. etapa (ukončené 9.2.2012, zápis do KN 20.2.2012)

V katastrálním území Loučany se jednoduchá pozemková úprava týkala východní části katastru, navazující na intravilán obce. V JPU je vymezena část lokálního biokoridoru zahrnující tok a část břehových porostů Šumice a vymezeno chybějící lokální biocentrum. MÚSES ve východní části území, navržený v KoPÚ je v souladu s platným územním plánem z roku 2006. Šířka koridoru v JPÚ ale nesplňuje Metodikou ÚSES požadované prostorové parametry, místní koridor má místy šířku jen 6 m. V JPÚ vymezený lokální koridor a biocentrum také nerespektují hranice parcel. Návrh ÚP již parametry metodiky dodržuje.

KoPÚ Luděrov (neukončená, zahájena 4.9.2017)

Území zahrnuté v KoPÚ je součástí územního plánu Drahanovice z roku 2018. Vymezení místního ÚSES je v obou dokumentacích téměř shodné, v komplexní pozemkové úpravě je navrženo více liniových interakčních prvků. K nesouladu došlo v jižní části katastru Luděrov, kde je v KoPÚ navrženo BC a BK v trati „Široké“, které není v územním plánu. Rozdílné je také vymezení ÚSES na západním okraji katastru. V KoPÚ je zakreslen nadregionální biokoridor, v územním plánu je vymezeno chybějící vložené lokální biocentrum BC 4 „Na horním poli.“

Pro navrhované prvky ÚSES a pro nové liniové IP podél komunikací zatím nejsou vymezeny samostatné parcely (KoPÚ není dosud ukončená).

KoPÚ Majetín (ukončené 2.10.2001, zápis do KN 9.10.2001)

V územním plánu z roku 2019 je shodné s KoPÚ směrové vymezení dvou větví místního ÚSES. Rozdílné vedení koridorů MÚSES je v severovýchodní části katastru mezi dvěma lesíky, označenými v ÚP jako EVSK 38 a EVSK 39. Nadregionální koridor podél Morávky-náhon není v KoPÚ zohledněn. Prvky MÚSES včetně interakčních prvků mají sice v KoPÚ samostatně vymezené parcely, ale šířka parcel biokoridorů nesplňuje minimální metodikou ÚSES stanovené parametry. Územní plán šířku biokoridorů vymezuje v souladu s minimálními požadovanými parametry.

KoPÚ Nedvězí u Olomouce (ukončené 27.8.1999, zápis do KN 22.9.1999)

Na katastru Nedvězí u Olomouce byly v KoPÚ vymezeny části dvou místních biocenter a 5 liniových interakčních prvků. Tyto prvky mají své samostatné parcely (ostatní plocha, zeleň) a nové výsadby zeleně, tvořící interakční prvky podél polních cest jsou zrealizovány. V rámci KoPÚ jsou vymezeny části dvou místních biokoridorů, které leží v katastrech Hněvotín a Nemilany. Koridory nebyly parcelně vymezeny a s vedením ÚSES v ÚP Hněvotína z roku 2019 a ÚP Olomouce (2020) jsou totožné jen částečně.

KoPÚ Skrbeň (ukončené 4.9.2002, zápis do KN 4.9.2002)

V KoPÚ jsou hranice nadregionálního biocentra vymezeny shodně s platným územním plánem Skrbeň z roku 2015. Z dalších částí ÚSES jsou v KoPÚ definovány jen liniové interakční prvky v severní polovině katastrálního území. Pro tyto interakční prvky jsou vymezeny samostatné parcely s druhem pozemku ostatní plocha. Platný územní plán většinu z vymezených IP převzal a v jižní polovině katastru vymezil místní ÚSES, který je zakreslen na parcelách KN s druhem pozemku ostatní plocha zeleň.

KoPÚ Slatinice na Hané (rozpracované)

Podklady z rozpracované KoPÚ, které byly pro analytickou část k dispozici se liší od platného územního plánu z roku 2015 ve vymezení místních koridorů v KoPÚ označených LBK 3 a LBK 7. Rozdílné jsou v obou materiálech také navrhované šířky chybějících biokoridorů, kdy ÚPD má koridory téměř dvojnásobně širší.

KoPÚ Těšetice u Olomouce (ukončené 14.6.2000, zápis do KN 10.8.2000)

Místní ÚSES v KoPÚ se shoduje s územním plánem Těšetice z roku 2020, plošně rozdílné je pouze vymezení biocenter BC 6 a BC 7. Vymezení biocenter z územního plánu je přesnější a respektuje hranice parcel katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha zeleň. Obě dokumentace navrhují liniové interakční prvky podél polních cest, ale pro tyto prvky nebyly v KoPÚ vytvořeny samostatné parcely.

KoPÚ Ústín (ukončené 9.10.2019, zápis do KN 9.10.2019)

Místní ÚSES v KoPÚ se shoduje s územním plánem Ústína z roku 2010. Shodnou lokalizaci, ale rozdílné plošné vymezení má LBC 3 „Pod silnicí“ západně od obce v nivě toku Stouska. Téměř shodné je v obou dokumentacích také vymezení interakčních prvků, ale interakčních prvků je v KoPÚ vymezeno víc než v územním plánu.

Pro navrhované liniové interakční prvky jsou podél cest samostatné parcely šířky cca 5 metrů (ostatní plocha, zeleň). Většina biokoridorů a biocentra nemají samostatné parcely a jsou zakresleny na parcelách s druhem pozemku orná půda.

KoPÚ Vojnice u Olomouce (ukončené 14.6.2000, zápis do KN 10.8.2000)

Místní ÚSES v KoPÚ se shoduje s územním plánem Těšetice z roku 2020, plochou rozdílné je pouze vymezení biocenter BC 5 a BC 17. Vymezení ploch biocenter z územního plánu je přesnější a je vedeno na parcelách katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha zeleň. Obě dokumentace navrhuje liniové interakční prvky podél polních cest, ale pro tyto prvky nebyly v KoPÚ vytvořeny samostatné parcely.

A.2.2 Vyhodnocení reprezentativnosti vymezení biocenter ve vztahu k biogeografickému členění

Území ORP je regionem dvou základních odlišných krajín. Pomyslnou osu v západní části tvoří plochá a široká niva řeky Moravy, kde se na jižním okraji ORP Olomouc nachází i nejnižší bod v místě, kde řeka opouští území ORP (200 m n. m.). Západní okraj, a především pak východní polovina území ORP je tvořena pahorkatinami a vrchovinami s nejvyšším bodem na Fidlově kopci ve VÚ Libavá (680,5 m n. m.). Nejvyšším bodem mimo VÚ Libavá je pak vrchol Jedové u Pohořan (633,2 m n. m.).

Biocenózy přechází mezi 2. až 5. vegetačním stupněm. 5. v. s. se nalézá především ve VÚ Libavá, maloplošné výskyty se pak mohou objevovat na severních svazích a dnech zaříznutých údolí severně od Hrubé Vody. Mozaika přírodních společenstev, které se v těchto podmínkách vyvinuly, je proto velmi pestrá a proměnlivá.

Reprezentativními společenstvy zájmového území jsou v nivě Moravy společenstva měkkého a tvrdého luhu, v nižších polohách zejména hercynské dubohabřiny, které v jižní části přecházejí do karpatských dubohabřin. Dubohabřiny doplňují enklávy doubrav, údolní polohy zaujímají společenstva jasanovo-olšovských luhů a společenstva potočního luhu. Ve vyšších polohách dominují společenstva bučin převážně květnatých, místy i acidofilních. Ve VÚ Libavá se nalézá i enkláva podmáčených smrčín v prostoru Fidlova kopce.

Z hlediska antropogenně podmíněných společenstev vyšší ekologické hodnoty jsou mezi unikátní ekosystémy začleněny druhově bohaté luční porosty zejména vlhkých a mezofilních luk především v nivě řeky Moravy, případně okolo dalších výraznějších toků, místně se mohou vyskytovat společenstva mezofilních nebo i teplomilných suchých trávníků.

Vymezení nadmístní úrovně ÚSES v zásadě svými trasami biokoridorů i lokalizací biocenter odpovídá jak územně-technickému podkladu z roku 1996, tak reflektuje určité pozdější úpravy (především vložení několika nových RBC).

ORP Olomouc je protkáno sítí čtyř nadregionálních biokoridorů. Podstatný je především NRBK K 136, který sleduje tok řeky Moravy. NRBK K 132 prochází územím ORP pouze na jeho západním okraji, zatímco NRBK K 91 a K 103 jsou v rámci ORP situovány především do VÚ Libavá. NRBK K 91 zasahuje i do řešeného území mezi Šternberkem a hranicí VÚ, oba pak směřují z VÚ do NRBC 66 Jezernice. Do území ORP zasahuje ještě NRBC 14 Ramena řeky Moravy, které je z velké části vymezeno v CHKO Litovelské Pomoraví.

Na regionální úrovni je v ORP Olomouc vymezeno několik větví biokoridorů. Jedna sleduje tok Bystřice s cílovými ekosystémy vodními a nivními, v severní části nad Hrubou Vodou se přidává souběžná větev mezofilní bučinná. Na nivu je vázána krátká větev u Chomoutova (uvnitř CHKO Litovelské Pomoraví). Mezofilní hájové ekosystémy reprezentuje především větev vymezená ve směru východ – západ, která vystupuje z NRBC 66 Jezernice (mimo ORP), přes RBC Chlum a RBC Les Království se přiblíží k nivě řeky Moravy, kterou protne, aby opustila území ORP zaústěním do RBC Hrdibořice. Mezofilní bučinné ekosystémy jsou vázány na větev mezi RBC Hřeben a RBC Hrubá voda. Tato větev pak pokračuje ve VÚ Libavá do RBC Odry. Bližší výčet s cílovými ekosystémy je uveden níže.

Trasy a cílové ekosystémy jednotlivých (N)RBK (kód dle ZÚR):

NRÚSES:

K 91* Raškov – Jezernice: mezofilní bučinná

K 103* Slunečná – Jezernice: mezofilní bučinná

K 132 Vrapač-Doubrava – Přední kout: teplomilná doubravní, mezofilní hájová

K 136 Ramena řeky Moravy** – Chropyňský luh: vodní, nivní

RÚSES:

930*** Údolí Bystřice – Hrušový potok: vodní, nivní, mokřadní/mezofilní bučinné

931*** Hrubá voda – Údolí Bystřice: vodní, nivní, mokřadní/mezofilní bučinné

1435 Bystrovany – K 136: vodní, nivní

1436 Bystrovany – Zlaté doly: vodní, nivní

1450 Les Království – Hrdibořice: A, P teplomilné doubravní, nivní, případně mezofilní hájové

1451 Chlum – Les Království: nivní, teplomilné doubravní, mezofilní hájové

1516 Hrubá voda – Hřeben: mezofilní bučinné

1517* Hrubá voda – Odra (K 103): mezofilní bučinné

1518 Vrábl – Hrubá voda: vodní, nivní, mokřadní/mezofilní bučinné

1519 Zlaté doly – Vrábl: vodní, nivní, mokřadní

1520 Povodí Olešnice – Zámecký kopec: mezofilní hájové

1521 Jezernice – Zámecký kopec: mezofilní hájové

1536 Chlum – Povodí Olešnice: mezofilní hájové

OK52 Ramena řeky Moravy** – Plané Loučky: vodní, nivní

OK53 Plané Loučky – K 136: vodní, nivní

*) – zasahuje do VÚ Libavá

**) – zasahuje do CHKO Litovelské Pomoraví

***) – zasahuje do ORP Olomouc pouze nepatrně

Nadregionální ÚSES - biocentrum - cílové ekosystémy (kód dle ZÚR)

NRBC 14 Ramena řeky Moravy*: vodní, nivní

NRBC 66 Jezernice: mezofilní hájové, mezofilní bučinné

*) – zasahuje do CHKO Litovelské Pomoraví

Regionální ÚSES - biocentrum - cílové ekosystémy (kód dle ZÚR)

RBC 166 Chlum: mezofilní hájové

RBC 182 Odra*: mezofilní bučinné

RBC 183 Hrubá voda: mezofilní bučinné, nivní

RBC 184 Vrábl: mezofilní bučinné, nivní

RBC 185 Hřeben**: mezofilní bučinné

RBC 186 Bystrovany: nivní

RBC 251 Hrubý les**: nivní

RBC 252 Les Království: nivní

RBC 267 Terežské údolí**: mezofilní hájové, (nivní)

OK32 Plané Loučky: nivní

OK37 Hlubočská niva: nivní

OK64 Zátěš: mezofilní hájové

RBC 270 Černovířský les: nivní (včetně slatinných)

RBC 271 Aleš**: mezofilní bučinné

RBC 272 Kožušany: nivní

RBC 1813 Údolí Bystřice**: nivní/mezofilní bučinné

RBC 1814 Zlaté doly: nivní

RBC 1816 Čičelec**: nivní

RBC 1817 Biskupice**: nivní

*) uvnitř VÚ Libavá

**) na hranicích ORP (přesahy mezi sousedními ORP)

Biogeografická reprezentativnost RÚSES

Při vyhodnocení zastoupení biochor v RBC byly brány v úvahu všechny zastoupené bioregiony. Své reprezentativní zastoupení (bez zřetelných možností řešení mimo území ORP Olomouc) nemají biochory:

Bioregion 1.11 – Prostějovský

Bez problémů.

Bioregion 1.12 – Litovelský

3BE Erodované plošiny na spraších 3. v.s.

3Nk Užší kamenité nivy 3. v.s.

Bioregion 1.52 – Drahanský

3BE Erodované plošiny na spraších 3. v.s.

Bioregion 1.54 – Nízkojesenický

4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.

4PM Pahorkatiny na drobách 4. v.s.

Bioregion 3.11 – Kojetínský

Bez problémů.

Bioregion 3.4 – Hranický

2BA Erodované plošiny na vápencích ve 2. v.s.

2RN Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.

3RU Plošiny na kyselých štěrkopíscích 3. v.s.

A.2.3 Vyhodnocení migračních tras a migračních bariér v ORP Olomouc

Fragmentace krajiny patří k nejvýznamnějším problémům, které negativně ovlivňují populace volně žijících živočichů a přispívá ke snižování biodiverzity. Malé izolované populace jsou náchylnější k vymírání, především u málo pohyblivých druhů.

Rada druhů je schopna migrovat aktivně i pasivně (např. semena rostlin, drobní obratlovci pomocí větru, vodní živočichové po proudu – tzv. drift) a to se projevuje rychlou rekolonizací území, na kterých byly obnoveny pro ně vhodné životní podmínky. Jiné druhy ale takových migrací schopny nejsou. Proto biotopy, obnovené např. vhodným managementem zvláště chráněných území, VKP nebo i náhodně vzniklé vhodné biotopy (např. po těžbě surovin) nemají plnohodnotnou strukturu společenstev a často je nutné provádět transfery a výsadky některých druhů.

Jako fragmentaci nazýváme proces, při kterém dochází k rozdělení souvislých biotopů do menších a izolovanějších celků, které jsou vzájemně neprostupně odděleny – zde mluvíme o tzv. migračních bariérách. Migrační bariéry mohou mít nejrůznější charakter a to, co některou skupinu znamená nepřekonatelnou překážku může jiná skupina daného biotopu snadno překonávat. Takovým příkladem jsou třeba jezy na vodních tocích, které neumožní protiproudovou migraci ryb, ale hmyz, jehož larvy tvoří bentos, je v dospělé fázi překonávají letem a při tzv. rekolonizačních letech znovu obsazují biotopy nad migrační překážkou. Podobně může jez obejít po souši vydra říční nebo bobr evropský.

Fragmentaci krajiny vyvolává a zesiluje především zástavba (obytná, průmyslová i obchodní) a silně se na ní podílí výstavba dopravní infrastruktury spolu se stále rostoucí intenzitou především silniční dopravy. Velmi významně jako bariéry pro málo pohyblivé druhy působí i velké souvislé plochy zemědělské půdy, což je zvláště v oblasti Hané mimořádně závažný problém. Současné formy zemědělského hospodaření se stávají migračními překážkami dokonce i pro druhy původně osídlující pouze zemědělskou krajinu (např. křeček polní a sysel obecný, tchoř světlý), které nejsou schopny překonat rozsáhlé bloky orné půdy a přežívají ve fragmentech s vyhovující mozaikou plodin na orné půdě a travních porostů. Tento problém je v ORP Olomouc mimořádně závažný.

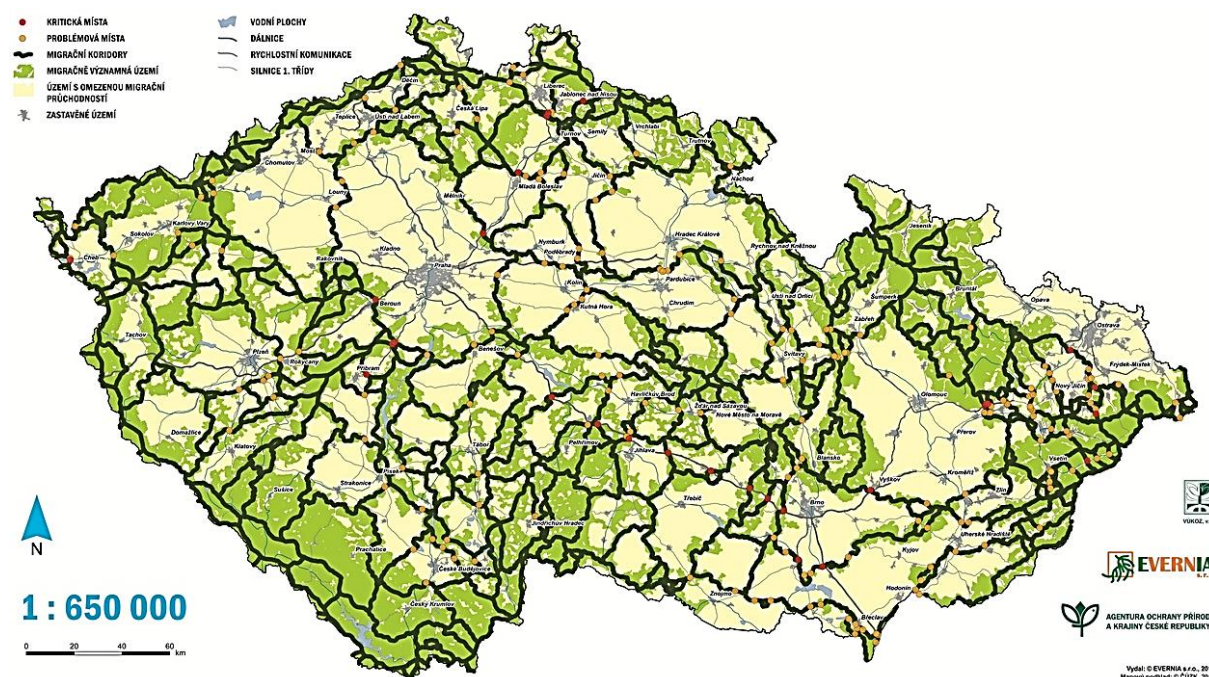
V posledních letech se AOPK ČR zabývala analýzou krajiny s cílem vymezení území, která by migrace živočichů (zejména velkých savců a šelem). Jedním z výstupů této analýzy jsou návrhy na úseky, kde je migrace nemožná nebo silně ztížená a kde by se možnostem zprůchodnění krajiny pro živočichy podřizovaly veškeré nově realizované stavby a kde by nevznikaly plošné zástavby. Týká se to zejména dopravní infrastruktury, u které jsou v migračně významných územích kladeny větší požadavky na zvýšení migrační prostupnosti i při rekonstrukcích a opravách stávající dopravní infrastruktury.

K migracím byla zpracována řada různých materiálů, ale většinou zůstávají na teoretické úrovni. Jednou z prací, která asi nejlépe popisuje území České republiky z hlediska migrační propustnosti krajiny pro modelové organismy – pro savce je práce Anděla et al, 2010. Z této práce cituji:

Vhodnou modelovou skupinou pro návrh opatření na zachování průchodnosti krajiny jsou velcí savci. Zde byli uvažováni rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý, los evropský a jelen lesní. Prvním důvodem výběru je vlastní ochrana těchto druhů. Druhým důvodem je skutečnost, že se jedná o organismy s největšími prostorovými nároky na migraci, a tedy tam, kde bude zajištěna průchodnost krajiny pro velké savce, bude dostatečná i pro ostatní druhy lesních živočichů. Základním ochranným opatřením je vymezení částí krajiny, které mají pro výskyt a migraci druhů zásadní význam. Tyto krajinné struktury tvoří 3 vzájemně provázané kategorie:

- 1) Migračně významná území (MVÚ) – zahrnují oblasti stálého výskytu velkých savců i prostory potřebné k migraci a chrání propustnost krajiny jako celku. Celková rozloha MVÚ je 42 % území ČR. Požadavkem je, aby hledisko zachování jejich propustnosti bylo jedním z důležitých kritérií v rámci procesů územního plánování. Intravilány obcí jsou z MVÚ vyčleněny.*
- 2) Dálkové migrační koridory (DMK) – jsou vedeny uvnitř MVÚ a představují prostory pro zajištění alespoň minimální průchodnosti krajiny. Jsou reprezentovány osou a bufferem o šířce 250 m na každou stranu (intravilány obcí jsou z DMK vyčleněny. Jsou vymezeny v místech, která jsou v současnosti stále ještě průchozí, přičemž se často jedná o poslední možnosti, kudy mohou velcí savci projít. Pokud je DMK přerušena bariérou, označuje se tato lokalita jako místo kritické. Přitom je podmínkou, že kritická místa je možné technicky reálnými prostředky zprůchodnit. Místa, která jsou dnes průchozí, ale s velkým omezením, jsou na mapě vyznačena jako místa problémová. Požadavkem pro ochranu DMK je, že v nich nesmí být povolovány žádné stavby, které by snížily migrační propustnost koridoru. Celková délka DMK je 10 060 km.*
- 3) Migrační trasy (MT) – představují konkrétní technické nebo krajinné řešení ve vybraných kritických a problémových místech, zpracované v podrobném měřítku s návrhem detailních opatření. MT by měly být realizovány v rámci investiční přípravy a nejsou na této mapě uvedeny.*

Jak je vidět na mapě na Obr. 7, území České republiky je z hlediska možných migrací velmi rozmanité. Větší migrační možnosti mají živočichové v pohraničních horských oblastech, na Českomoravské vysočině a také v masivu Oderských vrchů a Nízkého Jeseníku, kam zasahuje i ORP Olomouc. To je, bohužel, jediné místo, kde se na území ORP Olomouc migračně významná území a koridory nachází. Jinak je širší okolí Olomouce od Zábřehu na Moravě po Napajedla a od východního okraje Dražanské vrchoviny po jihozápadní svahy Nízkého Jeseníku a Oderských vrchů druhou největší „pustou“ plochou bez vhodných migračních území v celé České republice, srovnatelnou jen s okolím hlavního města Praha a zemědělskou oblastí severozápadně, severně a východně od Prahy až za Hradec Králové (Poohří, Povitaví a Polabí). Z toho jasně vyplývá, že zástavba není klíčovým problémem a střety s dopravní infrastrukturou jsou spíše bodového charakteru, a tudíž snáze řešitelné. Největším problémem pro migraci živočichů je jednoznačně průmyslově provozované zemědělství a současný charakter zemědělské krajiny.

Obr. 7: Migrační koridory pro velké savce v České republice (Zdroj: Anděl et al 2010)

Na Obr. 8 je pak detailně vidět, že migračně významná území pro velké savce se nachází prakticky jen ve vojenském újezdu Libavá s několika malými výběžky do vlastního území v kompetenci OOP ORP Olomouc. Je to především území východně od Bělkovic-Lašťan, až k řece Bystřici a dále svahy Oderských vrchů nad Hlubočkami, Mrsklesy, Velkým Újezdem a v okolí Kozlova. Vše ostatní je ve vojenském újezdu. Z tohoto území je vyznačen možný koridor mezi Bohuňovicemi a Šternovem směrem na jezero Chomoutov a dále do Litovelského Pomoraví (biotop č. 453 na Obr. 8). To je ale spíše teoretický předpoklad, protože tento koridor prochází zcela otevřenou zemědělskou krajinou (téměř 100 orná půda), kde jedinými místy dočasného úkrytu jsou mimořádně úzké břehové porosty kolem Trusovického potoka, Oskavy a Grygavy. Hlavním problémem je ovšem křížení velmi frekventované komunikace I/46 mezi Olomoucí a Šternberkem. Zde je jediné místo, kde větší savci mohou bez rizika střetu s vozidly tuto komunikaci přejít, a to podchodem pod mostem silnice I/46 přes Trusovický potok. Výška mostu je cca 2 m, dostatečná i pro velké kopytníky, ale je tudy vedena rovněž asfaltem zpevněná cyklostezka, která je, zejména na jaře a v létě, velmi frekventovaná a je zde velké rušení pro potenciálně procházející zvířata. V současné době se připravuje výstavba nové, čtyřpruhé komunikace č. 46 z Olomouce do Šternberka, která dále zesílí bariérový efekt silničních staveb. Dále tato migrační cesta křížuje železniční trať mezi Šternberkem a Olomoucí (v roce 2021 byla dokončena elektrifikace a předpokládá se zvýšení rychlosti provozu na této trati. Dále je v cestě migrace železniční trať Olomouc – Česká Třebová s velkým provozem a rychlostí osobních vlaků až 180 km/h. Při rekonstrukci této železniční trati (pro zvýšení rychlosti) byly upraveny mosty přes Oskavu a Trusovický potok tak, aby vyhovovaly migraci vydry říční (jsou zde vytvořené chodníky podél vodního toku, které vydry podle nacházených stop skutečně využívají), ale žádné větší zvíře zde neprojde, a proto musí savci při migracích trať přecházet přímo přes koleje. Další bariérou před dosažením lesních komplexů v Litovelském Pomoraví je silnice II/446 z Uničova, části Litovle a někdy i Šternberka a menších obcí do Olomouce. Silnice je v ranních a odpoledních hodinách velmi frekventovaná a není zde žádný vyhovující bezpečný přechod pro živočichy.

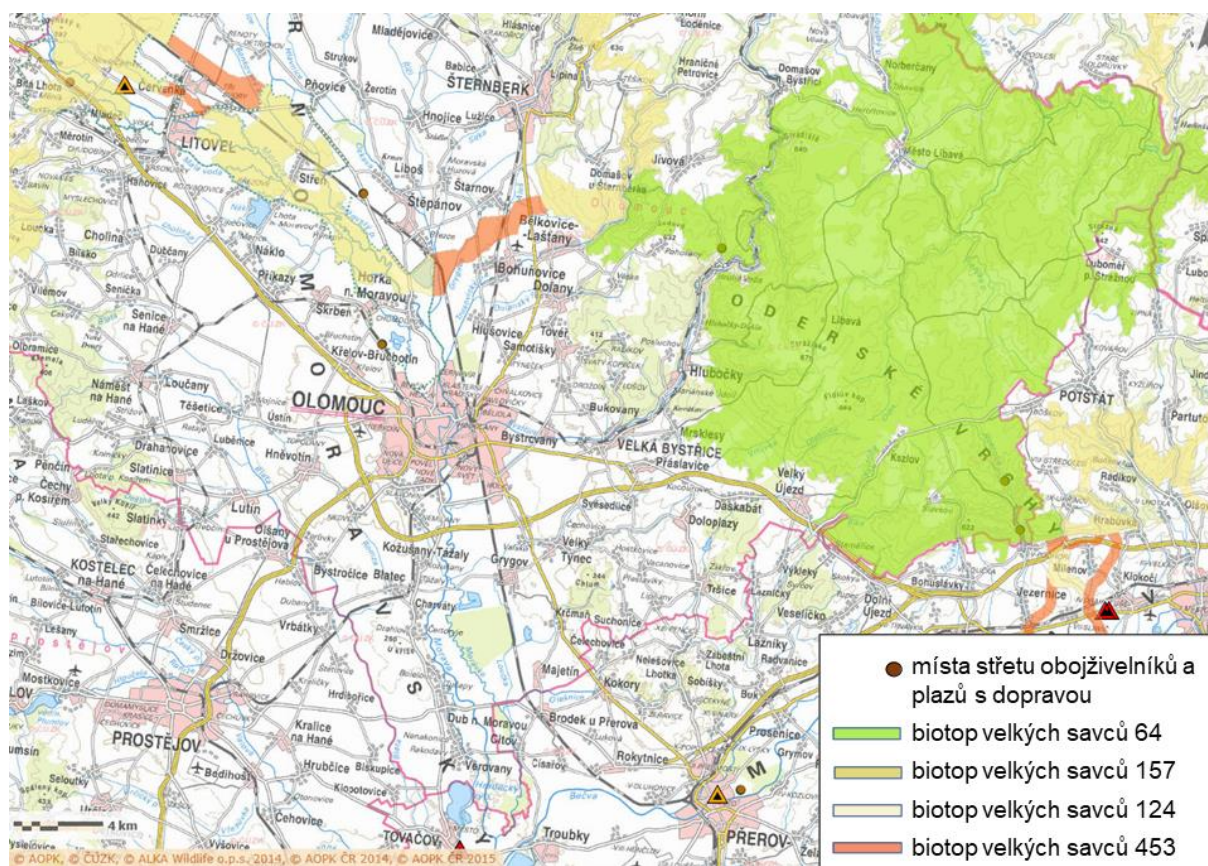
Migrace větších živočichů od Litovelského Pomoraví směrem na západ je prakticky vyloučena. CHKO sousedí s intenzivní zemědělskou oblastí s výměrami půdních bloků v řádech vyšších desítek hektarů, kterou navíc prochází dálnice D35, která rovněž nemá na ORP Olomouc jediný použitelný přechod pro živočichy.

Jižně od Olomouce je pak intenzivní zemědělská oblast rozdělena do mnoha fragmentů silnicemi D35, I/55 a II/435 a železničními tratěmi Olomouc – Prostějov a Olomouc – Přerov. Žádná z uvedených komunikací nemá vyhovující prostor, který by vyhovoval migraci větších živočichů. Výjimkou je vysoké a široké přemostění řeky Moravy dálnicí D35, to ovšem neumožňuje žádné migrace, protože vychází z uzavřeného prostoru mezi dálnicí a městem Olomouc.

Na silnicích nižších tříd nejsou migrace živočichů, v tomto případě především drobnějších (obojživelníci a plazi), vůbec řešeny. AOPK ČR eviduje dvě lokality, kde bývá v období migrace obojživelníků na/z reprodukční lokality pozorováno jejich zabíjení automobily, a to v řádech jednotek až desítek. Jde o jednorázová hlášení, bez pravidelného ověření. Těmito lokalitami jsou (Obr. 2):

- Silnice mezi Olomoucí – Řepčínem a Horkou nad Moravou, v prostoru u jezera Poděbrady, Zřejmě zde dochází k migraci obojživelníků mezi mokřady v okolí jezera Poděbrady (součást CHKO Litovelské Pomoraví) a nádrží pod obcí Křelov.
- Silnice II/446 z Chomoutova do Pňovic (Uničova), za přejezdem přes železniční trať, kde je po jedné straně silnice jezero po historické těžbě štěrkopísku a na druhé je luční porost a mokřady podél náspu železniční trati Olomouc – Česká Třebová.

V obou případech jde o ojedinělé záznamy, systematický průzkum lokalit střetů dopravy s obojživelníky a plazy v rámci ORP ovšem nebyl proveden.

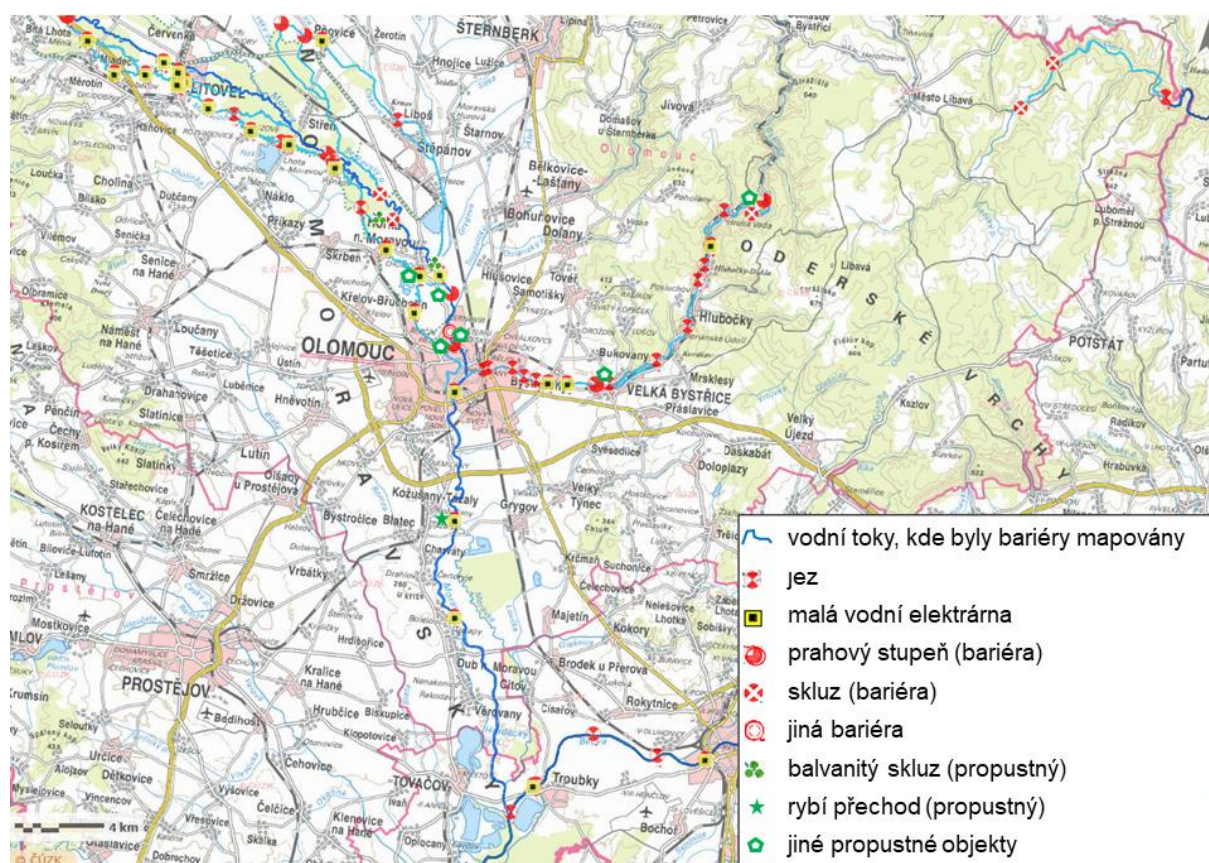
Obr. 8: Migračně významná území (biotopy velkých savců) v ORP Olomouc a místa lokálních střetů dopravy s obojživelníky a plazy (Zdroj: AOPK ČR 2021)

Důsledné zajištění volné průchodnosti krajiny se v současné době jeví jako jediná cesta pro dlouhodobě udržitelné zachování mnoha živočišných populací v rychle se měnící krajině. Obnovu průchodnosti krajiny je možné podpořit udržením funkční ekologické sítě, která bude chránit před vznikem neprůchodných bariér. K tomu by mohly do budoucna přispět i struktury ÚSES, přestože v době vzniku teoretických podkladů pro tvorbu ÚSES k tomu jeho struktury nebyly určeny, a proto je v současné době většinou ani nedokážou plnit. Proto by bylo vhodné při revizích ÚSES a jejich úpravách v rámci novelizací územních plánů vybrané struktury ÚSES tomuto požadavku přizpůsobovat. Prioritu by při tom měly mít struktury ÚSES právě v migračně významných územích a v trase dálkových migračních koridorů.

Zcela specifickou problematikou je průchodnost vodních toků a přítomnost migračních bariér na vodních tocích. Vzhledem k tomu, že vodní toky jsou „ze zákona“ (podle § 3, odst. (1), písm. b) Zákona na ochranu přírody a krajiny, v platném znění) významnými krajinnými prvky a velmi často jsou po

vodních tocích vedeny struktury ÚSES, je třeba jim věnovat zvláštní pozornost. Na portálu AOPK ČR (2021) je zveřejněno, které toky byly dosud podrobeny mapování migrační prostupnosti a na mapách jsou znázorněny všechny migrační bariéry (jezy, stupně, malé vodní elektrárny a další) a současně jsou zakresleny pro ryby prostupné průchody (rybí přechody, propustné balvanité skluzy a další, pro ryby propustné příčné objekty). Jak je patrné z Obr. 9, byly z hlediska průchodnosti pro ryby mapovány pouze hlavní toky v rámci ORP Olomouc – Morava a Mlýnský potok nad Olomoucí, Oskava a Bystřice.

Další přirozené i umělé vodní toky (Sitka (Huzovka), Trusovický potok (Trusovka), Blata, Holický náhon, Mlýnský potok od jezu Bolelouc dále po proudu) v tomto smyslu hodnoceny nebyly. Přestože některé úseky těchto toků v minulých letech vysychaly, ryby zde žijí, a právě vysychání je dobrým důvodem, aby informace o migračních bariérách zde byly známé. Důvodem je především schopnost rekolonizace periodicky vysychajících úseků z tůní a jim podobných refugií na samotných tocích (existují například na Sitce, Trusovce, Blatě), tak z recipientů (prakticky vždy řeka Morava), do kterých tyto menší vodní toky ústí. Skutečnost, že jen na mapovaných tocích je v rámci ORP Olomouc (mimo CHKO Litovelské Pomoraví) je více než 30 bariér různého typu, zatímco funkční rybí přechod je v celém území pouze jeden a pro ryby propustných jiných úseků (balvanité skluzy a podobně) je pouze šest. Při tom řeka Morava patřila devatenáctém století k druhově nejbohatším řekám střední Evropy (z hlediska biodiverzity ryb). Zde je velký prostor pro orgány ochrany přírody, aby ve spolupráci se správci toků zjednali nápravu.

Obr. 9: Migrační bariéry na vodních tocích a místa, která jsou pro migrace ryb průchodná (Zdroj: AOPK ČR 2021)

A.2.4 Vyhodnocení aktuálního stavu přírody a krajiny

Jedním z nejlepších indikátorů stavu přírody a krajiny je biodiverzita hodnoceného území. ORP Olomouc má velmi dobré předpoklady pro vysokou biodiverzitu, protože je morfologicky, klimaticky, geologicky i biogeograficky velice rozmanitá. Nadmořská výška ORP má rozsah převýšení přes 450 m a sahá od nivy řeky Moravy v nadmořských výškách 200–230 m n. m. (Věrovany – Hynkov) až po nadmořské výšky přes 600 m n. m. (630 m n. m. - Jedová u Pohořan, 680 m n. m. - Fidlův kopec v Oderských vrších ve vojenském újezdu Libavá).

Klimaticky se pohybujeme od teplé oblasti T2 až po chladnou oblast CH7 podle Quitta (1971), což představuje rozdíl v průměrných teplotách až 5°C ve vegetačním období. Vysokou biodiverzitu by měla zvyšovat i poloha na kontaktu tří fyto geografických obvodů (mezofytikum hercynské a karpatské a panonicum), biotopy od podmáčených v nivě Moravy a dalších vodních toků až po vysychavé xerothermní trávníky atd.

Reálně však je území ORP, zejména jeho části mimo CHKO Litovelské Pomoraví a Vojenského újezdu Libavá, druhově chudé, což je převážně důsledek lidské činnosti.

Nejvýznamnějším faktorem, který se podílí na snížení druhové diverzity, je průmyslově provozované zemědělství v nivě Moravy a přilehlých nížinných částech Hané. Nejlépe viditelný je kontrast mezi zachovalou částí nivy s přirozenými a přírodě blízkými společenstvy a mimořádně chudou krajinou na rozhraní CHKO Litovelské Pomoraví a přilehlým územím, které je tvořeno tzv. selskou hrází, která obě části krajiny dělí od Horky nad Moravou přes Hynkov a dále přes Březové směrem k Litovli. Následuje říční terasa a za ní další rozsáhlá plocha pokračující k nivě Blaty, která je ovšem, na rozdíl od Litovelského Pomoraví, rovněž zemědělsky využita. Vodní toky jsou napřiměny a prakticky bez břehových porostů, lužní lesy (v podstatě žádné lesy) zde neexistují. Mezi bloky orné půdy jsou jen úzké pásy silně ruderalizovaných porostů, ovlivněných hnojivů i pesticidy z přilehlých polí. Tyto pásy jsou tvořeny z několika málo převážně nitrofilních dřevin i bylin, které poskytují vhodné podmínky jen pro minimum živočišných druhů. Pokud by měly mít jakékoliv ekologické funkce (zvýšení biodiverzity, zadržování vláhy, ovlivnění mikroklimatu), musely by být podstatně rozšířeny, aby kromě okrajového efektu polí zde vznikly i jádrové zóny s menším vlivem okolí.

Podobná situace je mezi Litovelským Pomoravím a úpatím Nížkého Jeseníku za silnicí č. I/46 z Olomouce do Šternberka.

Ukázka toho, jak by mohlo vypadat Litovelské Pomoraví, kdyby se v něm v historii rovněž prosadilo intenzivní zemědělství, můžeme vidět podél Moravy od Nových Sadů směrem k jihu. Zde jsou pouze fragmenty lužních lesů (nejvýznamnější je PR Království u Grygova) a místy i tůň. Řeka je napřiměná, většinou schází i břehové porosty. Relativně kvalitní je jedině Mlýnský potok, který odbočuje v jezu u Bolelouce a teče podél pravého břehu Moravy směrem k Tovačovu.

Zajímavé mokřadní území je rovněž podél Moravy mezi přemostěním dálnice D35 a jezem Kožušany, kde jsou i zajímavé mokřady. Rozsahem ovšem nejsou s biotopy v Litovelském Pomoraví srovnatelné. Poměrně kvalitní je také území na pravém břehu Moravy a říční terasou (zahrnuje i Mlýnský potok) od obce Čertoryje po Dub nad Moravou. Zde by stačily jen drobné úpravy v podobě rozšíření břehových porostů a převedení většiny ploch orné půdy na nivní louky.

Zajímavá je aktuální situace v Oderských vrších (týká se území i ve Vojenském újezdu Libavá) a jižním výběžku Nížkého Jeseníku, kde během posledních pěti let došlo k plošnému rozpadu smrkových porostů. Z hlediska lesního hospodaření jde samozřejmě o mimořádnou ekonomickou škodu, z hlediska ekologického je ale současnou situaci možné chápat jako mimořádnou příležitost, která se nenaskytla nikdy od začátku plánovaného lesního hospodářství v polovině 18. století. Tou příležitostí je možnost sladit složení obnovovaných lesních porostů s přírodními podmínkami, podle kterých smrk v těchto polohách není nikde původní.

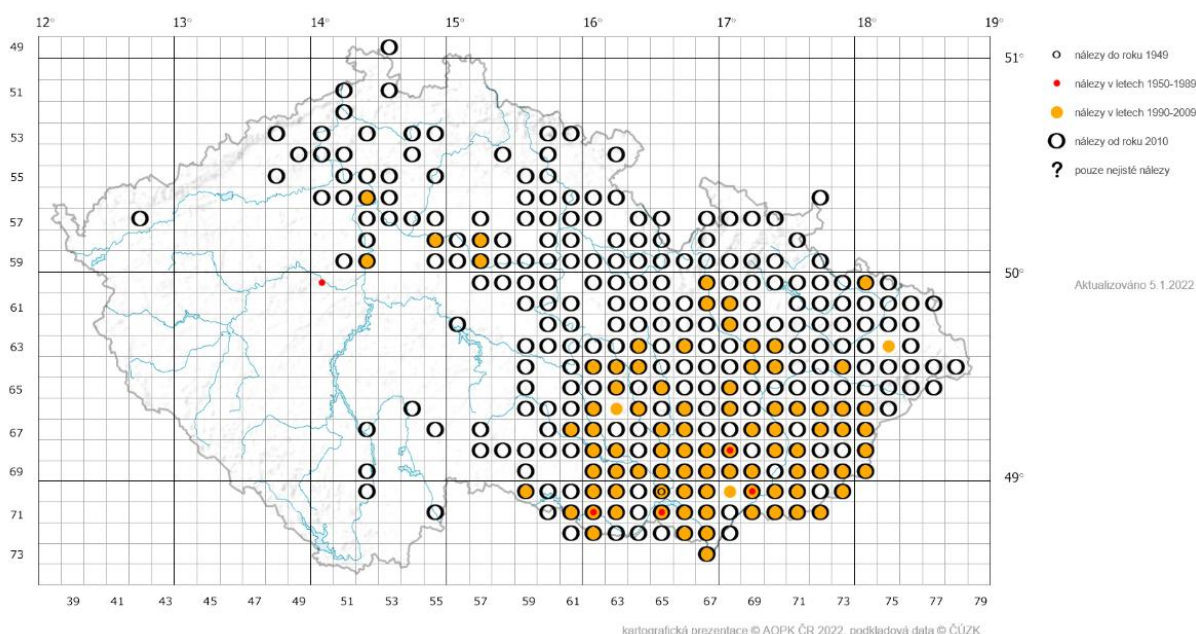
Ideální situace není ani v lužních lesích. Zejména fragment lužního lesa – PR Království – trpí v létě suchem, protože celá okolní krajina byla v minulosti důsledně odvodněna a do lesa se už ani v jarních měsících nedostává voda, která by sytila podzemní horizonty pro letní období. Obávám se, že rychle se rozvíjející těžba štěrkopísku v okolí Grygova, Krčmaně a Majetína tuto situaci ještě zhorší.

Jak bylo uvedeno již v části, věnující se klimatu a jeho změnám, větší pozornost by měla být věnována obnově a údržbě bezlesých biotopů, zejména na suchých stanovištích, které by snáze odolávaly výkyvům klimatu. Protože do ORP Olomouc od jihu zasahuje panonský vegetační okraj, lze při dále se zvyšující teplotě a letnímu suchu očekávat postup teplomilných panonských druhů. Jedním z nepřehlédnutelných druhů Panonie, který se již řadu let na Olomoucku běžně žije, je kudlanka nábožná (*Mantis religiosa*). Tento druh zde nebyl nalezen před rokem 1990, ale v posledním desetiletí se vyskytuje plošně (všechny kvadranty biogeografického mapování) a každoročně je nacházen na desítkách lokalit (AOPK ČR 2006–2022) viz Obr. 10.

Jednou z příležitostí ke zlepšení stavu by měly být plochy, na kterých jsou aktuálně těženy nerostné suroviny. Aby se staly zdrojovými plochami diverzity, nesmí být plošně přeměněny podle dosud převažujících šablon zemědělských nebo lesnických rekultivací, které nemají prakticky žádnou biologickou hodnotu nebo přeměněny pouze na rekreační areály. Měly by být citlivě upraveny jako náhrada zaniklých mokřadních biotopů s maximálním podílem přirozené sukcese. Dobrým příkladem pro to, jak probíhá sukcese na jezeře po ukončení těžby štěrkopísku je PP Chomoutovské jezero. Na tomto

jezeře byla ukončena hornická činnost přibližně před 60 lety a od té doby je průběžně studováno řadu biologických pracovišť PŘF UP.

Asi jediným biotopem, který se výrazně zlepšil za posledních 30–40 let jsou tři největší řeky v ORP: Morava, Oskava a Bystřice. Přes řadu migračních bariér, které jsou rozebrány v jiné kapitole, nelze opomenout výrazné zlepšení kvality a čistoty vody v těchto tocích. Důvodem je zánik všech cukrovarů, které v minulosti znečišťovaly Moravu a Oskavu, dále důsledné zamezení vypouštění odpadních vod z průmyslových a potravinářských podniků podél těchto toků a výstava čistíren odpadních vod u většiny obcí v povodí těchto toků. Jak se můžeme přesvědčit na soutoku těchto řek a drobných vodotečí, přítékajících ze zemědělské krajiny (Cholinka, Častava, Trusovický potok, Nemilanka, Týnečka, Blata...) je dnes nejzávažnějším zdrojem znečištění zemědělská výroba. Po většinu roku je voda v těchto přítocích v horší kvalitě, než v řece Moravě (a to i pod městem Olomouc). O „kvalitě“ těchto vodních toků svědčí i bohaté anaerobní bahnitě sedimenty v nich. Ty jsou občas, především při přívalových srážkách, do Moravy vyplavovány.

Obr. 10: Vývoj rozšíření kudlanky nábožné (*Mantis religiosa*) jako ukázka šíření typického panonského druhu (Zdroj: AOPK ČR 2006–2022)

A.2.5 Vyhodnocení začlenění území s přírodními hodnotami do skladebné části ÚSES

Vysoce ekologicky hodnotné, druhově bohaté přírodní a přírodě blízké biotopy tvoří nejcennější část kostry ekologické stability, která je základem pro trvalou existenci ÚSES se zachovalými původními a funkčními biotopy. Skladebné části ÚSES všech hierarchických úrovní jsou prioritně vymezeny tak, že zahrnují území s cennými přírodními hodnotami.

V území ORP Olomouc se jedná o lokality soustavy NATURA 2000, kde v ptačích oblastech Litovelské Pomoraví a Libavá jsou vymezena NRBC Ramena řeky Moravy, NRBC Jezernice, RBC Odra včetně tras nadregionálních a regionálních biokoridorů. Z evropsky významných lokalit jsou do ÚSES zahrnuty EVL Litovelské Pomoraví (NRBC, které není součástí území řešeného v Plánu ÚSES), EVL Les Království (RBC), EVL Morava-Chropyňský luh (NRBK, RBC Čičelec), EVL Údolí Bystřice (RBC Vrábl, RBC Hrubá voda, RBK), EVL Libavá (v řešeném území jen NRBC Jezernice), EVL Malý Kosíř (MBC), EVL Království (RBC), EVL Deylův ostrůvek (MBC), EVL U Bílých hlín (RBK), EVL U Střejčkova lomu (MBC).

Z hlediska zastoupení maloplošných chráněných území v ÚSES lze konstatovat, že z 11 vyhlášených MZCHÚ, které leží v území řešeném Plánem místního ÚSES, jsou všechny do ÚSES zahrnuty.

Z celkem 6 lokalit mokřadů nadnárodního významu nejsou do ÚSES v řešeném území zahrnuty dvě lokality – Nemilany a Zavadilova pískovna.

A.2.6 Vyhodnocení vhodnosti vymezení větví antropogenně podmíněného ÚSES a unikátních biocenter

Antropogenně podmíněný ÚSES reprezentuje společenstva, jejichž existence je přímo podmíněna lidskou činností, bez které by nemohly vzniknout a v krajině dlouhodobě přetrvávat. Takovými ekosystémy jsou luční (louky, pastviny, stepi) a antropogenně podmíněné mokřadní ekosystémy (litorální pásma rybníků a nádrží, podmáčené plochy pod hrázemi, umělé mokřady vytvořené v rámci revitalizací ap.).

Pro rozhodování o vhodnosti vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je důležité, zda jsou příslušné ekosystémy pro daný bioregion a typ biochory charakteristické, vyskytují se v krajině trvale a mají vysoký biologický význam. Větve antropogenního ÚSES se mohou napojovat na jiné charakterem obdobné větve antropogenního ÚSES, nebo na větve přírodního ÚSES s obdobnými stanovištními podmínkami.

Antropogenně podmíněný ÚSES může mít charakter čistě lučních, mokřadních i stepních větví ÚSES, může mít však i méně vyhraněný charakter, se zahrnutím ekosystémů přechodného typu a dokonce ekosystémů přírodního ÚSES. Důležitá je minimalizace kontrastů jak z pohledu zastoupených stanovišť, tak z pohledu cílových ekosystémů.

Samostatnou kapitolou je vymezení ÚSES v urbanizovaném území. I když mají taková území výrazně omezený podíl ploch s přírodními nebo přírodě blízkými společenstvy, jsou součástí krajiny, a tedy i součástí přirozených transportních systémů a vazeb. Z tohoto důvodu je nutné zachovat nezbytnou míru přirozených funkcí krajiny posilující ekologickou stabilitu i v takto pozměněném prostředí (typicky společenstva vázaná na vodní prostředí toky a jejich nivy). Kromě částí ÚSES, které zahrnují přírodní nebo přírodě blízká společenstva, lze v urbanizovaném území vymežit i takové skladebné části nebo větve ÚSES, které jsou antropicky pozměněné (plochy sídelní zeleně). Zastoupení ploch sídelní zeleně je v ÚSES řešeného území minimální, na systém ÚSES jsou intravilány sídel navázány hlavně prostřednictvím říčních biokoridorů. Příkladem přerušení přírodních vazeb je větev MÚSES vymezená Dolanským potokem, který je v centrální části obce Dolany u Olomouce zatrubněn v délce cca 420 metrů.

V řešeném území se nachází významná městská aglomerace – krajské město Olomouc. V rámci této sídelní aglomerace, zasahující na severu částečně do CHKO Litovelské Pomoraví, prochází řekou Moravou nadregionální ÚSES, řekou Bystřice regionální ÚSES a Mlýnským potokem místní ÚSES.

A.2.7 Vyhodnocení zjištěných problémů, nedostatků a chyb

Většina katastrů, zahrnutých do řešeného území má platný územní plán s různou kvalitou vymezení ÚSES. Nesrovnalosti ve vymezení ÚSES lze shrnout následovně:

1. Úroveň zpracování ÚSES v územně plánovacích dokumentech obcí je u jednotlivých zpracovatelů ÚSES různorodá. Rozdíly jsou v grafickém vyjádření vymezení ÚSES, v určení stupně funkčnosti i v přesnosti vymezení skladebných částí ÚSES. Odlišné jsou systémy identifikačních označení prvků. Například v Územním plánu Kozlov není místní ÚSES vůbec vymezen.

2. Chybí návaznost vedení biokoridorů ÚSES mezi jednotlivými katastry. Chyby se týkají jak prostorového vymezení (chybějící návaznost, posunutí tras), tak různé šíře biokoridorů či nesouvisející vymezení biocenter. Chybné návaznosti byly zaznamenány:

- návaznost biokoridorů mezi k.ú. Bohuňovice a Lašťany
- návaznost biokoridoru mezi k.ú. Dolany u Olomouce a k.ú. Hlubočky
- návaznost MÚSES mezi k.ú. Suchonice a Lipňany
- jedna z větví MÚSES v katastru Charváty je ukončena u PP Deylův ostrůvek a nemá v katastru Dub nad Moravou pokračování
- návaznost MBK vymezeného v k.ú. Lošov v katastru Poslučov a Hlubočky
- návaznost MBK z k.ú. Charváty směrem k NR ÚSES v katastru Blatec
- nenavazující vedení NRBK na styku katastrů Blatec a Charváty
- v katastru Tážaly chybí propojení MBK vymezených v katastru Blatec
- odlišný zákres MBK v územních plánech Horka nad Moravou a Křelov-Břuchotín v části na společné katastrální hranici

3. Nejsou dostatečně řešeny návaznosti na sousední katastry mimo ORP Olomouc.

Návaznost na ORP Litovel:

- ÚSES v k.ú. Senice na Hané nemá v řešeném území návaznost v k.ú. Loučany na Hané, návaznost je řešena v návrhu ÚP Loučany
- v k.ú. Příkazy chybí návaznost na MBK v k.ú. Náklo
- na katastru Štěpánov u Olomouce je potřeba nově vymezit propojení MÚSES v k.ú. Pňovice a Žerotín (ORP Šternberk); část koridoru v k.ú. Pňovice nebyla vymezena z důvodu přerušení zástavbou, koridor je tedy třeba doplnit v řešeném území v k.ú. Štěpánov u Olomouce

Návaznost na ORP Šternberk:

- MÚSES v katastru Jívová nemá návaznosti na řešené území v katastrech Hrubá voda a Dolany

Návaznost na ORP Lipník nad Bečvou:

- MÚSES vymezený v katastru Staměřice nemá návaznost v k.ú. Kozlov u Velkého Újezdu, jelikož Kozlov nemá vymezený MÚSES

Návaznost na ORP Přerov:

- regionální biokoridor, vymezený na k.ú. Tršice nemá návaznost v katastru Přerov XIII-Pěňčice. Ve stejných katastrech nemá návaznost MBK navržený severně od Pěňčic.
- nenavazují trasy regionálního biokoridoru, který je vymezený v katastrech Suchonice a Čelechovice (vzdálenost mezi nimi je cca 200 metrů)
- biokoridory MÚSES v katastru Čelechovice a Krčmaň mají nelogické napojení, MBK vedený po hranici k.ú. Čelechovice nemá pokračování na k.ú. Majetín a jeho délka přesahuje 2 km
- v katastru Majetín nepokračuje MBK, vymezený v k.ú. Kokory

Návaznost na ORP Prostějov:

- MBK vymezený podél toku Blata v katastru Hrdibořice není v katastru Dub nad Moravou vymezen
- větev MÚSES v JV části katastru Olšany u Prostějova nemá na katastru Bystročice návaznost.
- MÚSES v západní části katastru Olšany u Prostějova nemá návaznost v katastru Třebčín
- MBK z katastru Čelechovice na Hané nemá návaznost v katastru Třebčín
- NRBK vymezený v k.ú. Lhota pod Kosířem je v navazujícím katastru Čechy pod Kosířem vymezen jen osou
- MBK vymezený v sousedním ORP v k.ú. Slatinky nemá v lesním komplexu vymezenou návaznost na MÚSES v k.ú. Lhota pod Kosířem

4. V některých územních plánech nejsou dodrženy dostatečné prostorové parametry skladebních částí (šířky a maximální délky biokoridorů, minimální výměry biocenter).

5. Přerušení biokoridorů nad přípustné parametry, způsobené bariérami dopravních staveb, především trasou dálnic D 35 a D 46.

6. Problémy ve vymezení (nad)regionálního ÚSES ORP Olomouc: (kódy dle ZÚR)

NRBK K136

- NRBC 14 Ramena řeky Moravy:
  - většina leží v CHKO Litovelské Pomoraví
  - NATURA místy přesahuje mimo CHKO
  - na východě je NRBC i mimo CHKO (hranice po silnici 446), vyskytují se drobné rozdíly mezi ZÚR a ÚAP
  - u Skrbně je dle ZÚR NRBC, dle ÚP je označeno jako RBC – připojené k NRBC
- RBC Plané loučky u Horky n. M. – vyskytují se drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP
- MBC vložené do NRBK K136 u Horky n. M. je jen na k.ú. Chomoutov, je prostor pro malé rozšíření i na k.ú. Horka (jeden celek)
- u RBC Černovířský les jsou drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP (na jihu výraznější – v ZÚR je větší)
- NRBK vedoucí po Moravě severně od Černovíru má nadlimitní délku a mírně nadlimitní je i NRBK z RBC Černovířský les k vloženému MBC na Moravě (cca 750 m)
- vložené LBC 7 v NRBK 136 je protáhlé, vzhledem k okolí však neřešitelné jinak
- NRBK 136 procházející Olomoucí je bez vložených MBC

- možnost využít pole severně od botanické zahrady komplikuje návrh na zastavitelnou plochu podél NRBK
- u RBC Kožušany jsou drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP
- vložená dvě MBC do NRBK 136 na vtoku Nemilanky do Moravy – je nutné prověřit toto řešení
- nadměrná délka 880 m je u NRBK na Morávce u Blateckého Mlýna, Přímou u Blateckého Mlýna lze vymezit vložené MBC (využít i prostoru těžby štěrkopísku)
- slepý výběžek NRBK u štěrkoviště před napojením na RBC Les Království (dle ZÚR)
- RBC Les Království – je zde zásadní nesoulad mezi ZÚR a v současnosti platným ÚP Grygov. Návrh ÚP Grygov se však již s kresbou ZÚR shoduje.
- NRBK 136 v k.ú. Charváty nemá vložené MBC – má nadměrnou délku 1 800 m – přitom vlastní NRBK je místy dostatečně široký pro vložení MBC (např. lesík u Obecní louky)
- rozsáhlé vložené MBC (dle jednotlivých ÚP dvě navazující MBC mezi Čertoryjemi a Boleloucí)
- vložené LBC Pusty u Bolelouce obsahuje zastavitelnou (současně i zastavěnou) plochu
- nesoulady v místě napojení RBK 1450/1 od RBC Les Království na NRBK 136 po řece Moravě u Bolelouce – soustava MBC a NRBK
- RBK 1450/1 je o skoro 100 m delší
- nadměrná délka 1 060 m NRBK 136 na řece Moravě u Dubu n. M.; přetíná jej silnice 150, vzhledem k šířce biokoridoru v těchto místech je možno jej připojit k vloženému MBC severně od mostu (zvětšení LBC13 Panské), pak by délka NRBK byla 800 m, dle návrhu ÚP z 05/2021 je vloženo LBC Podíly jižně od mostu, ale výměra nedostatečná – jen 2,5 ha včetně řeky
- nesoulady u Věrovan – stávající NRBK 136 po Moravě je příliš dlouhý, dle návrhu ÚP z 05/2021 vložena vhodně dvě MBC na Moravě, avšak původně vložené MBC je upřesněno do podivného tvaru; obecně je potřeba dát do souladu celý NRBK a vložená MBC na území Věrovan
- NRBK 136 po Morávce z RBC Les Království: u vloženého LBC Občina v oblasti „Rybník“ je nevhodně vymezen pokračující NRBK (část může být ještě MBC, část jde přes sad)
- NRBK mezi vloženým LBC Občina a RBC Hrubý les je příliš dlouhý – 920 m, navíc nelogicky vymezen po severním okraji RBC v zastavitelné ploše
- u RBC Hrubý les jsou drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP

NRBK K132

- na hranicích ORP je nepřesnost v návaznosti s ORP Litovel
- v celém k.ú. Náměšť na Hané jde formální vedení NRBK přesně v ose ZÚR i původního vymezení v ÚTP z roku 1998
- v k.ú. Náměšť na Hané chybí vložená MBC (jedna výjimka je v severní části, přitom poněkud problematická („přilepené“ MBC))
- RBC Terezké údolí (stejnomený přírodní park a PR): vyskytují se zde drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP (pozn. – je potřeba zvětšit RBC na SV do biochory 3BE kvůli reprezentativnosti), na západě je přesah mimo ORP Olomouc v pořádku
- vložené LBC Na horním poli v bloku orné půdy je zbytečně blízko severněji položeného LBC U buku, směrem na jih vede naopak velmi dlouhý úsek NRBK (1 350 m); jižněji u kóty 348,7 v trati Hék je malý remízek a strmější svah, což by mohl být prostor pro vložené MBC
- na hranici s ORP Prostějov chybí návaznost směrem k RBC Kosíř

NRBK K91

- u RBC 271 Aleš na hranici ORP u Šternberka jsou drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP
- NRBK mezi RBC a LBC Pod Vlčí horou je příliš dlouhý (1 260 m), jednoduché trasování skrz les nemá vazbu na nějaké reálné hranice
- LBC Pod Vlčí horou – spojnice sevřených údolí zcela nereprezentuje mezofilní bučinnou řadu
- NRBK mezi LBC Pod Vlčí horou a sousedním LBC (bez názvu) je rovněž příliš dlouhý (1 900 m), opět pouze sleduje osu z ÚTP

- vložené LBC bez názvu na hranici ORP Olomouc je opět vázáno na zaříznuté údolí
- RBC Hřeben v návaznosti na NRBK leží mimo ORP; do ORP zasahuje na východě, kde z něj vychází RBK 1516
- vložené LBC na Trusovce je nelogické a nedostatečné (výměra pouze 1 ha, zcela nevhodný tvar, nereprezentativní stanoviště)
- NRBK mezi LBC Pod Rozdíly a RBC Vrábl je příliš dlouhý (1 300 m), je zobrazen pouze jako buffer okolo osy z ÚTP (jen v ÚP Hlubočky)
- u RBC Vrábl jsou drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP
- NRBK na hranici VÚ Libavá nenavazuje na ÚP Hlubočky – míjí se o cca 100 m
- NRBK ve VÚ je veden pouze jako osa z ÚTP
- NRBK není řešen ani mimo VÚ Libavá na JV (k.ú. Kozlov) až po NRBC Jezernice
- u NRBC Jezernice jsou místy výraznější odlišnosti mezi ZÚR a ÚP

NRBK K103

- na území VÚ Libavá je koridor řešen pouze jako osa z ÚTP, stejně tak i napojení mezi vojenským újezdem a NRBC Jezernice (zde jsou opět odlišně vedeny trasy NRBK dle ZÚR a dle ÚP), i NRBC Jezernice ze ZPR je oproti ÚP rozdílné

RBK 1435

- obecně problém v zastavěném území Olomouce:
  - nadlimitní délka mezi soutokem Bystřice a Moravy a vloženým MBC v místní části Bělidla
  - silně protáhlý tvar vloženého MBC v místní části Bělidla
  - parametrově a tvarově podobné části RBK a vložených MBC
- u RBC Bystrovany jsou výraznější odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP (konflikty se zastavěnými plochami)

RBK 1436

- RBK v zastavěném území Bystrovan má nadlimitní délku (1 250 m), což je řešitelné částečně západně od železnice (zčásti je zde konflikt se zastavitelnou plochou)
- vložené MBC u železniční stanice Velká Bystřice má silně protáhlý tvar (avšak respektuje reprezentativní přírodní podmínky)
- nadlimitní délka RBK mezi vloženými LBC Park a U Petrovce (1 150 m) je v zástavbě Velké Bystřice obtížně řešitelná
- vložené MBC v k.ú. Lošov (navazuje na LBC U Petrovce v k.ú. Velká Bystřice) zahrnuje nereprezentativní polohy svahů (jde o kontaktní MBC i pro MBK od severu)
- RBC Zlaté doly vykazuje výraznější odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP (konflikty se zastavitelnými plochami), na SV není součástí RBC tok Bystřice (je vymezen samostatně jako RBK 1519)

RBK 1450

- na hranici ORP Olomouc chybí návaznost v ORP Prostějov na RBC Hrdibořice (při nejkratší variantě je mírně nadlimitní délka cca 800 m)
- RBK nereprezentuje v ORP Olomouc nivní společenstva – je zde problém s navázáním na RBC Hrdibořice
- RBK na hranicích ORP směřuje do zastavitelné plochy v ORP Prostějov
- za řekou Moravou vstupuje do RBC Les Království, u něhož je mírně nadměrná délka 750 m

RBK 1451

- u RBC Les Království je rozdílné vymezení RBC dle ZÚR a ÚP. Návrh územního plánu již zohledňuje vymezení ze ZÚR.

- mezi RBC Les Království a RBC Chlum leží jediný prostor pro reprezentativní RBC biochory 2BA v rámci bioregionu, je zde však problém kolize se zastavitelnými plochami dle ÚP
- aktuálně existuje rozdíl ve vymezení vloženého LBC 7 dle různých podkladů
- severně od Krčmaně chybí vložené MBC (v trati Štěrký, východní svah) i část RBK mezi tímto chybějícím MBC a silnicí 55
- vložené MBC na hranicích obcí Krčmaň a Velký Týnec je nevhodně přerušeno dvěma vedeními elektřiny; na území Krčmaně zahrnuje nerepresentativní vodní plochu u silnice (posun MBC směrem k SV žádoucí)
- RBC Chlum – odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP zvláště na jihu

RBK 1452

- vymezen v k.ú. Dub n. M. po hraničním toku Blaty mezi ORP OL a ORP PV pouze schematicky jako úzký polygon jednotné šířky 9 m v ORP OL a 9 m v ORP PV; bez vložených MBC
- v k.ú. Věřovany dle ÚP Věřovany z roku 2021 vloženo LBC Pod Zadními Celky; k RBC Biskupice pak chybí zákres RBK
- RBC Biskupice – do ORP Olomouc zasahuje jen minimálně; problém v ORP PV, kde v ÚP velikost 12 ha a nerespektuje ZÚR – je napojeno na RBK „odbočkou“

RBK 1516

- je zde nadlimitní délka mezi RBC Hrubá voda a vloženým LBC Pod Jedlinou (dle ÚP) – 1 000 m
- RBK v k.ú. Hlubočky jednotné šířky 80 m nemá vazbu na reálný terén
- LBC Pod Jedlinou je nerepresentativní pro místní ÚSES (MBK jdou údolími po vodních tocích); je potřeba jej posunout k východu, (což by řešilo i nadlimitní délky RBK)
- mezi LBC Pod Jedlinou a LBC Nad Bahny (dle ÚP Dolany) je nadlimitní délka – 870 m
- LBC Jedová (dle ÚP Hlubočky) nenavazuje na k.ú. Dolany (LBC Nad Bahny)
- mezi LBC Nad Bahny a LBC Pod Jedlovou (dle ÚP Dolany) je rovněž mírně nadlimitní délka – 750 m
- RBK v k.ú. Dolany jednotné šířky 40 m nemá vazbu na reálný terén
- u RBC Hřeben jsou drobné odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP

RBK 1518

- severně od RBC Vrábl vedou dvě samostatné větve: jedna ve svazích nerepresentuje vodní, nivní a mokřadní společenstva (je však reprezentativní pro terestrické ekosystémy bez vazby na vodu)
- vložené MBC nerepresentuje vodní, nivní a mokřadní společenstva (ale je reprezentativní pro terestrické ekosystémy bez vazby na vodu)
- RBK na toku Bystřice nezahrnuje vložená MBC až k RBC Hrubá voda (v zaříznutém údolí je toto neřešitelné kvůli zástavbě i nedostatku větších souvislých nivních poloh)
- u RBC Hrubá voda jsou odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP

RBK 1519

- naddimenzovaný biokoridor nemá vymezená vložená MBC – dle zdroje ÚP Libavá (Újezdni úřad VÚ)
- na SV okraj RBC Zlaté doly přímo navazuje MBC u Kovákova (zčásti není reprezentativní pro RBK)
- chybí zde další vložené MBC až k RBC Hlubočská niva, (což je neřešitelné kvůli zástavbě Hluboček) vyskytují se zde nerepresentativní biotopy svahů nad údolím
- RBC Hlubočská niva má drobné odlišnosti mezi ZÚR a ÚP, je zde nově vymezené RBC oproti ÚTP; má-li jít o částečně antropogenní RBC, je výměra 22 ha nedostatečná
- Chybí zde další vložené MBC až k RBC Vrábl (tento problém je neřešitelný kvůli zástavbě Hluboček) vyskytují se zde nerepresentativní biotopy svahů nad údolím
- u RBC Vrábl jsou odlišnosti ve vymezení mezi ZÚR a ÚP Hlubočky

RBK 1520

- pouze dílčí část v k.ú. Tršice nerespektuje osu dle ZÚR; biokoridor je veden v blocích orné půdy, původní osa využívá lesních porostů
- mezi vloženými MBC severozápadně od Lazníků vedou příliš dlouhé biokoridory (1 400 m)
- chybí zde vymezení RBC Zátěš ze ZÚR, v ÚP je řešeno pouze dvěma vloženými MBC
- chybí zde reprezentativní návaznost na hranicích ORP (z RBC Zátěš)

RBK 1536

- mezi Velkým Týncem a Suchonicemi chybí lepší návaznost ÚSES
- vložené MBC v tratích „Kolomazná“ a „Hamra“ má nedostatečnou rozlohu
- na hranici ORP Olomouc a ORP Přerov úplně chybí návaznost – doporučujeme preferovat napojení dle ÚP Suchonice

RBK 931

- kvůli nenávaznostem ze sousedních ORP vznikají nesoulady na hranicích ORP a VÚ Libavá
- do nivní části RBK dle ZÚR zasahuje dle ÚP už RBC Hrubá voda

RBK 1517

- ve VÚ Libavá
- na severu není jasná návaznost na RBC Hrubá voda (možná návaznost na RBK 1518 po Bystřici)

A.3 Návrhová část

A.3.1 Popis koncepce řešení a její odůvodnění

Zájmové území pro zpracování plánu ÚSES zahrnuje celou plochu správního obvodu ORP Olomouc s výjimkou území CHKO Litovelské Pomoraví a vojenského újezdu Libavá, kde není magistrát města Olomouc kompetentním orgánem ochrany přírody.

Důvod i cíle zpracování dokumentace jsou stanoveny v zadání následovně:

Cílem plánu ÚSES ORP Olomouc je odstranění nedostatků ve vymezených ÚSES vzniklých jejich mozaikovitým řešením a místy také odchýlením od metodických přístupů. Součástí návrhu bylo také uvedení do souladu ÚSES vymezeného v navazujících katastrech a území CHKO a vojenského újezdu vůči řešenému území.

Vlastní zadání vymezilo problematiku okruhy, priority a rozsah návrhové činnosti. Analytická část se soustředila na sběr dat a ověřovací terénní průzkum, stanovila prioritu podkladů, vymezení problémových okruhů a střetů v území. Vyhodnotila uplatnění metodických principů, reprezentativnost v rámci biogeografických jednotek, funkční propojení tras ÚSES.

Pro území sídelního útvaru města Olomouce byl v roce 2003 zpracován Plán ÚSES sídelního útvaru města Olomouce (Ecological Consulting spol. s r.o. Olomouc 2003), který slouží jako podklad pro územní plánování. V ostatních částech ORP je ÚSES zanesen v platných územních plánech.

V řadě míst chybí návaznost vymezeného ÚSES na sousední katastry mimo správní obvod ORP. Z těchto důvodů je tudíž nezbytné provést ucelenou revizi ÚSES všech hierarchických úrovní a provést revizi jak věcnou, tak obsahovou.

Návrh úprav vycházel stěžejně z navržených změn v nadregionálním a regionálním ÚSES jako vyšší hierarchické jednotky ÚSES. Od těchto navržených změn se dále odvíjel návrh místního ÚSES v území. ÚSES byl vymezen v nezbytných parametrech (chybějící prvky na orné půdě, průchod zástavbou). Dle aktuálního stavu a dalších zájmů v území jsou parametry zvýšeny (vymezení aktuálně stávajícího uceleného porostu jako cílově vhodného biotopu, upřesnění na lesní porosty, obvody parcel, hranice jiné funkční plochy apod.) Minimální šířka vymezení plochy biokoridoru vyšší úrovně byla v Plánu místního ÚSES stanovena na 50 m, pro místní biokoridor 20 m pro všechny cílové biotopy. Tato šíře reálněji zajišťuje dosažení metodikou stanovené minimální šíře odpovídajících cílových ekosystémů zejména u zakládaných.

Syntézou podkladů bylo optimalizováno prostorové vymezení jednotlivých prvků stávajících i navržených tras a upřesněno vzhledem k probíhajícím parcelním hranicím a funkčním plochám vymezeným v územních plánech jednotlivých obcí.

Návrh vymezení skladebních prvků je obsahem výkresu **č. C3 Návrh řešení v měřítku 1:10 000**. Návrhová část obsahuje oproti analytické části pouze výkresy, kde je řešen návrh ÚSES, nikoliv tedy například území Vojenského újezdu Libavá apod.

Metodické zásady pro vymezení a funkční charakteristiky skladebních prvků v řešeném území

Vymezování ÚSES vychází v prvé řadě z ekologických zákonitostí a z biogeografického členění krajiny a přizpůsobuje se konkrétním podmínkám území. Z těchto skutečností jsou odvozeny základní principy, jejichž důsledné uplatnění je předpokladem pro vymezení funkčního systému. Žádný z principů nelze uplatnit izolovaně, ale vždy ve vzájemné kombinaci. Hlavními přírodovědnými principy jsou princip biogeografické reprezentativnosti a funkčních vazeb ekosystémů, dále je to princip přiměřených prostorových nároků, zohlednění aktuálního stavu krajiny, zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině, vzájemné návaznosti hierarchických úrovní a přiměřené konzervativnosti (dle Metodiky vymezování ÚSES (Bínová a kol. 2017).

Uplatnění těchto principů předchází analýza charakteristik území z hlediska biotických i abiotických podmínek a zastoupení jejich typologických jednotek. Typologické vymezení je stanoveno i pro skladební prvky ÚSES, kde je upřesněn jejich hierarchický význam, funkce i prostorové uspořádání dané reprezentací cílových biotopů a souborem limitujících prostorových nároků.

Všechny trasy a jejich skladebné prvky jsou podrobně charakterizovány v **tabulkové příloze** zahrnující charakteristiky aktuálního i cílového stavu.

Označení skladebných prvků

Pro řešení Plán místního ÚSES bylo zvoleno jednotné kódování. Označení tras vychází z označení hierarchické úrovně ÚSES a doplnění číselného kódu. Kdy pro označení vyšších hierarchických úrovní ÚSES (nadregionální a regionální) byla použita číselná řada 1 až x (konkrétně 1–211) a pro místní ÚSES byla použita číselná řada 500–x (konkrétně 500–1061). Číslování prvků bylo vytvořeno vždy od západu k východu. Vložená místní biocentra, která jsou součástí regionálního ÚSES jsou očíslována jako součást RÚSES tedy číselnou řadou 1–211. V tabulce jsou jednotlivé skladebné prvky místního ÚSES uvedeny dle obce, ve které se nachází. U regionálního a nadregionálního ÚSES jsou uvedeny vždy celé větve a pro jednotlivé prvky jsou vypsána katastrální území, do kterých zasahuje.

Dále je v tabulkové části u každého prvku uveden původní kód, pod kterým je skladebná část označena v UAP případně v územním plánu obce. Není-li uveden, jde o prvek, jehož vymezení bylo upraveno řešeným Plánem místního ÚSES.

Pro prvky vyšší hierarchie je uveden číselný kód dle jednotného republikového označení používaného v ZÚR. V kolonce je uvedena tamtéž používaná zkratka hierarchické úrovně, typ trasy a cílových ekosystémů a název biocenter. Pro všechny prvky, které jsou součástí větví nadregionálního ÚSES byla zavedena nová číselná řada v rámci ORP. Ve výkresech je zobrazené označení dle ZÚR i dle nového číslování pro ORP.

Typologie a charakteristiky skladebných prvků

V charakteristice skladebních prvků, podrobně uvedených v tabulkách, je dále zaznamenáno jejich **funkční členění** na biocentra a biokoridory a uveden **hierarchický význam** (nadregionální, regionální, místní).

Kvantitativní parametry zahrnují rozlohu biocenter a délky biokoridorů, pro něž jsou metodicky stanoveny minimální parametry cílových společenstev, které je nutné dosáhnout pro zajištění funkčnosti ÚSES (viz kap. A.3.9). Plán místního ÚSES v zásadě respektuje plošné vymezení skladebných prvků z územních plánů. Systematičtější úpravy parametrů jsou navrženy u prvků, kde nebyly dodrženy minimální parametry či překročeny parametry maximální, zejména šířky a délky biokoridorů. Z hlediska reálného uplatnění minimální šíře cílových společenstev doporučujeme stanovit nezbytné minimální šířky vymezené plochy pro biokoridory v šíři min. 20 m pro místní biokoridor a 50 m pro regionální a nadregionální biokoridor.

Biogeografické charakteristiky skladebných prvků jsou zaznamenány zastoupením biogeografických jednotek v podobě bioregionů ČR, typů biochor a skupin typů geobiocenů. Z těchto charakteristik vychází prostorově funkční vymezení vlastních prvků v území, zejména potřeba vymezení na základě reprezentativnosti společenstev v daných jednotkách. Biocentra tak rozlišujeme na reprezentativní, unikátní a kontaktní, biokoridory z pohledu podobnosti spojovaných biocenter na modální a kontrastní.

Funkčnost prvků je řešena v samostatné kapitole tohoto dokumentu (A.3.8) stejně jako **cílová druhová skladba** (A.3.7).

Návrh opatření byl pro přehlednost v tabulkové části určen zkratkou, které definuje navržené opatření. U jednotlivých prvků je možné použít jedno i více opatření, případně prvek nemusí mít navrženo žádné opatření (zde kvůli kontrole využita zkratka BEZ – bez návrhu opatření).

V tabulkové části jsou využity následující zkratky popisující navržená opatření.

ZAL – založení cílových biotopů (výsadba, výsev) na celé nebo části ploch

DOS – dosadba dřevin, rozšíření stávajících ploch o vhodné dřevinné formace, ekotony – dosadby solitér, skupin dřevin, křovitých lemů, břehových porostů

TTP – zvýšená péče o vývoj travobylinných společenstev, obnova bohaté druhové skladby, dosevy

VYCH – výchova cílového porostu z druhově vhodných náletů nebo porostů

MAN – zlepšení managementu péče s cílem podpořit druhy cílových společenstev

EXT – snížení intenzity hospodaření s cílem podpořit přirozený vývoj společenstev

SUK – ponechání plochy samovolnému vývoji bez dalších zásahů

INV – odstranění invazivních druhů dřevin a bylin, odstranění nevhodného náletu

ZDS – změna druhové skladby porostů změnou podílu zastoupených dřevin nebo odstraněním nevhodných druhů z porostu

REV – revitalizace vodních toků

BEZ – bez návrhu opatření, zachování stávajícího režimu péče

Odůvodnění krátce vysvětluje důvod navrženého opatření u jednotlivých prvků.

DP – doplnění skladebné části do existující větve z důvodů nesplnění prostorových parametrů (například doplnění biocentra do moc dlouhého BK)

UP – úprava velikosti/šířky stávajících BC nebo BK z důvodů nesplnění parametrů nebo zařazení dalších cenných biotopů

VY – vymezení skladebné části do nové trasy z důvodů zajištění reprezentativnosti nebo nedostatečné hustoty sítě nebo při doplnění funkčních vazeb

STAV – stávající skladebné části bez úprav

A.3.2 Vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES

Popis regionálního ÚSES je zpracován podle jednotlivých větví.

Pro všechny prvky, které jsou součástí větví nadregionálního ÚSES byla zavedena nová číselná řada v rámci ORP. Ve výkresech je zobrazené označení dle ZÚR i dle nového číslování pro ORP.

NRBK K 132 (NRBK 1–MBC 12)

Jedná se o poměrně krátký úsek z celého NRBK v nejzápadnější části ORP Olomouc u Náměšti na Hané. Většina této větve je vymezena v lesním komplexu západně od Náměšti, pouze v jižní části, ve správním obvodu obce Ludéřov, je vedena po orné půdě. Většina lesního komplexu je současně přírodním parkem Terezké údolí. Zde je vymezeno i RBC Terezké údolí, které obsahuje stejnojmennou přírodní rezervaci, na východě je pak navrženo rozšíření kvůli zajištění reprezentativnosti pro biochoru 3BE - erodované plošiny na spraších 3. v.s. v Dražanském bioregionu (1.52). Tento NRBK je reprezentativní pro společenstva teplomilná doubravní a mezofilní hájová.

Řeka Morava (NRBC 13, RBC 15–NRBK 25, MBC 102–MBC 118, NRBK 137–NRBK 143, NRBK 147–RBC 170)

NRBK K 136 prochází v západní polovině ORP od severu k jihu po řece Moravě. Na severu vychází z NRBC Ramena řeky Moravy v CHKO Litovelské Pomoraví, intenzivně zemědělsky využívanou krajinou s vodními plochami po těžbě štěrkopísků pokračuje k zástavbě Olomouce, kterou opouští u Nemilan. Odtud pokračuje k jihu opět intenzivně zemědělsky využívanou krajinou k Tovačovu (ORP Přerov). Mezi NRBC Ramena řeky Moravy a zástavbou Olomouce jsou vymezena dvě RBC. RBC Plané Loučky s jezerem Poděbrady a okolními travinobylinnými a i dřevinnými formacemi, na severu pak s ornou půdou leží takřka celé v CHKO Litovelské Pomoraví. RBC Černovírský les je situováno mimo CHKO a je vymezeno na lesním komplexu Černovířského lesa a travinobylinných formacích, které bezprostředně navazují. Jižně od Olomouce, těsně pod dálnicí D1 je vymezeno na meandrech Moravy a přiléhajících dřevinných formacích stejně jako orné půdě RBC Kožušany. Pod Kožušany se NRBK rozdojuje, jedna větev je vedena po toku Moravy přes Charváty, Dub nad Moravou a Věrovany k Tovačovu, zatímco druhá větev je vedena po Morávce do RBC Les Království a odtud k jihu do RBC Hrubý les (převážně v ORP Přerov, přes Citov do RBC Čičelec, které je vymezeno převážně v ORP Olomouc, zasahuje ale i do ORP Přerov. Mezi Tovačovem a Troubkami (ORP Přerov) se obě větve opět potkávají a splývají v jednu. Celý NRBK je zřetelně vázán na vodní a nivní společenstva.

NC 14 Ramena řeky Moravy (NRBC 14)

Většina NRBC se nalézá v CHKO Litovelské Pomoraví. Dle koncepce AOPK ČR z roku 2019 a v souladu se ZÚR Olomouckého kraje bylo převzata hranice NRBC, která obsahuje na jeho JV i výraznou intenzivně zemědělsky obhospodařovanou plochu mimo CHKO.

NRBK K 91 (NRBK 26–MBC 37, RBC 63–NRBK 78, NRBK 82–MBC 84, NRBK 194–NRBK 204, NRBK 211)

Biokoridor vstupuje do řešeného území u Šternberka a vede napříč ORP Olomouc k JV, kde končí v NRBC Jezernice. V sz. části je veden takřka výhradně lesními komplexy, pouze mezi Věskou a Pohořany překonává dílčí lochy s travinobylinnými porosty, případně ornou půdou. Překoná údolí Bystřice jižně od

Hrubé Vody a vstoupí do vojenského újezdu Libavá, který opouští jz. od obce Kozlov, aby se do NRBC Jezernice napojilo sz. od Bohuslávky (ORP Lipník nad Bečvou). V podstatě celá větev od údolí Bystřice, přes vojenský újezd až po napojení do NRBC je vedena lesními porosty, které v posledních letech značně utrpěly při kůrovcové kalamitě. Přímo u hranice s ORP Šternberk je vymezeno RBC Aleš, další RBC Hřeben je vymezeno na hranicích obou ORP mezi Domašovem u Šternberka a Bělkovicemi-Laštany. Nad nivou Bystřice mezi Hrubou Vodou a Hlubočky je vymezeno RBC Vrábl. Ve vojenském prostoru nebyl NRBC zpřesňován, nebyla do něj vkládána ani MBC. Tento NRBC je reprezentativní pro společenstva mezofilní bučinná.

Hrubá Voda – Vrábl (RBK 79–81)

RBK s označením 1518 reprezentuje suchou větev biokoridoru vedeného po východních a jihovýchodních svazích údolí Bystřice souběžně s vodním a nivním RBK 1518v. Větev je vymezena v lesních porostech, často s vazbou na vrstevnicové lesní cesty. Dominují listnaté porosty bučin a suťových lesů. RBC Hrubá Voda z velké části odpovídá přírodní rezervaci Hrubovodské sutě. RBK je reprezentativní pro společenstva mezofilní bučinná.

Hrubá Voda – Hřeben (RBC 53, RBK 50–RBC 38)

RBK 1516 je veden lesními komplexy na severu ORP. V rámci řešeného území se jedná o nejvýše vymezené skladebné části ÚSES (Jedlina 617, Jedová 633 m n. m.). Zatímco na východě i západě je RBK veden převážně v listnatých (bukových) porostech, tak ve střední části dominují kůrovcové paseky. RBK je reprezentativní pro společenstva mezofilní bučinná.

NRBK K 103 (NRBK 205–207)

Tento NRBK je v rámci ORP Olomouc z velké většiny své trasy veden ve VÚ Libavá. Do území vchází východně od Města Libavé, lesními porosty kličkuje k jihu, kde opouští vojenský újezd východně od Kozlova, aby se po cca 1 km napojil do NRBC Jezernice. Ve vojenském prostoru nebyl NRBK zpřesňován, nebyla do něj vkládána ani MBC. NRBK je reprezentativní pro společenstva mezofilní bučinná.

NRBK K 144 (NRBK 208–210)

Jedná se o velmi malý úsek NRBK na východní hranici ORP Olomouc, který vychází z NRBC Jezernice, vede cca 1 km při okraji lesního komplexu, aby vstoupil do ORP Hranice západně od Boškova. NRBK je reprezentativní pro společenstva mezofilní hájová a mezofilní bučinná.

NRBC 66 Jezernice (NRBC 211)

Hranice tohoto NRBC byly převzaty od AOPK ČR z koncepce z roku 2019. Nebylo tak respektováno vymezení v ZÚR Olomouckého kraje ani v ÚAP ORP Olomouc či v územních plánech jednotlivých obcí.

RBK Bystřice (RBK 51–RBC 63, RBK 85–RBK 101)

Jedná se o sled regionálních biokoridorů, které jsou vymezeny na toky říčky Bystřice. Do ORP Olomouc vstupuje u Panského Mlýna východně od Jívové (ORP Šternberk) a končí soutokem s Moravou v Olomouci. Sestává z těchto RBK a RBC:

RBK 931 – biokoridor je rozdělen kontaktním RBC Hrubá Voda na fragment na hranicích ORP a úsek u Smilovského Mlýna

RBK 1518v – po toku Bystřice vedená větev RBK mezi RBC Hrubá Voda a RBC Hlubočská niva; na křížení s NRBK K 91 je vymezeno ve svazích RBC Vrábl, které se RBK těsně dotýká

RBK 1519 – biokoridor skrz silně zastavěnou nivu Bystřice v Hlubočkách začíná v RBC Hlubočská niva a končí v RBC Zlaté doly (toto RBC je výměrou podlimitní kvůli nedostatku prostoru v zastavěné nivě Bystřice, ze stejného důvodu chybí v zástavbě Hluboček vložená MBC)

RBK 1436 – biokoridor mezi RBC Zlaté doly a RBC Bystrovany vede z nemalé části zástavbou Velké Bystřice a Bystrovan, objevují se ale i úseky s vyvinutými břehovými porosty, které jsou využity pro vymezení vložených MBC (vložené MBC mezi oběma obcemi má nevhodný tvar, což je dáno omezeními v podobě zahrádkářské kolonie na severu a asfaltovou komunikací, která odděluje jinak využitelné pole mezi železnicí a tokem Bystřice

RBK 1435 – biokoridor sleduje říčku Bystřici v zastavěném území Olomouce

Les Království – Hrdibořice (RBC 144–MBC 146, MBC 118–RBK 127)

RBK 1450 je vymezen napříč nivou Moravy, v Bolelouci vystoupá na plošiny nad nivou a směrem k západu se napojuje u Svárova do RBC Hrdibořice na území ORP Prostějov. Mezi RBC Království a Boleloucí sleduje RBK úzkou linii sukcesních porostů, západně od Bolelouce pak vede v rozsáhlých blocích orné půdy. Jedno vložené MBC zabírá i přírodní památku Tučapská skalka. RBK je reprezentativní postupně pro společenstva nivní, teplomilné doubravní, případně mezofilní hájová.

Hrdibořice – Biskupice (RBK 128–MBC 136)

RBK 1452 je vymezen podél zmeliorovaného koryta toku Blata mezi rozsáhlými bloky orné půdy, při hranici ORP (RBC Biskupice leží z velké části v ORP Prostějov). Jedno vložené MBC je třeba rozšířit na území ORP Prostějov. RBK je reprezentativní pro společenstva nivní a vodní.

Les Království – Chrast (RBC 144, RBK 171–RBC 172)

Vložení nového RBC Chrast je nutné pro zajištění reprezentativnosti biochory 2BA - erodované plošiny na vápencích ve 2. v.s. v Hranickém bioregionu (3,4). Propojení mezi oběma RBC je krátké, bez vloženého MBC a respektuje vymezení v návrhu nového ÚP Grygov, stejně jako reálný stav, kdy je RBK již realizován.

Chrast – Chlum (RBC 172–182)

RBK 1451 od RBC Chrast sleduje víceméně osu RBK 1451 ze ZÚR, pouze ve východní části opravuje nelogickou vazbu na vodu. RBK i vložená MBC z velké části pojímají i přírodní památky Cigánské zmoly, U Bílých hlín a U Strejčkova lomu. RBK je veden s ohledem na možné využití stávajících sukcesních formací a lučních porostů, avšak nemalou výměru zaujímají bloky orné půdy. Reprezentativní společenstva jsou především teplomilné doubravy a mezofilní háje.

Chlum – Povodí Olešnice (RBC 182–RBK 187)

RBK 1536 je vymezen převážně mimo ORP Olomouc. V řešeném území je na SZ veden v komplexu lesních porostů různé kvality. V jv. polovině je vázán na fragmenty sukcesních společenstev v intenzivně obhospodařované zemědělské krajině. Součástí je i jeden registrovaný významný krajinný prvek. RBK je reprezentativní pro společenstva mezofilní hájová.

Povodí Olešnice – Zámecký kopec (RBK 188–RBK 193)

RBK 1520 je vymezen převážně mimo ORP Olomouc (RBC Povodí Olešnice leží v ORP Přerov a RBC Zámecký kopec v ORP Lipník nad Bečvou). Část vymezená v ORP sleduje osu RBK dle ZÚR Olomouckého kraje, využívá rozpoznatelných struktur v krajině i parcelního vymezení v blocích orné půdy. Jedná se o RBK na hranicích ORP s určitými problémy v původních vymezeních včetně nenávazností, proto je zpřesněn i mimo hranice řešeného území. Reprezentativní společenstva jsou především mezofilní hájová.

A.3.3 Vymezení přírodního místního ÚSES**Koncepce místního ÚSES**

Pro ekologickou stabilizaci krajiny má místní ÚSES ze všech hierarchií největší význam, především v intenzivně obhospodařované krajině. Z toho vyplývá i relativně hustší síť místního ÚSES ve srovnání se sítí nadregionálního a regionálního ÚSES.

Na základě vyhodnocení biogeografické reprezentativnosti, funkčních vazeb a prostorových nároků, vyhodnocení aktuálního stavu, limitů a střetů v krajině byly provedeny dílčí změny úpravy vymezení MÚSES. Popisy MÚSES včetně navržených změn jsou uvedeny v následujícím textu.

Navržené místní biokoridory na orné půdě byly rozšiřovány na šířku 20 m z důvodu možnosti realizace s naplněním podmínek metodiky (15m šířky). Občanský zákoník totiž předepisuje výsadbu stromů nejbližší 3 m od hranice sousedního pozemku – z každé strany biokoridoru je tedy omezená možnost výsadeb.

Již schválené komplexní pozemkové úpravy byly pokud možno dodržovány, tudíž zde nebyla všude upravována šířka na 20 m. Pokud však ještě nebyly přeneseny jako parcely do KN, byly navrhované případné potřebné změny a úpravy.

Charakteristika místního ÚSES

Popis dle obcí v ORP Olomouc (obce jsou řazeny abecedně):

Bělkovice-Lašťany (k.ú. Bělkovice, Lašťany)

Místní ÚSES v těchto katastrech propojuje polohy Hornomoravského úvalu s lesními celky kolem Domašova u Šterberka, po jejichž stránkách vede nadregionální biokoridor K91 k Oderským vrchům a Nízkému Jeseníku. Upraveny byly návaznosti místních tras koridorů MBK 773, 791, 799, 798 k NRBK a místní biocentra v lesích lokalizována na vhodnější porosty. MBC 770 je navrženo jako kontaktního na styku nivních tras s mezofilními lesními trasami.

Návrh MÚSES dle ÚPD obce je v zemědělsky využívaných částech obou katastrů plně respektován. Zachován zůstává průběh trasy MBK 804 podél Trusovického potoka, kde jsou i v intravilánu obce souvislé břehové a doprovodné porosty. Délka biokoridoru překračuje přípustné maximální parametry, biocentrum zde však není možné kvůli zástavbě vymezit. Doplněna byla chybějící mezofilní trasa vedoucí zalesněným úpatím vrchoviny (MBK 795 a 829).

Bohuňovice (k.ú. Bohuňovice, Trusovice, Moravská Loděnice)

V území dotčených katastrů byl v ÚPD vymezen MÚSES pouze podél Grygavy, Trusovického potoka a jeho přítoku.

V plánu MÚSES byly do nivního biokoridoru MBK 785 po Grygavě zahrnuty i přiléhající stávající porosty dřevin a koridor byl upraven na dostatečnou šíři tak, aby po jedné straně toku vznikl prostor pro alespoň 15 m široký spojitý porost lesního charakteru. Biocentrum 784 navrhujeme rozšířit i na přiléhající rozsáhlé plochy travobylinných porostů a vodou ovlivněných stanovišť včetně stojatých vod a břehových zón.

Nově vymezená větev MÚSES reprezentující mezofilní společenstva je navržena přibližně v trase migračního koridoru od říčky Grygavy k bělkovickým lesům. Větev MÚSES je převážně nefunkční, vede rozsáhlými lány orné půdy. Nefunkční jsou i navržena MBC 781 a 775, základem MBC 779 je lesní remíz. Od MBC 781 je navržena biokoridor MBK 782, který má návaznost k místnímu BC u Štarnova. Biokoridor 786 vedený přes silnici č.46 je výhledově řešen stavbou ekoduktu v trati U kříže, zároveň se zachováním propustků pod komunikací. Rozsáhlé plochy orné půdy je v této lokalitě vhodné dělit dalšími interakčními prvky, s ohledem na regulativy nově rozšiřovaného letiště Bohuňovice.

Na jihu katastru Moravská Loděnice je doplněna koridorem MBK 815 návaznost větví MÚSES od Oskavy k Dolanskému a Trusovickému potoku.

Bukovany (k.ú. Bukovany u Olomouce)

Místní ÚSES není na v katastru vymezen, dotýká se však značné části jeho katastrálních hranic. Podél východní katastrální hranice prochází funkční biokoridor 950, tvořený břehovými a doprovodnými porosty Lošovského potoka. Severozápadní a severní hranicí katastru lemuje mezofilní větev MÚSES přecházející z katastru Bystrovan a Droždína směrem k lošovským lesům.

Pro zvýšení ekologické stability zemědělsky intenzivně využívaného území byly navrženy kromě plošných interakčních prvků, převzatých z územního plánu i prvky liniové. Liniové interakční prvky jsou navrženy podél stávajících komunikací nebo podél polních cest v současnosti zorněných, ale vedených v katastrálních mapách.

Blatec (k.ú. Blatec)

Nadregionální ÚSES prochází východní částí řešeného katastru ve dvou větvích. Východní větev, spojující RBC Les království a RBC Kožušany prochází podél hranice k.ú. tokem Morávky a jsou na ní vymezena tři vložená MBC. Druhou větev NRBK tvoří řeka Morava a na katastru Blatce zasahují dvě vložená MBC.

Vymezení místního ÚSES bylo převzato z ÚP s tím, že biokoridory byly rozšířeny na 20 m a byly doplněny liniové IP. ÚSES vymezený v intenzivně využívané zemědělské krajině je z větší části nefunkční, navrženy k postupné realizaci.

Bystročice (k.ú. Bystročice, Žerůvky)

Místní ÚSES tvořený dvěma větvemi byl převzat z ÚP s několika změnami a doplněním. V jihozápadní části je na větví vymezené podél Blaty rozšířeno MBC 584 o mokřad „U plaviska“. Z MBC 582 na jižním okraji obce Bystročice je nově vymezeným MBK 1032 doplněno chybějící propojení se sousedním ORP (katastr obce Hablov).

V severní části území je navržena změna trasování MBK 591 přes k.ú. Nedvězí u Olomouce, kde je MBK veden podél polní komunikace do MBC na hranicích k.ú. Bystročice a Nedvězí u Olomouce. Původní i změněná trasa místního biokoridoru protíná D46.

Bystrovany (k.ú. Bystrovany)

Přibližně středem katastru ve směru V-Z prochází podél toku Bystřice regionální ÚSES, na kterém je západně od zastavěného území obce vymezeno regionální biocentrum.

Návrh místního ÚSES plně respektuje ÚPD obce, upraveny jsou pouze nedostatečné šířkové parametry biokoridorů. V jižní části katastru je vymezeno chybějící propojení MÚSES na katastr Holice u Olomouce nově navrženým úsekem MBK 859. V SZ části katastru jsou souvislé agrocentry rozčleněny dvěma nově navrženými liniovými interakčními prvky.

Daskabát (k.ú. Daskabát)

V katastru Daskabát je MÚSES převzatý z ÚPD veden kromě stávajících břehových a doprovodných porostů toků Olešnice, Vrtůvky, Varhošťského potoka a jejich přítoků také lesními porosty na východním okraji území. Většina změn oproti MÚSES vymezeném v ÚP se týká úprav prostorových parametrů biocenter a šířek biokoridorů. Z důvodu konfliktu se zástavbou a stávajícím využitím území (trvalková školka) je navržena změna trasy MBK 998 za západním okrajem obce Daskabát, kde je od ČOV v úseku délky cca 350m koridor veden jižně od silnice č.437.

Na západním okraji katastru byla doplněna chybějící návaznost na biokoridor 985 vymezený v katastru Přáslavice.

Vymezený MÚSES je doplněn liniovými interakčními prvky, rozčleňujícími rozlehlé agrocentry. Interakční prvky jsou navrženy podél stávajících polních cest nebo podél cest zaniklých, ale vedených v katastrálních mapách.

Dolany (k.ú. Dolany u Olomouce, Véska u Olomouce, Pohořany na Moravě)

Základní místní trasa je vedena podél Dolanského potoka, který má bohaté doprovodné porosty a dostatečné vymezení na západě katastru. Na okraji intravilánu se odděluje hydro a hygofilní větev, která pokračuje zástavbou obce po potoce v nedostatečné šířce, zatímco terestrická větev obchází zástavbu severním okrajem po orné půdě a napojuje se na MBC 825, pokračující dvěma větvemi do lesnatých svahů směrem k Pohořanům a Vésce. Biokoridor podél Dolanského potoka pokračuje dále lesními porosty až ke svým prameništím. Křížení biokoridorů od Andělského kopce na sever s nivní trasou Dolanského potoka naráží v obci na bariéry tvořené zástavbou. Trasování lesního biokoridoru bylo posunuto do lesů nad Kartouzkou (MBK 831, MBK 836) s vloženým biocentrem MBC 835 vymezeným na vhodnějším místě na křížení obou tras. Funkční části v ÚPD vymezeného nespojitého biokoridoru vedeného z MBC 833 západním směrem je navrženo zachovat jako IP.

V lesních porostech ve východní části katastru Dolany a severní části katastru Véska zasahující již do 4.v.s., jsou vedeny NRBK K91, RBK 1516 a lokalizováno RBC Hřeben. V návaznosti na vyšší hierarchii ÚSES byla následně upravena trasa MBK 912 ke vloženému BC v RBK 1516, upraveny lokalizace na porosty a doplněny návaznosti na sousední katastry (MBK 910, MBK 913).

Na katastr Dolany zasahuje část biokoridoru MBK 829 doplněná mezofilní větev mezi MBC 803 a MBC 828.

Vymezení MÚSES v katastru Véska u Olomouce je zachováno dle ÚPD obce. Menší úpravy jsou navrženy v trase MBK 924 v lesích pod obcí a na jihovýchodní hranici katastru, kde je koridor posunut hlouběji do lesních porostů na k.ú. Hrubá Voda i z důvodu změny lokalizace MBC 923. Doplněna byla chybějící návaznost koridorem MBK 922 podél hranice k.ú. Hrubá Voda směrem ke K91.

Doloplazy (k.ú. Doloplazy u Olomouce)

Na katastru Doloplazy u Olomouce tvoří kostru MÚSES stávající dřevinná společenstva podél toků Olešnice a bezejmenného přítoku Týnečky, které prochází jeho východním a SZ okrajem. Napříč územím, ve směru SZ-JV jsou zemědělskou krajinou vedeny další tři větve MÚSES. Toto vymezení je téměř totožné s MÚSES vymezeným v ÚPD, k úpravám došlo jen na SZ okraji katastru, kde byla doplněna chybějící návaznost MBK 985 mezi katastry Přáslavice u Olomouce a Daskabát. Z důvodu dodržení prostorových parametrů bylo posunuto v ÚP vymezené MBC Kopaniny o cca 260 m severněji. Upraveno bylo napojení MBK 994 na katastr Daskabát. Další změny ve vymezení MÚSES se týkají zvětšení ploch biocenter 1009 a 1011. Místní biokoridory, vymezené na orné půdě jsou navrženy s šířkou 20 m.

Vymezený MÚSES byl doplněn o liniové interakční prvky, které jsou navrhovány podél stávajících komunikací.

Drahanovice (k.ú. Drahanovice, Luděřov, Lhota pod Kosířem)

Západní hranicí katastrů Luděřov a Lhota pod Kosířem prochází z RBC Terežské údolí nadregionální ÚSES ve směru severojižním. MÚSES, navazující na regionální ÚSES byl v katastru Luděřova upraven a zohledňuje probíhající, dosud neukončené KoPÚ. Části MÚSES vymezené v lesních porostech byly převzaty z ÚPD beze změn. V zemědělské krajině západně a JZ od Luděřova je větev místního ÚSES z důvodu dodržení prostorových parametrů doplněna o biocentrum MBC 665 za západním

okrajem intravilánu obce. V KoPÚ je tato plocha klasifikována jako plošný IP. Z KoPÚ vychází i úprava větve navazující na RÚSES v jižní části katastru Luděřova, do které bylo vloženo MBC 670. Část MBC 667 byla oproti KoPÚ překlasifikována na biokoridor MBK 668, protože MBC 667 má dostatečnou velikost a jeho tvar i funkce odpovídá více parametrům biokoridoru. Plošné i liniové IP jsou převzaty dle KoPÚ. Pro nové liniové IP podél komunikací zatím nejsou vymezeny samostatné parcely, protože KoPÚ není dosud ukončená.

V místní části Kníničky prochází zahradami podél vodního toku MBK 674, který je zúžen pouze na parcelu vodního toku a posílen o MBK 675 vedoucí okrajem lesa v katastru Drahanovice.

V katastru Lhota pod Kosířem je MÚSES vymezen jen v lesích. MBC 667, MBC 672 a MBK 671 jsou převzaty z ÚPD beze změn. Nově navrženým koridorem MBK 860 byla doplněna chybějící návaznost na ÚSES mimo ORP.

MÚSES v katastru Drahanovice je převzat z ÚPD, pouze MBK 665 je v části procházející obcí upraven dle stávajících hranic parcel. V zemědělské krajině je směrové vymezení koridorů zachováno, ale jejich šířka je zvětšena na 20 m.

Dub nad Moravou (k.ú. Dub nad Moravou)

Za východním okrajem intravilánu obce je podél řeky Moravy veden nadregionální biokoridor NRBK 136 v jehož trase je na katastru vymezeno 5 vložených místních biocenter. Napříč katastrem ve směru V-Z prochází regionální biokoridor z RBC Les Království mimo území ORP. Podél západní hranice katastru je podél toku Blata vedena další větev RÚSES, která zasahuje na řešený katastr jen částí koridoru a dvěma vloženými MBC.

MÚSES vymezený v ÚPD byl veden pouze podél vodotečí – Mlýnského náhonu a bezejmenného přítoku Blaty. Tyto trasy byly převzaty s následujícími úpravami:

MBC 715 Díly u kříže bylo rozšířeno na minimální velikost 3 ha i na druhou stranu vodního toku. V ÚPD navržené LBC 8 U potoka bylo zrušeno a biokoridor MBK 714 byl přesměřován do vloženého místního biocentra v RÚSES U Tučapské skály. Nová větev MÚSES byla vymezena podél polních cest v severozápadní části katastru. Tato větev doplňuje chybějící propojení ve směru S-J mezi k.ú. Charvátý a regionálním ÚSES.

Grygov (k.ú. Grygov)

Téměř celou jižní polovinu katastru zaujímá les Království, který je vymezen jako regionální biocentrum ÚSES. Západní katastrální hranici tvoří tok Morávka, podél kterého je veden nadregionální biokoridor K 136. Z RBC Les Království pokračuje směrem východním regionální ÚSES na katastr Krčmaň. V Grygově proběhla komplexní pozemková úprava (KoPÚ), která je již zanesena do KN. Týká se však pouze regionálního ÚSES a interakčních prvků.

MÚSES byl v ÚPD vymezen jen v krátkém úseku podél SZ katastrální hranice. V polích východně od obce Grygov je navržena nová větev MÚSES vedená ve směru S-J z MBC 867 v k.ú. Velký Týnec směrem k MBC, vloženého do regionálního biokoridoru 1451 na k.ú. Krčmaň. Tato větev doplňuje chybějící síť MÚSES v katastru Grygov a zároveň posiluje RÚSES, v jehož blízkosti by se měla síť ÚSES zahušťovat.

Hlubočky (vč. částí Mariánské údolí, Hrubá Voda, Posluchov)

ÚSES v hlubokém údolí říčky Bystřice a lesních komplexech k němu přiléhajících je vymezen kromě regionálního systému reprezentující nivní společenstva (RBK 1519) i nadregionální koridor K91 a regionální koridor 1516 reprezentující lesní společenstva hydricky normálních řad. Prvky místního systému zajišťují propojení lesních společenstev na obou březích říčky, tam kde již je ÚPD obcí vymezeno. Další nová propojení do vojenského prostoru vymezena nebyla.

Biokoridory po Hlubočském potoce (939) a Trnavě (937) byly upřesněny, na ústí Trnavy do Bystřice byla přidána mezofilní větev (938) prostupující zástavbu k RBC Hlubočská niva a dále pokračující do lesů k Posluchovu. Nad RBC je na kontaktu s nivou navrženo nové MBC 940 a chybějící biokoridor 941.

Hlušovice (k.ú. Hlušovice)

Do jižní části katastru Hlušovic zasahuje část regionálního biocentra Černovírský les. MÚSES vymezený v ÚPD je veden dvěma větvemi podél Trusovického a Dolanského potoka. MÚSES byl převzat téměř beze změn, upraveny jsou pouze šířkové parametry, kdy je nutné vymezení prostoru pro doprovodný dřevinný porost toku v šíři nejméně 15 m. Do metodikou stanovených minimálních parametrů je zvětšeno MBC 809, které je z větší části vymezeno na sousedním katastru Moravská Loděnice. MÚSES je doplněn liniovými interakčními prvky podél stávajících silnic a polních cest.

Hněvotín (k.ú. Hněvotín)

Návrh MÚSES přebírá vymezení z ÚPD jen s drobnými úpravami. Tvar MBC 599 byl upraven s ohledem na reliéf tak, aby se zvýšila protierozní funkce biocentra.

Místní biokoridory mají v územním plánu vhodnou šířku kolem 20 m a proto nemusely být upravované. Rozšířen byl biokoridor MBK 552 přecházející z k.ú. Nová ulice. Na tomto území byla převzata trasa z nové změny ÚP.

Do zemědělské krajiny byly navrženy některé nové liniové interakční prvky, stávající stromořadí byly zakresleny jako IP.

Horka nad Moravou (k.ú. Horka nad Moravou)

Větší část katastru Horka nad Moravou leží mimo řešené území, tedy v CHKO Litovelské Pomoraví.

MBC 517 přiléhající k NRBC Ramena Řeky Moravy v severní části katastru bylo upraveno podle stávající plochy zarostlé rozptýlenou dřevinnou vegetací.

Tvar MBC 519 byl upraven na kompaktnější a je navrženo navázat na něj novou větví přes k.ú. Skrbeň až k Příkazům. V tomto intenzivně zemědělsky obhospodařovaném území byly vymezena nedostatečně hustá síť MÚSES, a proto je zde naléhavější potřeba krajinu učinit pestřejší a prostupnější pro organismy.

Charváty (k.ú. Charváty)

Východní polovinou území za okrajem intravilánu Drahlova a Charvátů prochází podél řeky Moravy regionální ÚSES. Na MBC vymezené v trase RBK navazuje směrem západním vedená větev MÚSES, na které byla doplněna chybějící část MBK 576 na k.ú. Blatec.

V ÚPD zakreslené BC Svahy nad Charváty (MBC 575) bylo rozšířeno i na ornou půdu tak, aby byly dodrženy minimální prostorové parametry.

Další dvě větve MÚSES procházející západní částí katastru ve směru SZ-J byly převzaty z ÚPD s tím, že byly upraveny šířky biokoridorů a vymezení bylo vedeno z větší části po hranicích parcel. MÚSES byl doplněn navrhovanými liniovými interakčními prvky především podél stávajících polních cest.

Kozlov (k.ú. Kozlov u Velkého Újezdu)

Obec Kozlov nemá v územním plánu vymezený MÚSES. Východní a JV část katastru zaujímá NRBC Jezernice, z něhož vycházejí dva regionální biokoridory. Na východní větev regionálního biokoridoru byly v lesním komplexu navrženy dvě větve místního ÚSES, které navazují na MÚSES vymezený v k.ú. Velký Újezd a Staměřice (sousední ORP).

Kožušany-Tážaly (k.ú. Kožušany, Tážaly)

Oběma katastry prochází ve směru S-J místní ÚSES, který byl téměř beze změn převzat z ÚPD. Upraveny byly šířky místních biokoridorů – rozšířeny na 20 m. MBK 586 byl posunut podle parcel mimo parcelu cesty. V katastrálním území Tážaly byla krátkým úsekem MBK 577 doplněna chybějící návaznost na MÚSES vymezeného v katastru Blatec

Krčmaň (k.ú. Krčmaň)

Severně od obce prochází ve směru V-Z regionální biokoridor, jehož trasa byla upravena včetně upřesnění 4 vložených MBC. Větev MÚSES, procházející za východním okrajem intravilánu obce je vedena odlišně od ÚPD – její trasa je vymezena mimo zahrady a sady navazující na zástavbu a je posunuta do polí tak, aby MBK 897 a MBK 895 plnily i funkci protierozní. Odlišně od ÚPD vymezené MBC 896 zahrnuje nejen stávající lesík, ale i část extenzivního sadu a orné půdy. Takto kompaktně vymezené biocentrum by v budoucnu po doplnění zahrnovalo širokou škálu biotopů včetně společenstev travinobylinných.

Další úprava na této větví se týká MBC 890, které bylo oproti návrhu v ÚPD posunuto jižněji k hranici ORP a vymezeno kompaktnější.

MBK 884 vymezený podél jižní katastrální hranice byl doplněn o chybějící úsek délky cca 300 m. bylo potřeba propojit a rozšířit. Poblíž SZ okraje katastru byla na RÚSES navázána nově vymezená větev MÚSES vedená katastry Grygova a Velkého Týnce krátkým úsekem MBK 878.

Křelov-Břuchotín (k.ú. Křelov, Břuchotín)

Do východního okraje katastru Křelova zasahuje RBC Plané Loučky a z něj vycházející větev MÚSES směřující do katastru Řepčína. Další větve MÚSES jsou vedeny zemědělskou krajinou SV a JZ od zastavěného území obce Křelov a jejich vymezení je převzato z ÚPD jen s několika drobnými úpravami tras biokoridorů. Podle hranic parcel byl upřesněn MBK 520, MBK 553 byl upraven tak, aby navazoval na nově vedenou trasu v k.ú. Topolany u Olomouce. V katastru Břuchonína byl MÚSES převzat z ÚPD beze změn.

Liboš (k.ú. Liboš, Krnov)

V nevelkém katastru obce, zahrnující i Krnov, je vedení ÚSES bohatě vymezeno. Po Oskavě a Říčním potoce vedou dvě nivní trasy propojené dalším říčním ramenem přes Liboš. Trasy doznaly menší úpravy ve vymezení hranic v souvislosti s parcelací a lokalizací současných vhodných biotopů. Trasa podél Říčního potoka je navržena k rozšíření tak, aby zahrnovala i stávající nivní louky s druhově bohatší skladbou rostlin a s rozptýlenými dřevinami (MBK 747 a 749) a reprezentovala i biotopy nivních luk. Biokoridor byl rovněž upraven jednostranně, situován na východní straně toku (na západní straně toku je v současnosti cesta, návrhově jako hraniční linie biokoridoru). MBC 748 bylo rozšířeno na ornou půdu tak, aby splňovalo minimální parametry. Jeho rozšíření v sousedním katastru Hnojic je však žádoucí pro zachování mozaiky nivních společenstev. MBC 744 bylo rozšířeno ve stávajících lučních biotopech, zahrnuje oba soutoky Říčního potoka s přítoky. Na soutoku s Oskavou je navrženo rozšíření na orné půdě podél stávající linie lesíka.

Na MBC 741 navazuje na severu podél drobných toků další lesní biokoridor reprezentující zamokřené hydrické řady.

Loučany (k.ú. Loučany na Hané)

V Loučanech probíhá schvalování nového územního plánu. Byly převzaty jeho změny kromě severní části MBK 619, který byl posunut na k.ú. Náměšť na Hané, kde je stávající liniový porost dřevin.

Do nově vymezené větve MÚSES procházející po jižní hranici katastru bylo vloženo MBC 635, aby byly naplněny parametry metodiky o maximální délce biokoridorů (2 000 m). Na něj byl navázán MBK 636, který pokračuje do k.ú. Rataje u Olomouce.

V Loučanech je ukončená pouze jednoduchá pozemková úprava (JPÚ), která se dotýká pouze jednoho biocentra a biokoridoru podél toku Šumice. Protože tato prvky v JPÚ nesplňují prostorové parametry, je MBC 617 vymezeno za JV okrajem Loučan a MBK 616 vymezen tak, že zahrnuje všechny stávající břehové a doprovodné porosty Šumice.

Luběnice (k.ú. Luběnice)

V Luběnicích nabyt účinnosti územní plán v červnu 2022. Nový ÚP posouvá MBC 640 východním směrem podél toku Zlatá stružka a MBC vymezené původně západně od obce bylo zrušeno. Podle metodiky přípustná maximální délka biokoridoru MBK 639 tak bude zachována. Vymezení MBK se oproti původnímu mírně změnilo podle hranic parcel. MBK 641 vedený podél Zlaté Stružky byl mírně rozšířen.

Lutín (k.ú. Lutín, Třebčín)

V Lutíně byl v červenci schválen nový územní plán. Z důvodu nedostatečné funkčnosti biokoridoru vymezeného podél Deštné v intravilánu Třebčína byl MBK 696 přetrasován mimo obec. V územním plánu vymezený LBK I. byl v intravilánu změněn na liniový interakční prvek, stejně jako v sousedním k.ú. Lípy. Kvůli změně trasy biokoridoru bylo navrženo nové MBC 694, na něž navazuje MBK 695 s pokračováním v sousedním ORP. MBK 691 byl podle nového ÚP za severní části obce Lutín narovnan a veden podél zatrubněné části toku Deštné. Při realizaci tohoto úseku biokoridoru by měla být prověřena možnost vyzvednutí toku zpět na povrch včetně doplnění břehového porostu.

Majetín (k.ú. Majetín)

Těsně za severozápadní hranicí katastru se rozprostírá Les Království, který je regionálním biocentrem. Jižním směrem podél Morávky-náhon pak z tohoto RBC pokračuje nadregionální koridor K 136, který je včetně tří vložených MBC zčásti vymezen i na katastru Majetína.

MÚSES je vymezen ve třech větvích a v KoPÚ, které jsou v katastru zpracovány jsou směrově vymezeny totožně s ÚPD kromě MBK 886, který byl v KoPÚ napřímen a mírně posunut západním směrem. Navrhovaný Plán MÚSES ORP respektuje vedení KoPÚ s tím, že nedostatečně široké parcely vymezené pro MBK 882, 884, 886, 879 a 888 rozšiřuje na optimální šířku 20 m. Upravena a napojena na k.ú. Krčmaň byla trasa MBK 892.

MBC 885 a MBC 880 mají v KoPÚ vymezeny parcely nedostačující pro metodikou stanovené parametry místního biocentra. Z tohoto důvodu jsou obě biocentra v navrhovaném plánu zvětšena.

Mrsklesy (k.ú. Mrsklesy na Moravě)

Severovýchodní polovinu katastru zaujímají souvislé lesní porosty. Protože ve vojenském prostoru Libavá není MÚSES vymezen, nebyl ani v lesní části katastru mimo vojenský prostor MÚSES nově navrhován. Do jižního okraje katastru zasahuje malými okrajovými částmi MBK 991 vedený podél toku Vrtůvka a část MBC 990 vymezeného na této větvi MÚSES. Z ÚPD byly převzaty navrhované liniové interakční prvky, které člení intenzivně využívanou zemědělskou krajinu jihozápadní poloviny katastru.

Náměšť na Hané (k.ú. Náměšť na Hané)

Lesním komplexem v západní části katastru je vedena větev RÚSES s vymezeným RBC Terezké údolí. Místní ÚSES navazující v několika větvích na regionální ÚSES byl převzat z územního plánu téměř bez úprav. Na větvi reprezentující společenstva zamokřených hydrických řad vedené tokem Šumice byl

podle parcel upřesněn MBK 632. Na větvích MÚSES hydricky normálních řady, vymezených ve východní zemědělsky využívané části katastru byly upraveny šířky koridorů na 20 m. Směrově upraven oproti územnímu plánu byl pouze MBK 625, který byl v úseku navazujícím na MBC 626 napřímen tak, aby byla dodržena jeho maximální přípustná délka.

MBK 624 byl vymezen mimo parcelu cesty a zahrnuje také nesouvislý stávající porost podél svodnice. Další úprava MÚSES byla provedena na větvi procházející ve směru severojižním podél hranice s k.ú. Loučany na Hané. Upřesněn byl tvar MBC 620 a část MBK 619, vycházející z tohoto biocentra byla vymezena jen na katastru Náměště.

Olomouc (k.ú. Černovír, Droždín, Hejčín, Hodolany, Holice u Olomouce, Chválkovice, Chomoutov, Klášterní Hradisko, Lazce, Lošov, Nemilany, Neředín, Nová Ulice, Nové Sady u Olomouce, Olomoucměsto, Pavlovičky, Povel, Radíkov u Olomouce, Řepčín, Slavonín, Svatý Kopeček, Topolany u Olomouce, Týneček)

Olomouc – Topolany u Olomouce

Z MBC 554 vychází 4 místní biokoridory – MBK 553 byl přetrasován a napojen na MBK 537 v k.ú. Křelov-Břuchotín, který pak pokračuje i na území Řepčina. MBK 603 procházející intravilánem Topolan byl posunut na porost podél Křelovského potoka a v intravilánu, kde prochází zastavěnými plochami nebo oplocenými zahradami byl zúžen pouze na parcelu toku. Tam, kde to bylo možné, byl však naopak rozšířen. MBK 555 byl přeložen, aby navazoval na MBC 556 na k.ú. Hněvotín. MBC 605 bylo rozšířeno, aby splňovalo minimální parametry dle metodiky.

Olomouc – Neředín

MBK 552 byl převzat ze změny ÚP Olomouc a na k.ú. Hněvotín byl mírně rozšířen.

Olomouc – Slavonín

Nedostatečně velké MBC 563 bylo rozšířeno na minimální požadovanou rozlohu dle metodiky. MBK 568 byl přesunut a rozšířen, aby zahrnoval i porost směřující k MBC 569. MBK 848 byl přeložen pouze na jednu stranu cesty.

Olomouc – Nemilany

MBK 570 byl rozšířen podél toku po stávajícím břehovém porostu.

Olomouc – Holice u Olomouce

Ve východní části metropole Olomouce je posunuta trasa MBK 859 tak, aby byl propojen s částí tohoto MBK vymezeného v katastru Bystrovany.

Z důvodu nedostatečně husté sítě MÚSES v této intenzivně využívané zemědělské krajině byla navržena nová větev MÚSES navazující na MBK 862 vedená východním směrem přes katastry Velké Bystřice a Přáslavic.

Olomouc – Droždín

Trasování prvků ÚSES po orné půdě kolem obce plně respektuje ÚPD obce, upraveny jsou pouze nedostatečné šířkové parametry biokoridorů.

V západní části katastru, v lesním celku mezi Droždínem a Lošovem je navržena úprava průběhu tras lesními porosty (vhodnější porosty, terénní průběh) a navrženo chybějící MBC 953 (zajištění maximálních délek BK).

Olomouc – Chválkovice

Vedení MÚSES je v Chválkovicích plně respektováno, upraveny jsou pouze nedostatečné šířkové parametry biokoridorů. Biokoridor 847 vedoucí k RBC Černovírský les je navržen po druhé straně komunikace, kde je propustek pod železniční tratí.

Olomouc – Lošov

Katastr s významným podílem lesních porostů zahrnující lesní celek mezi Hlubočkami a Svatým Kopečkem. Síť ÚSES vymezená v územním plánu SMO je respektována v celé hustotě, trasování je upraveno upřesněním na vhodné lesní porosty a návaznosti na regionální systém.

Obcí prochází biokoridor po Lošovském potoce, v centrální části obce je zatrubněn a omezeně funkční. Dále je již plně funkční až k ústí do toku Bystřice. Vlhkomilná lesní společenstva jsou vázána také na celý tok Zlatého dolu. Pro návaznost propojení ÚSES přes údolí Bystřice a dále do vojenského újezdu Libavá je na svazích nad Hlubočkami doplněno MBC 942.

Olomouc – Radíkov

Katastrální území přetíná biokoridor po Lošovském potoce, který je v centrální části obce zatrubněný a jeho funkčnost tak významně snížena (931, 962). Navazující terestrické ekosystémy jsou však poměrně kvalitní a funkční, tok je v celém průběhu povodí zahrnut do ÚSES.

Olomouc – Řepčín

Jediná změna v tomto k.ú. je posun MBC 549 severněji po biokoridoru mimo oplocený ovocný sad. Ostatní prvky byly pouze upřesněny podle hranic parcel, koridory byly rozšířeny na 20 m.

Olomouc – Svatý Kopeček

Trasy ÚSES lesními porosty nad Svatým Kopečkem byly upraveny kvůli posunu biocentra 837 pod Andělským kopcem ke Člupku, do kterého ústí koridory od Radíkova a Lošova. Biokoridor podél ZOO je navržen ke zrušení, ponechán v této lokalitě je biokoridor 838 na dolanském katastru.

Olomouc – Týneček

V katastru se nenachází prvky místního ÚSES.

Přáslavice (k.ú. Přáslavice u Olomouce)

MÚSES je v katastru vymezen ve třech větvích. Nejdelší z nich, procházející územím od JV k SZ, je tvořená tokem a nivou Vrtůvky a k ní přiléhajícími svahy. Na této větvi, převzaté z ÚPD jsou vymezena MBC 988 a 990. Částečně funkční MBC 990 bylo upraveno do kompaktnějším tvaru a zvětšeno na metodikou stanovenou výměru.

Do jižního cípu katastru zasahuje v délce cca 500 m MBK 985 přecházející z k.ú. Doloplazy u Olomouce na k.ú. Daskabát. Vedení koridoru je převzato z ÚPD, na 20 m byla rozšířena jeho navrhovaná šířka.

V západní části katastru je nově navržena větev MÚSES, procházející zemědělskou krajinou mezi dálnicí D35 a Velkou Bystřicí. Vymezený MÚSES je doplněn navrhovanými liniiovými interakčními prvky, členícími rozlehlé bloky orné půdy podél polních cest.

Příkazy (k.ú. Příkazy)

V katastru je MÚSES veden celkem třemi větvemi, procházejícími řešeným územím ve směru SZ-JV. Nejjižnější trasa s prvky 530-533 je převzata z ÚPD, upraveny byly pouze šířky biokoridorů.

Na větvi vymezené v severní části katastru je MBC 505 rozšířeno dle KoPU i na ornou půdu, stejně jako rozdvojený biokoridor MBK 506. Jedná se však spíše o hrubou kresbu a návrh tedy zachovává stávající vedení hranic podle parcel. Velikost MBC je rovněž více než dostatečná. MBK 506 byl upraven podle stávajícího břehového porostu a podle hranic parcel.

Největší změny jsou navrženy na větvi, procházející za severním okrajem intravilánu obce. Z výkresu změny ÚP pro společné projednání je převzata lokalizace MBC 510. Zachována je lokalizace kontaktního MBC 508 i MBK 507 vedený až do NRBC Ramena řeky Moravy. Směrem jižním z MBC 508 Muškály je navržena nová větev MÚSES zemědělskou krajinou kolem Skrbeně až do kontaktního MBC 519 v k.ú. Horka nad Moravou.

Samotišky (k.ú. Samotišky)

V ÚPD jsou mezofilní větve MÚSES vedeny podél severní a západní katastrální hranice. MBK 840 byl upraven dle parcelace a na navrhovanou šířku 20 m. MBK 848 na západní hranici byl v celé šíři vymezen jen na katastru Chvalkovice. MÚSES je doplněn navrhovanými liniiovými interakčními prvky podél stávajících nebo v katastrálních mapách zakreslených polních cest

Skrbeň (k.ú. Skrbeň)

Středem území prochází nově doplněná větev MÚSES z katastru Příkazy a Horka nad Moravou. MBC 515 je navrženo na ploše, která je v základní mapě zakreslená jako sady, ale dle terénních průzkumů se jedná o ornou půdu, sady jsou severněji na sousední ploše. Místní biokoridory byly vymezeny pokud možno se záběrem co nejmenšího počtu parcel a kde to bylo možné podél vrstevnic, aby koridory plnily i protierozní funkci.

Na katastr obce Skrbeň byl podél říčky Častavy rozšířen biokoridor MBK 518, který byl původně zakreslen jen v ÚP Horky nad Moravou. Směřuje do MBC 517 na území Horky nad Moravou.

MBK 507 vedený břehovým porostem vodního toku Cholinka je rovněž rozšířen i na katastr obce Skrbeň.

KoPÚ, která byla na katastru zpracována jsou řešeny kromě interakčních prvků a NRBC jen biocentrum 534 a MBK 533, který má svou parcelu o šířce 15 m.

Slatinice (k.ú. Slatinice na Hané)

MÚSES je na katastru Slatinice veden třemi větvemi. Podélnou osu ve směru V-Z tvoří tok Slatinka, na který jsou navázány větve na východě a západě katastru vedené ve směru severojižním. V katastru je zahájena KoPÚ, z jejích návrhů jsou převzaty plošné interakční prvky, MBC 651, MBK 652 a část MBC 690. MBK 652 byl rozšířen na 20 m, aby bylo možné jej zrealizovat při respektování zásady umístování výsadeb stromů 3 m od hranice parcely v požadované funkčnosti. MBK 650 byl oproti KoPÚ naopak zachován dle ÚP.

MBK 688 je převzato podle ÚP, nikoliv rozšířeno podle předběžného návrhu KoPÚ, protože jsou zde dvě lesní biocentra vedle sebe a jsou navržena zachovat podle kresby ÚP.

Na západě území na prameništi v lese je navrženo nové MBC 682, původně zde ÚSES končil pouze biokoridorem, což není dle metodiky možné.

Vedení MBK 681 je navrženo odlišně od ÚP i KoPÚ, je navrženo podél hranic parcel v šířce 20 m.

MBK 649 je vymezen pouze na pravém břehu toku Slatinka kvůli el. vedení po levé straně toku.
MBK 689 je upraven podle hranic parcel a porostu v intravilánu.

Suchonice (k.ú. Suchonice)

Západní částí katastrálního území prochází ve směru SZ-J regionální biokoridor v jehož trase je vymezeno jedno vložené MBC.

MÚSES je trasován ve východní části katastru a jeho vymezení převzaté z územního plánu bylo upraveno rozšířením MBC 1030 a 1036 na potřebnou metodikou stanovenou výměru. Severní část MBK 1035 v úseku délky cca 280 m je místo na k.ú. Lipňany vedena přímo do MBC 1030.

Zemědělská polní krajina v okolí obce je v současnosti členěna množstvím alejí, které jsou zahrnuty do MÚSES jako stávající liniové interakční prvky.

Svéšedlice (k.ú. Svěšedlice)

Trasování MÚSES na katastru Svěšedlice je převzato tak, jak bylo vymezeno v ÚPD. První větev procházející jihovýchodní části území je tvořena porosty kolem bezejmenného přítoku Týnečky. Tvar MBC 982, které je na této větvi vymezeno je oproti vymezení v ÚP upraven tak, aby bylo biocentrum kompaktnější a mohlo se v něm vyvinout požadované lesní společenstvo.

Druhá větev MÚSES prochází západním okrajem katastru ve směru S-J a je vymezena v severní části podél toku Beroňky, na které je pod obcí kontaktní biocentrum 979. Od tohoto MBC je veden MKB 980 na zemědělské půdě a jeho část je již na katastru Čehovice.

Protože je na katastru Svěšedlice minimum trvalých vegetačních formací, je návrh MÚSES doplněn liniovými interakčními prvky podél silničních komunikací a polních cest.

Štěpánov (k.ú. Březce, Moravská Huzová, Stádlo, Štěpánov u Olomouce)

Nejvýznamnější částí ÚSES v katastru Štěpánova je NRBC Ramena řeky Moravy, zahrnující jak stávající biotopy v CHKO Litovelské Pomoraví, tak navazující nivní polohy směrem k obci. V současnosti zahrnují tyto lokality kromě luk i plochy orné půdy. Zde se předpokládá převod dočasných kultur k trvalým biotopům zahrnujícím škálu lužních společenstev lesního i lučního charakteru.

Hlavní osou místního ÚSES je nivní trasa podél říčky Oskavy, jejíž vymezení je z hlediska průběhu poměrně bezproblémové, až na centra obcí, kde jsou parametry mírně zúžené (prvky č. 735, 736, 745, 746, 744, 760). Dimenze MBK jsou nově upraveny zejména v místech zahrnujících zastavěné parcely a oplocené zahrady RD. Mimo intravilán obcí je nadlimitně vymezený MBK podél Oskavy převzat z územního plánu z důvodu možnosti realizovat jak doprovodné luční porosty, tak dřevinné linie funkčních parametrů, které jsou dnes mezernaté a do velké míry zcela chybějící.

Mezi Štěpánovem a Liboší je na Oskavě z důvodu dodržení parametrů maximálních délek biokoridorů vloženo nové MBC, které je již vymezené v konceptu nového územního plánu obce Liboš. V současnosti je biocentrum vymezené na orné půdě nefunkční. Z důvodu dodržení prostorových parametrů je rovněž navrženo MBC 744 na soutoku Oskavy a potoka Říčí cílově zahrnující škálu lužních porostů travobylinných a dřevinných. Aktuálně tvoří linie podél toků travobylinná lada, u soutoku malý remíz.

Intenzivně obhospodařované plochy bez zásadní vegetační kostry východně od NRBC Ramena řeky Moravy jsou citelnou bariérou pro propojení stávajících místních systémů s luhy kolem Moravy, jejichž návaznost není zajištěna v celém katastru Štěpánova (na cca 7 km). Rozrůstající se obec a vedení rychlostní tratě dnes umožňují již jen málo průchozích míst. Ekotonový charakter má navržený MBK č. 763-761 s jedním vloženým BC v zemědělské krajině mezi Štěpánovem a Březcemi. MBK 763 zahrnuje také současné dřevinné a travní porosty. MBK 761 je v současnosti nefunkční, využívající i ploch v OP vedení VN na okraji intravilánu.

Další navržená propojovací trasa je u Novoveské Čtvrti, kde je na orné půdě navrženo MBK 737 vedený k lesnímu MBC 735 s cílovými lesními společenstvy.

MBK 733 na severu katastru je navrženo k posunu jižně od místních komunikací, zahrnující stávající přítok Oskavy a jeho doprovodné porosty, obcházejíce přerušení v podobě osady Boudy Oskavským lesem. Část BK je na orné půdě.

Štěpánov – Březce, Moravská Huzová, Stádlo

Hlavními trasami místního ÚSES jsou reprezentativní nivní trasy podél říček Oskavy, Sitky a Říčího potoka. Na území Březců je částečně vymezené MBC 764 a 766, díky nedostatečným parametrům bylo MBC 766 rozšířeno. Jako vhodné se jeví další rozšíření tohoto MBC i na současné luční biotopy mezi potokem Říčí a železnicí. Tato část ale patří ke katastru Štarnova a je mimo řešené území.

Nově byla navržena trasa MBK 767 východním směrem napojující izolovaný lesní biokoridor v katastru Štarnova a dále k Moravské Loděnici. Tato trasa vhodným způsobem podpoří návaznost nivy Moravy směrem k úpatí Nízkého Jeseníku v prostoru vymezeném jako biotop zvláště chráněných velkých savců. Jde o jediný nezastavěný koridor mezi těmito bioregiony v nejužším místě Hornomoravského

úvalu severně od Olomouce. Migrační prostor je vhodné podpořit doplněním a udržením dostatečné kostry ekologické stability a chránit vůči zastavění včetně dostatečné propustnosti pro většinu druhů fauny a flory. Technické liniové stavby se zde jeví jako značná bariéra, je nutné budovat všechny možnosti propustů.

Biokoridor i biocentra na Sitce jsou v dostatečných parametrech, pouze MBK 759 je navrženo rozšířit o stávající travobylinná společenstva mezi silnicí a v ÚPD vymezeným biokoridorem. Úpravy byly provedeny zejména v návaznostech trasy. Na MBC 756 pod Moravskou Huzovou byla navázána trasa mezofilního biokoridoru od Štěpánova a na jih k Moravské Loděnici, kde zajišťuje pokračování biokoridoru od šternovského katastru (757, 758). Navržené vymezení vede ornou půdou, zahrnuje také izolované stávající dřevinné linie podél cest. Biokoridor se významně uplatní v protierozní ochraně půdy. Navazující MBC v katastru Šternova je podlimitní, jeho rozšíření je však vhodné realizovat ve stávajících travobylinných porostech mimo ZÚ.

Nově navržen je i biokoridor 749 na severní hranici ZÚ, který zajišťuje návaznosti na mezofilní trasu vymezenou jihovýchodně od obce Stádlo. Biokoridor je aktuálně nefunkční, navržen na orné půdě. Návaznost biokoridoru 754 přes hranici ZÚ navrhujeme neměnit, biokoridor na hranici navazuje na současnou dřevinnou linii. Úprava návaznosti mimo ZÚ se jeví z hlediska parcelace jako vhodnější podél aktuálních cest.

Těšetice (k.ú. Rataje u Olomouce, Těšetice u Olomouce, Vojnice u Olomouce)

k.ú. Rataje u Olomouce: v katastru byl v ÚPD vymezen MÚSES podél Zlaté stružky s návazností na k.ú. Luběnice a Slatinice na Hané. Síť MÚSES byla doplněna v západní části katastru, kde MBK 636, vycházející z MBC 637 doplňuje chybějící návaznost na MÚSES vymezený v katastru Náměšť na Hané.

k.ú. Těšetice u Olomouce: MÚSES je v ÚPD veden podél toků Šumice a Blaty. V území byly vypracovány KoPÚ. Protože byly zjištěny nesrovnalosti mezi údaji na geoportálu SPÚ a dodanými daty v DGN a všechny vymezené části MÚSES nejsou zaneseny do KN, byly upraveny šířky MBK 611, 613 a 616 podle stávajícího břehového porostu.

Místní biocentrum MBC 615, jehož základ tvoří porosty dřevin kolem toku Šumice bylo z důvodu dodržení prostorových parametrů rozšířeno mimo intravilán na ornou půdu. Mimo intravilán

k.ú. Vojnice u Olomouce: Do katastru Vojnice zasahuje MÚSES dvěma větvemi. Napříč severním okrajem katastru ve směru V-Z prochází mezofilní větev, na které bylo v rámci zpracované KoPÚ vymezeno MBC 545. Pro biokoridory navazující na toto biocentrum byly v KoPÚ vymezeny samostatné parcely nedostatečné šířky 9 m. V návrhu plánu MÚSES jsou proto koridory rozšířeny. Na této větvi byla doplněna návaznost na MÚSES vymezený v katastru Loučany na Hané a z důvodu dodržení prostorových parametrů vloženo MBC 543.

Druhá větev je vedená podél toku Blaty, tvořící katastrální hranici s Těšeticemi. MBC 612 je v KoPÚ vymezeno na parcele mimo biokoridor a tato parcela (ostatní plocha zeleň) má nedostatečnou výměru. Proto bylo MBC 612 rozšířeno k MBK 611 a 613 a navázáno do sítě ÚSES.

Tověř (k.ú. Tověř)

Průběh mezofilní trasy MÚSES v západní části katastru je respektován dle návrhu ÚPD, upravena je šíře biokoridorů a vymezení dle parcelace. Vymezení MÚSES lesními porosty k Radíkovu bylo posunuto mimo území navazující na ZOO Olomouc k nově vymezenému MBC 837 na katastru Svätý Kopeček. Důvodem změny byla úprava nevhodného křížení tras biokoridorů a nutnost vymezení vloženo biocentra. Biocentrum 839 bylo posunuto severním směrem a je tak vymezeno v lesním porostu pouze na katastru Tověře.

Tršice (k.ú. Hostkovice, Lipňany, Přestavky, Tršice, Vacanovice, Zákřov)

Do řešeného území zasahuje na jihovýchodním okraji katastrů Těšetice a Zákřov regionální ÚSES. Jeho trasa je oproti původní ÚPD posunuta směrem ke katastru Lazníky v sousedním ORP a původní vymezení regionálního ÚSES bylo využito pro vedení MÚSES.

Místní ÚSES je z větší části převzatý z územních plánů s následujícími úpravami:

k.ú. Hostkovice: Dvě větve MÚSES (zamokřená podél Týnečky a mezofilní v SZ části katastru) byly šířkově upraveny a na jejich kontaktu bylo z důvodu dodržení prostorových parametrů nově vloženo MBC 904, která zasahuje i na katastr Čehovice.

k.ú. Lipňany: trasování větve MÚSES podél toku Pazdernice bylo zachováno, šířka biokoridorů 1028 a 1022 byla zvětšena na 20 m. Upřesněna byla také hranice MBC 1023, vymezeného na této větvi MÚSES. Druhá větev MÚSES procházející katastrem ve směru V-Z je zachována beze změn.

k.ú. Přestavky: do větve MÚSES procházející jižní částí katastru bylo s ohledem na dodržení prostorových parametrů vymezeno v lesním komplexu JZ od obce MBC 1033. Upravena byla trasa MBK 1031 v krátkém úseku pod obcí – koridor je nově veden mimo chatovou lokalitu podél polní cesty.

k.ú. Tršice: MÚSES je veden třemi větvemi ve směru S-J. Větev ve východní části území prochází souvislými lesními porosty a úpravy v jeho vymezení se týkají jen několika MBC, které jsou na této větvi vymezeny. Velikost a tvar byly upraveny u MBC 1007 a MBC 1009. Z důvodu dodržení prostorových parametrů bylo nově vymezeno MBC 1045. MBC 1048 bylo upraveno tak, že nezahrnuje travnaté porosty pod hřištěm na okraji obce, ale pouze les

Druhá větev MÚSES prochází přibližně středem katastru podél toku Olešnice. Na této větvi byla zvětšena plocha MBC 1011 tak, aby odpovídala prostorovým parametrům. Biokoridor MBK 1025, procházející obcí nedosahuje minimální šířkové parametry z důvodu zástavby.

Třetí větev na severozápadním okraji katastru byla doplněna o MBC 1016 tak, aby byla dodržena vzdálenost 2 km mezi místními biocentry. MÚSES byl doplněn o liniové interakční prvky. Prioritně by měla být vysazena alej podél nové cyklostezky procházející zemědělskou krajinou mezi Tršicemi a Doloplazy.

k.ú. Vacanovice: v ÚPD vymezena jedna větev MÚSES procházející přibližně středem katastru a dále po hranici s k.ú. Hostkovice směrem k severu. Z důvodu dodržení prostorových parametrů bylo směrem k jihozápadu (blíže k obci) posunuto MBC 1018. Na 20 m byly upravena šířka MBK 1017, v části procházející obcí byl koridor naopak z důvodu zástavby zúžen.

k.ú. Zákřov: V území jsou navrženy liniové interakční prvky podél stávajících cest.

Ústín (k.ú. Ústín)

V katastru Ústína je MÚSES tvořen třemi větvemi. Dvě z nich využívají stávající břehové a doprovodné porosty Blaty a Stousky, třetí větev je vedena zemědělskou krajinou ve východní části katastru ve směru severojižním.

Vzhledem k tomu, že v Ústíně proběhla KoPÚ, nebyl MÚSES měněn. Protože MBC 607 nemá minimální metodikou stanovenou výměru a v rámci KoPÚ byly dotčené parcely ponechány v kultuře orná půda, je v návrhu MÚSES zakresleno v ploše 3 ha.

KoPÚ naopak počítá s liniovými interakčními prvky, pro které jsou po celém katastru vymezeny samostatné parcely podél polních cest šířky 5 m.

Velká Bystřice (k.ú. Velká Bystřice)

Severní částí území podél toku Bystřice prochází ve směru V-Z regionální biokoridor, v jehož trase je na východním okraji katastru vymezeno RBC Zlaté doly a dále po toku vložena tři MBC.

Na regionální koridor navazuje větev MÚSES vedená podél toku Vrtůvka. V části, kde koridor MBK 967 prochází zastavěným územím nemohly být kvůli zástavbě dodrženy šířkové parametry koridoru. Na této větvi MÚSES vymezené MBC 968 bylo zvětšeno, a kromě nivy toku byly do biocentra zahrnuty i zalesněné svahy. Z tohoto kontaktního biocentra pak vychází nově navržená větev MÚSES vedená zemědělskou krajinou kolem Přáslavic směrem západním až k MÚSES vymezenému v katastru Holice u Olomouce. Bariéru na této nově vymezené větvi představuje komunikace I/35.

Další větev MÚSES zasahuje do severního okraje katastru a je vedená podél Lošovského potoka. V úseku délky cca 260 m procházející intravilánem nesplňuje šířka koridoru minimální parametry z důvodu zástavby.

Velký Týnec (k.ú. Čechovice, Velký Týnec, Vsisko)

Do jižní části katastru zasahuje regionální ÚSES s RBC Chlum, vymezeném ve stejnojmenném lesním komplexu. Do větve MÚSES, vycházející z RBC směrem severním bylo z důvodu dodržení prostorových parametrů vloženo MBC 900. Další část této větve byla převzata z ÚPD beze změn.

MÚSES, reprezentující společenstva hydricky vlhkých řad, je veden toky Týnečka a Beroňka. Tyto dvě větve MÚSES byly převzaty z ÚPD jen s několika dílčími úpravami. Z důvodu dodržení prostorových parametrů bylo na východním okraji k.ú. Čechovice do větve MÚSES podél Týnečky vloženo MBC 904. Další drobné úpravy se týkají šířek biokoridorů s tím, že v intravilánech obcí nelze dodržet šířkové parametry z důvodu zástavby.

Zásadní úpravy a změny vůči MÚSES vymezenému v ÚPD proběhly u větví reprezentujících mezofilní společenstva. Na západním okraji katastru Velký Týnec je MBK navrhovaný podél plánovaného kanálu Dunaj-Odra-Labe zrušen a posunut směrem východním. Z důvodu absence MÚSES v zemědělské krajině JV od Olomouce byly nově vymezeny dvě větve MÚSES na severním okraji katastru Velký Týnec (MBK 975 s návazností na k.ú. Velká Bystřice) a při východním okraji katastru MBK 876 s návazností na k.ú. Grygov.

Návrh MÚSES je doplněn liniovými interakčními prvky podél stávajících, nebo v katastrální mapě zakreslených polních cest.

Velký Újezd (k.ú. Velký Újezd)

MÚSES vymezený v ÚPD zasahuje jen do okrajů katastru. Delší větev, která byla převzata beze změn, je vymezena podél toku Olešnice, tvořící SZ katastrální hranici. Na druhé větvi MÚSES byl doplněn

biokoridor MBK 1056, vedený podél toku Kyjanka na hranici s k.ú. Kozlov. Koridor vychází z MBC 1055, které bylo v ÚPD izolované a bez návazností.

Protože je území fragmentované dálnicí D35 a krajina velkoplošně zemědělsky obhospodařovaná, je vymezený MÚSES doplněn liniiovými interakčními prvky, navrženými podél stávajících nebo v katastrálních mapách zakreslených cest.

Věrovany (k.ú. Věrovany)

Východním okrajem území prochází podél Moravy nadregionální biokoridor, na který v některých místech navazuje souběžně vedoucí větev MÚSES podél toku Steklá. Ten byl místy upraven podle hranic parcel či břehového porostu.

V obci Věrovany je ve veřejném projednání návrh nového územního plánu. ÚSES byl převzat podle tohoto návrhu a doplněn o biokoridor MBK 718 navazující na MBC 719 pro doplnění nedostatečně husté sítě ÚSES v zemědělské krajině.

Biokoridory z návrhu ÚP byly navrženy k rozšíření na 20 m a MBK 721 na severu území podél Mlýnského náhonu byl rovněž rozšířen v závislosti na šířce břehového porostu.

A.3.4 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES

Antropogenně podmíněný ÚSES reprezentuje společenstva, jejichž existence je přímo podmíněna lidskou činností, bez které by nemohly ani vzniknout ani v krajině dlouhodobě přetrvávat. Takovými ekosystémy jsou luční (louky, pastviny, stepi) a antropogenně podmíněné mokřadní ekosystémy (litorální pásma rybníků a nádrží, podmáčené plochy pod hrázemi, umělé mokřady vytvořené v rámci revitalizací ap.).

Pro rozhodování o vhodnosti vymezení antropogenně podmíněného ÚSES je důležité, zda jsou příslušné ekosystémy pro daný bioregion a typ biochory charakteristické, vyskytují se v krajině trvale a mají vysoký biologický význam. Větvě antropogenního ÚSES se mohou napojovat na jiné charakterem obdobné větve antropogenního ÚSES, nebo na větve přírodního ÚSES s obdobnými stanovištními podmínkami.

Typickým příkladem antropogenně podmíněného ÚSES jsou větve v nivách toků, kombinující luční, lesní a mokřadní systémy a jejich vzájemné přechody.

Samostatnou kapitolou je vymezení ÚSES v urbanizovaném území. Ač mají taková území výrazně omezený podíl ploch s přírodními nebo přírodě blízkými společenstvy, jsou součástí krajiny, a tedy i součástí přirozených transportních systémů a vazeb. Z tohoto důvodu je nutné zachovat nezbytnou míru přirozených funkcí krajiny posilující ekologickou stabilitu i v takto pozměněném prostředí (typicky společenstva vázaná na vodní prostředí – nivy toků). Kromě částí ÚSES, které zahrnují přírodní nebo přírodě blízká společenstva, lze v urbanizovaném území vymezit i takové skladebné části nebo větve ÚSES, které jsou antropicky pozměněné (plochy sídelní zeleně).

A.3.5 Vymezení interakčních prvků

Podle definice interakčních prvků se jedná o lokality zabezpečující dílčí, ale základní životní funkce těch druhů organismů, které se podílejí na autoregulačních procesech v intenzivně využívaných, méně stabilních společenstvech. V Plánu ÚSES pro ORP Olomouc byly zaneseny liniiové interakční prvky z územních plánů či KoPÚ či nově navržené Plánem ÚSES. Tyto prvky jsou pouze zakresleny dle funkčnosti (stav/návrh), nemají identifikační číslo ani jiné podrobnosti.

Dále byly zakreslovány i plošné interakční prvky. Mnohdy byly do Plánu ÚSES ORP převzaty jako interakční prvky skladebné části ÚSES (biocentra a biokoridory) vymezené v rámci Komplexních pozemkových úprav nebo územních plánů, které nebyly z důvodu chybějících návazností v Plánu ÚSES využity.

Příkladem interakčních prvků převzatých z KoPÚ je například IP na k.ú. Luděřov, který je jako původně míněné MBC nepoužitelný kvůli nedostatečné velikosti a sousední IP je naopak dostatečně velké.

Příkladem interakčních prvků převzatých z územních plánů jsou původní nepropojitelné biokoridory na k.ú. Dolany u Olomouce, které byly kvůli zástavbě převedeny na IP.

A.3.6 Návaznost ÚSES na hranicích řešeného území

ORP Olomouc

ORP Olomouc nepředstavuje celé řešené území Plánu ÚSES. Není řešeno CHKO Litovelské Pomoraví a Vojenský újezd Libavá. Proto jsou popsány návaznosti na řešené území ještě v rámci ORP Olomouc.

Horka nad Moravou

V obci pokračuje NRBC Ramena řeky Moravy mimo řešené území v CHKO Litovelské Pomoraví. Přímo na hranicích řešeného území leží MBC 517, které je zde ukončené a na území Horky nad Moravou na něj naléhá NRBC Ramena řeky Moravy.

Návaznost je zachována.

Křelov-Břuchotín

Území obce je rozděleno hranicí CHKO Litovelské Pomoraví, kde pokračuje RBC Plané Loučky. Návaznost je zachována.

Olomouc

MBK 525 podél toku Střední Moravy je půlen hranicí řešeného území. Navazuje však na místní biokoridor v CHKO Litovelské Pomoraví a vstupuje do návazného RBC Plané Loučky.

Dále zde navazuje větev nadregionálního ÚSES podél řeky Moravy. Je členěn hranicí CHKO Litovelské Pomoraví a pokračuje podél ní severně dále po toku. Z NRBC vystupují další větve do RBC Černovířský les v řešeném území.

Na území obce Olomouc mimo řešené území leží i návaznost MBC na soutoku Sítky a Oskavy, které se zde spojují v Oskavu.

Návaznost je zachována.

Příkazy

V obci leží pokračování NRBC Ramena řeky Moravy, které leží mimo řešené území v CHKO Litovelské Pomoraví.

Návaznost je zachována.

Štěpánov

NRBC Ramena řeky Moravy navazuje i mimo řešené území na území Štěpánova.

Návaznost je zachována.

Vojenský újezd Libavá

Na území Libavé navazuje na regionální ÚSES v Hlubočkách regionální biokoridor, avšak velmi hrubě a je potřeba doplnit nejen zpřesnění RÚSES na celém území obce a vojenského újezdu Libavá, ale především i stanovit místní ÚSES v území.

Na NRBC z RBC Vrábl navazující NRBC je potřeba upravit n přesné návaznosti na navržený RÚSES v ORP Olomouc.

MBK 937 podél toku Trnava je potřeba v Libavé navázat. Stejně tak MBK 939 je potřeba navázat podél Hlubočského potoka. Další návaznost je očekávána na MBK 992, dále na MBK 987 podél potoka Vrtůvka.

MBC 1002 vyžaduje návaznost podél Varhošťského potoka a MBK 999 podél Olešnice.

Původní NRBC 91 v Kozlově byl přetrasován západněji a je potřeba na něj navázat na území Libavé. Stejně tak NRBC vedoucí z NRBC Jezernice je předpokládán k přetrasování a vložení místních biocenter.

Návaznost je potřeba výrazně doplnit.

Obce navazující na ORP Olomouc:**ORP Prostějov****Biskupice na Hané**

Navržený regionální ÚSES podél hranice ORP navazuje na RBK na území Biskupic podél toku Blata. V řešeném území je regionální biokoridor navržen dostatečně široký. V severní území obce Biskupice na RBK navazuje krátká izolovaná větev MÚSES, kterou by bylo vhodné doplnit a pokračovat jí dále západně k další větvi MÚSES. Směrem k regionálnímu ÚSES by se měla síť MÚSES zahušťovat.

MBK 716 vstupuje do nově navrženého vloženého MBC, které zajišťuje návaznost na MBC na území Biskupic.

Bylo by potřeba zrevidovat a sjednotit kresbu ÚSES na hranicích Biskupic a Klopotovic.

Návaznost je zajištěna.

Čelechovice na Hané

Návrh vyřešil návaznost na slepý MBK na hranicích ORP a vede lesíkem nad železnicí dále kolem obce Třebčín.

Návaznost je zajištěna.

Čechy pod Kosířem

Na biokoridor 671 z biocentra U zlaté stružky navazuje MBK v území Čech pod Kosířem směrem do regionálního biocentra.

Návaznost je zachována.

Dubany na Hané

MBK podél Blaty rozdělený hranicí ORP má zachovanou návaznost, stejně tak jako MBC 698, jež se napojuje na MBC v sousedním ORP.

Návaznost je zachována.

Hablov

MBK 1032 navazuje na MBK v sousedním ORP

Na MBC 584 navazuje na území Hablova MBC a dále MBK podél Blaty.

Návaznost je návrhem zajištěna.

Hrdibořice

Regionální biokoridor v ÚP pokračuje severně podél hranice ORP podél toku Blata po hranici obce Hrdibořice. RBK však odbočuje východně v k.ú. Dub nad Moravou. V ÚP Hrdibořic je tedy vhodné upravit popis severního pokračování biokoridoru podél Blaty z regionálního na místní biokoridor, který svými šířkovými parametry i místnímu odpovídá.

Návaznost je zachována, jsou potřeba pouze úpravy popisku v sousedním ORP.

Klopotovice

Vložené místní biocentrum do regionálního biokoridoru navazuje i na území Klopotovic v sousedním ORP.

Návaznost je zajištěna.

Krakovec na Moravě

Lesní MBK 629 je mírně upraven, aby přímo navazoval na místní biokoridor mimo ORP.

Návaznost je zajištěna.

Laškov

RBC Terezké údolí pokračuje na území obce Laškov

Návaznost je zachována.

Olšany u Prostějova

Na území Olšan u Prostějova navazuje MBK podél Blaty na MBC 584 a pokračuje dále do Lutína opět v ORP Olomouc do MBC 646.

Na MBC 694 na jihu k.ú. Lutín pak byla vyřešena návaznost na slepý MBK větve vedoucí kolem intravilánu Olšan.

Návaznost je zajištěna.

Pěčín na Moravě

Podél hranice ORP se táhne mezofilní větev regionálního ÚSES, která má v Pěčíně na Moravě návaznost na regionální biocentrum Terezké údolí rozšířené do nivy Šumice.

Návaznost je zachována.

Slatinky

Na RBC ve Slatinkách navazuje místní biokoridor, který na řešeném území pokračuje doplněným biocentrem kvůli naplnění parametrů metodiky. Jinak by byl navázaný biokoridor delší než 2 km.

MBC 686 má pokračování na k.ú. Slatinky.

Na lesní MBC ve Slatinkách navazuje MBK 860 v ORP Olomouc do MBC 672. Celkem je však tento biokoridor v součtu délek v ORP i mimo ORP dlouhý asi 2,3 km. Bylo by tedy potřeba doplnit místní biocentrum mimo řešené území.

Návaznost je návrhem zajištěna. Je potřeba doplnit MBC v sousedním ORP pro naplnění parametrů.

Studenec

Na území obce nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Olomouc.

Štětovice

Na MBC na území Štětovic navazuje v ORP Olomouc místní biokoridor MBK 703, který vede podél toku Blata a navazuje na MBK dle ÚP Štětovic.

Návaznost je zachována.

Vrbátky

MBC na hranicích ORP na území obce Vrbátky je doplněno i na straně ORP Olomouc podél toku Blata. MBC 700 je pak rozšířeno na úroveň sousedního biocentra, aby mělo plynulou návaznost jeho hranic.

Návaznost je návrhem zajištěna.

ORP Litovel**Cakov**

NRBK je v ORP Olomouc navržen upravit tak, aby navazoval na NRBK ze sousedního ORP a respektoval směr parcel.

Návaznost je zajištěna.

Lhota nad Moravou

Na území obce navazuje NRBC Ramena řeky Moravy na plochu biocentra na hranicích řešeného území – nenavazuje tedy přímo na žádný prvek z řešeného území.

Náklo

V trojúhelníku mezi železnicí a hranicí ORP je vymezeno MBC 530, na něž na území Nákla navazuje MBK podél toku Vojnická stružka i MBK zpět severovýchodním směrem zpět do ORP Olomouc v obci Příkazy.

MBK 511 je veden podél Cholinky ven z území ORP, kde pak končí. Bylo by vhodné jej napojit dále tokem Cholinky i intravilánem obce Náklo. MBK 812 doplňuje návaznost MBK ze sousedního Nákla podél krátké strouhy.

Na MBC 500 navazuje MBK na území obce Náklo. Z MBC 500 vede MBK 501 v záhybu hranice ORP, který dále pokračuje také na ORP Litovel a vrací se zpět do ORP Olomouc podél toku Roudník. MBK na území Nákla by však bylo vhodné dotáhnout až k záhybu hranice ORP.

Na MBK 503 navazuje MBK a na MBC 504 MBC v území Nákla.

Návaznost je zachována.

Olbramice u Vilémova

Na území obce nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Olomouc.

Pňovice

Navržený MBK 733 může nahradit stávající přerušovaný MBK po levém břehu Oskavy v Pňovicích. Je potřeba však na něj navázat dále mimo řešené území směrem do NRBC Ramena řeky Moravy.

Návaznost je potřeba doplnit úpravou ÚSES v sousedním ORP.

Senice na Hané

MBK 624 je posunut tak, aby navazoval na místní biokoridor ze Senic vedoucí podél hranice ORP a dále na západ.

MBK 623 navazuje na MBK směřující směrem na sever.

MBK 540 je půlen hranicí ORP a má celkem 15 m na šířku. Na území obce Senice na Hané by bylo vhodné rozšířit MBK podél Blaty na celý břehový porost. MBK pokračuje dále podél toku Blata.

Návaznost je zajištěna.

Senička

Na území obce nenavazuje žádný prvek ÚSES z ORP Olomouc.

Střeň

V obci leží pokračování NRBC Ramena řeky Moravy, které leží mimo řešené území v CHKO Litovelské Pomoraví.

Návaznost je zachována.

ORP Šternberk

Domašov u Šternberka

MBK 771 navazuje na MBK v Domašově.

Na vložné MBC větve RÚSES navazuje část lesního MBC a další návazné místní biokoridory.

MBK 796 je podélně dělen hranicí ORP, doplňuje jej však kresba MBK na území Domašova. Rovněž MBK 801 má návaznost na sousední straně – vede podél říčky Domašovka.

Na NRBC Hřeben – Pod Skalicí navazuje RBC Hřeben na sousedním ORP, jež je pokračováním RBC Hřeben v ORP Olomouc.

Na RBC navazuje MBK 908, který na území Domašova je navázán místním biocentrem a dále místním biokoridorem podél Trusovického potoka.

Návaznost je zachována.

Hnojice

MBK 734 propojuje MBC v Hnojicích a MBC V Žerotíně.

Nový biokoridor MBK 749 navazuje na současný biokoridor na jihu obce Hnojice.

Návaznost je zachována.

Jívová

Na RBC Hřeben navazuje na území obce Jívová místní biokoridor podél toku Lipovec, který by bylo možné rozdělit na RBC a vstupující a vystupující MBK do biocentra.

MBK 909 podél Lipovce má v novém ÚP Jívové návaznost a dále pokračuje pouze podél hranice na území ORP Olomouc.

Na dva RBK vystupující z RBC Hrubá voda navazuje dle nového ÚP regionální biokoridor i na území Jívové.

Návaznost je zachována.

Lhota u Šternberka

Na RBC Aleš na území ORP Olomouc navazuje plocha RBC zahrnující i vodní toku Aleš a pokračující jím dále místním biokoridorem.

Na nadregionální biokoridor navazuje NRBK lesním komplexem dále na sever. NRBK na území ORP Olomouc je podél hranice rozšířen – je možné na něj navázat stejnou plochou, ale šířka navazujícího NRBK je dle metodiky dostatečná. Navíc na něj navazuje lesní MBK východním směrem do lesního MBC na území obce Domašov u Šternberka.

Návaznost je zachována, možná k úpravě.

Lužice u Šternberka

MBK 751 navazuje na stávající biokoridor podél toku Sitka.

Návaznost je zachována.

Štarnov

Na území obce pokračuje MBC na soutoku Sitky a Oskavy.

Ze Sitky se odpojící boční tok Grygava představuje další místní biokoridor, který navazuje mimo řešené území. MBK podél Grygavy je půlen hranicí řešeného území a je rozšířen po lesním porostu podél toku. MBC 784 však na území Štarnova nemá pokračování – podél Grygavy vede dále biokoridor směrem na sever. Podél polní cesty je v jižní části území obce izolované biocentrum, které by bylo možné navázat na MBC 784 a napojit pak na MBK 767 na území Štěpánova.

MBK 768 má návaznost na sousedním území.

Nově vzniklé MBC 781 a MBK 782 na území Bohuňovic v řešeném území vyžaduje návaznost MBK, které je ukončené kvůli ukončení remízu na území Štarnova. Bylo by potřeba jeho návaznost doplnit až k hranici ORP Olomouc.

MBK 776 byl upraven podle břehového porostu a rozšířen na 20 m. Bylo by vhodné navázat i na sousedním ORP přímo na tento rozšířený biokoridor, jinak však MBK podél toku Aleš navazuje.

Návaznost je místy zachována, místy potřeba doplnit.

Žerotín

Na MBC 735 navazuje na MBC na jihu obce Žerotín. Biokoridor MBK 738 vycházející z MBC 739 navazuje na biokoridor podél drobného vodního toku na jihovýchodu obce, na něž by bylo vhodné navázat rozšířením MBK v sousedním ORP. Biokoridor 734 zaručuje návaznost místních biocenter – na území Žerotína a na území Hnojic.

Návaznost je zachována, je vhodné doplnit ji rozšířením MBK.

ORP Hranice

Boškov

Na NRBK z řešeného území navazuje NRBK mimo řešené území s vloženým MBC a dalším pokračováním větve lesního NRBK.

Návaznost je zachována.

Středolesí

Ve Středolesí navazuje ještě malá část NRBC, na něž navazuje větev místního ÚSES.

Návaznost je zachována.

Uhřínov u Hranic

V území pokračuje NRBC, na které navazuje větev místního ÚSES.

Návaznost je zachována.

ORP Lipník nad Bečvou

Bohuslávky

Územní plán obce Bohuslávky zobrazuje za hranicemi řešeného území ještě dvě navazující plochy NRBC, kdežto NRBC dle AOPK končí s hranicí ORP. ÚP by měl tato data nadřízeného orgánu převzít.

Kromě těchto ploch se zde jiné prvky ÚSES s návazností nevyskytují.

Je potřeba vyřešit soulad dat AOPK ČR a ÚP.

Dolní Újezd u Lipníka nad Bečvou

Na NRBC Jezernice navazuje regionální biokoridor.

Na severovýchodě území obce navazuje v ÚP Dolního Újezdu další ploška NRBC na hranice řešeného území. Dle dat AOPK však NRBC končí s hranicí ORP. ÚP by měl tato data nadřízeného orgánu převzít. Na NRBC pak navazuje místní biokoridor do MBC.

Návaznost je zachována a v místě NRBC potřebuje uvedení soulad s daty AOPK a následnou úpravu, např. převedení na MBK.

Loučka

Územní plán Lipníku nad Bečvou v oblasti obce Loučka zobrazuje za hranicemi řešeného území ještě dvě navazující plochy NRBC, kdežto NRBC dle AOPK končí s hranicí ORP. ÚP by měl tato data nadřízeného orgánu převzít.

Navazující místní biokoridor podél toku Loučka však zajišťuje návaznost na ÚSES v řešeném území.

Návaznost je zachována, je však potřeba zrevidování kresby v ÚP Lipníku nad Bečvou dle dat AOPK a následná úprava ÚSES.

Podhoří na Moravě

Na NRBC Jezernice v řešeném území navazuje v Podhoří jeho pokračování a dále nadregionální biokoridor, z jižní strany i místní biokoridor procházející intravilánem Podhoří na Moravě.

Návaznost je zachována

Skoky u Staměřic

Územní plán v území Skoků zobrazuje za hranicemi řešeného území navazující plochu NRBC, kdežto NRBC dle AOPK končí s hranicí ORP. ÚP by měl tato data nadřízeného orgánu převzít.

Na NRBC Jezernice navazuje MBK.

Návaznost je zachována a v místě NRBC potřebuje uvedení soulad s daty AOPK a následnou úpravu ÚSES.

Staměřice

Na MBK 1060 navazuje MBK dále podél vodního toku a MBC 1061 rovněž navazuje na území Staměřic.

Návaznost je zachována.

ORP Přerov

Brodek u Přerova

MBK 889 navazuje na MBK podél hranice obcí do MBC kolem Mezivodí.

Biokoridor 879 naléhá na stávající místní biokoridor na severu obce a propustkem se napojuje na biokoridor podél Olešnice.

Návaznost je zachována.

Citov

RBC Hrubý les pokračuje i mimo řešené území.

Z NRBC podél řeky Moravy vystupuje místní biokoridor a na území Citova pokračuje do regionálního biocentra.

RBC Čičelec má návaznost i na území obce Citov, stejně jako nadregionální biokoridor podél Morávky.

Návaznost je zachována.

Čelechovice U Přerova

Biokoridory 898 a 894 v ORP Olomouc jsou propojené pomocí místního MBK v sousedním ORP.

Na MBC 890 navazuje MBK podél polní cesty.

Návaznost je zachována.

Kokory

Nově trasovaný RBK podél hranice ORP Olomouc namísto původního západněji trasovaného RBK by měl zajistit návaznost na MBC v Kokorech, jež by mělo být součástí regionálního biokoridoru.

MBK směřující k plošnému interakčnímu prvku v k.ú. Majetín v řešeném území je možné převést a zrealizovat jako interakční prvek. Návaznost na MBK 889 je zajištěna biokoridorem na území Brodek u Přerova.

Návaznost je zajištěna.

Lazníčky

RBK navazuje na RBK podél hranic ORP a namísto původního vedení lesem je navrženo vést dále po hranicích ORP a napojit se na RBK podél toku Říka na území obce Sobišky.

Návaznost je zachována.

Lazníky

Na území obce přechází RBK úplně v rohu území na území Sobišek.

Návaznost je zachována.

Nelešovice

Biokoridor 1037 propojuje MBC 1036 a MBK na území Nelešovic.

Návaznost je zachována

Penčice

Původní větev regionálního ÚSES byla přeložena východněji a změněna na větev MÚSES. MBK 1038 je rovněž přeložen z původní trasy RBK a navazuje na MBK po okraji lesa.

Na MBK 1042 navazuje MBK pokračující do MBC a dále biokoridorem zpět severním směrem, kde navazuje na MBK 1028.

Návaznost je zajištěna.

Sobíšky

RBK podél hranic ORP je doporučeno vést do místního biocentra. ÚSES v této oblasti by však bylo potřeba sjednotit a zrevidovat v širším konceptu, aby se vyřešily nesrovnalosti na hranicích obcí.

Návaznost je potřeba upravit.

Tovačov

Nadregionální biokoridor podél Moravy navazuje dále i na území Tovačov.

Na MBK 732 navazuje místní biokoridor podél Mlýnského náhonu po břehu Hradeckých rybníků.

Návaznost je zachována.

Troubky nad Bečvou

Na upravený RBC Čičelec navazuje podél hranic obcí místní biokoridor do biocentra u řeky Bečvy.

Návaznost je zachována.

Výkleky

Na MBC 1057 Dubovice navazuje MBC podél vodního toku, které je však možné rozšířit a lépe navázat na širší MBC 1057.

Návaznost je zachována, možná k úpravě.

A.3.7 Stanovení cílových ekosystémů biocenter a biokoridorů

Jedním z hlavních přírodovědných principů vymezení ÚSES je princip biogeografické reprezentativnosti, který vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění vytváří základní rámec pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. Biogeografické rámce vyjadřují pestrost ekotopů a ekosystémů v dané krajině a jsou rozhodujícím podkladem, od kterého se odvíjí naplňování jeho funkcí při uchování a obnově přirozeného genofondu krajiny. ÚSES tak vychází z krajinných charakteristik, v nichž se odráží biogeografické zvláštnosti území, abiotické podmínky i specifické druhy fauny a flory. Zdrojem takových údajů jsou biogeografické jednotky – bioregiony, typy biochor a skupiny typů geobiocenů.

Charakteristika vyšších jednotek – bioregionů – a v nich zastoupených typů biochor je přehledná v analytické části.

Pro účely vymezení ÚSES je nutné stanovit příslušné zastoupení **skupin typů geobiocenů (STG)**, nejnižších typologických jednotek vyjadřujících potenciální biotu. Rámec určitých ekologických podmínek, na něž je vázána určitá potenciální biocenóza je vymezen určitým vegetačním stupněm, trofickou a hydrickou řadou. Tyto rámce se označují jako skupiny typů geobiocenů (STG). V kódu STG je uveden prvním číslem vegetační stupeň, písmeny trofická řada, číslem hydrická řada.

Vegetační stupně:

1– dubový, 2– bukodubový, 3– dubobukový, 4– bukový, 5– jedlobukový, 6– smrkjedlobukový, 7– smrkový, 8– klečový, 9– alpský, 10– subnivální

Trofické řady a meziřady:

A– oligotrofní (chudá a kyselá), B– mezotrofní (středně bohatá), C– nitrofilní (obohacená dusíkem), D– bázická (živinami bohatá na bázických horninách), AB– oligotrofně mezotrofní, BC– mezotrofně nitrofilní, BD– mezotrofně bázická, CD– nitrofilně bázická

Hydrické řady: 1- zakrslá (suchá), 2- omezená, 3- normální, 4- zamokřená, 5- mokrá (5a- s proudící vodou, 5b- se stagnující vodou), 6- rašeliništní

Prostorové vymezení STG pro celé území vychází z podkladů půdně-ekologické bonitace BPEJ (pro zemědělskou půdu) a typologických lesních map (pro lesní plochy) s přihlédnutím spádovosti území do přírodních lesních oblastí. Pro stanovení jednotlivých zastoupených STG byly použity příslušné převodní klíče a další data vycházející z aktuálního stavu krajiny a mapování biotopů.

Zájmové území je z velké míry poměrně rovinné až pakorkatinné, členitější území se zvedá až s vrchovinami Nížkého Jeseníku. Biotopy jsou zde přesto zastoupeny v široké škále zejména výčtu hydrických řad, nicméně i proměnlivost trofických podmínek je značného rozsahu se zastoupením extrémních společenstev. Z vyskytujících se biocenóz 2.-4. vegetačního stupně, jsou nejrozšířenější skupinou biocenózy 3. v.s., mezotrofních řad s normálním hydrickým režimem.

Biogeografické členění krajiny odráží pestrost relativně trvalých přírodních podmínek v krajině a rozmanitost na ně vázaných potenciálních přírodních ekosystémů. Při stávajících klimatických podmínkách jsou potenciálními přírodními ekosystémy z 95% ekosystémy lesní. Reprezentativní biocentra by tak měla mít podobu především potenciálních lesních biocenter. V případě hodnotných náhradních společenstev, kterými jsou v zájmovém území především luční ekosystémy v nivách toků, lesostepní/stepní společenstva 2.v.s. či bezlesí v extrémnějších polohách zejména vyšších vegetačních stupňů, je cílový stav blízký současnému a v zájmu zachování biodiverzity nelze je nahrazovat lesními ekosystémy.

Cílové ekosystémy zastoupené v zájmovém území lze vymezit na vodní, nivní, mezofilní hájové i mezofilní bučinné. Pro vyšší ÚSES je v tabulkové příloze uvedeno rozlišení reprezentovaného typu cílového ekosystému celé trasy.

Místní ÚSES kromě potenciálních přírodních společenstev ve velké míře zahrnuje i trasy náhradních společenstev (např. luční) a jejich kombinací.

Návrh zastoupení dřevin pro jednotlivé cílové ekosystémy vychází z geobiocenologické typizace území a vylišení potenciálních společenstev. Pro nástin vhodné druhové skladby byly stanoveny účelové soubory biotopů, blízké typem geobiocenu a přechodovými typy a charakterizované obdobnou skladbou základních taxonů. Konkrétní podíl jednotlivých dřevin v cílové skladbě prvku by měl reflektovat i aktuální stanovištní poměry vymezených lokalit (např. terénní modelace a zamokření jednotlivých částí lokality, dlouhodobě oraná a živinami dotovaná půda) a je nevyhnutelné ji zpřesnit v procesu podrobnějších úrovní projektové dokumentace (zejména pro realizaci nefunkčních částí prvků).

Cílová druhová skladba je navržena pro každý skladební prvek charakterizovaný konkrétním typem či skupinou zastoupených typů cílového společenstva a je uvedena v tabulce charakteristik.

CÍLOVÁ SKLADBA DŘEVIN dle zastoupených STG

1. Společenstva měkkého luhu, olšiny a vrbiny

V druhové skladbě převládají dle stanoviště a vegetačního stupně vrby. V olšinách dominuje olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), vrba bílá (*Salix alba*) a vrba křehká (*Salix fragilis*), příměsí je v nižších v.s. topol černý (*Populus nigra*), dále jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), střeňcha obecná (*Prunus padus*), výše i olše šedá (*Alnus incana*), z keřů zejména bez černý (*Sambucus nigra*), krušina olšová (*Frangula alnus*) a kalina obecná (*Viburnum opulus*). V pobřežních křovinách a říčních nánosech převládají vrby v mnoha druzích – vrba košíkářská (*Salix viminalis*), vrba ušatá (*Salix aurita*), vrba popelavá (*Salix cinerea*), vrba nachová (*Salix purpurea*), vrba trojmužná (*Salix triandra*), vrba pěťmužná (*Salix pentandra*) ad.

2 BC-C 4,5b: olšiny nižšího stupně (*Alnetum inferius*)

2-3 BC 5b: olšové vrbiny vyššího stupně (*Alnetum glutinosae saliceta superiora*)

2. Společenstva tvrdého luhu nížinných řek, jasanové olšiny, potoční luh

V druhové skladbě převládá dub letní (*Quercus robur*), skladba dalších listnáčů je velmi pestrá dle konkrétního stanoviště – zastoupen je i dub zimní (*Quercus petraea*), jilm vaz (*Ulmus laevis*) a jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), přimíšena je v sušších typech lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor babyka (*Acer campestre*), střeňcha obecná (*Prunus padus*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) i javor mléč (*Acer platanoides*), habr obecný (*Carpinus betulus*), ve vlhčích typech topol černý (*Populus nigra*) a olše lepkavá (*Alnus glutinosa*). Keřové patro je u některých typů pestré se zastoupením střeňchy a druhů vrb, bez černý (*Sambucus nigra*), brslen evropský (*Euonymus europaeus*), svída krvavá (*Swida sanguinea*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*) i hlohy (*Crataegus sp.*).

V druhové skladbě lipových doubrav převládá dub letní (*Quercus robur*) s pestrými příměsí dalších listnáčů, zejména lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), habr obecný (*Carpinus betulus*), vzácněji i javor babyka (*Acer campestre*). Vtroušeně jedle bělokora (*Abies alba*) a smrk ztepilý (*Picea abies*). Keřové patro tvoří

pouze kalina obecná (*Viburnum opulus*) a bez černý (*Sambucus nigra*), v nově zakládaných porostech je vhodné přidat lísku obecnou (*Corylus avellana*).

V jasanovo-olšových luzích dominuje jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), vrba křehká (*Salix fragilis*), níže vrba bílá (*Salix alba*), přimíšená je výše i olše šedá (*Alnus incana*), osika (*Populus tremula*), střemcha (*Prunus padus*), ve 4.v.s. i smrk (*Picea abies*). Keřové patro je bohaté (vrby, střemcha, bez černý, krušina olšová, kalina obecná, brslen evropský, svída krvavá a další).

2, 3 B-BD (3)4: lipové doubravy vyššího stupně (*Tili-querqueta roboris superiora*)

3 B-BD (3)4: lipové doubravy s bukem (*Tili-querqueta roboris fagi*)

2, 3 BC-C 3-4: habrojilmové jasaniny vyššího stupně (*Ulmi-fraxineta carpini superiora*)

2 BC-C (3) 4: javorolipové doubravy vyššího stupně (*Tili querqueta roboris aceris superiora*)

3(4) BC-C (3)4: jasanové doubravy s javory (*Fraxini-querqueta roboris-aceris*)

2, 3 BC 4(5a): javorové jasanové olšiny nižšího stupně (*Fraxini-alneta aceris inferiora*)

4 BC 4(5a): javorové jasanové olšiny vyššího stupně (*Fraxini-alneta aceris superiora*)

2, 3 BC-C (4)5a: dubové jasaniny vyššího stupně (*Querci-roboris fraxineta superiora*)

2, 3 BC-C (4)5a,b: jasanové olšiny nižšího stupně (*Fraxini-alneta inferiora*)

4 BC-C (4)5a: jasanové olšiny vyššího stupně (*Fraxini-alneta superiora*)

3. Březové olšiny, březové doubravy

Dřevinné etáže charakteristicky rozvolněné s dominujícími keřovými vrby (*Salix aurita*, *Salix cinerea*), ve vyspělejších stádiích je dominantní olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), s přimíšenými břízami (*Betula pendula*, *Betula pubescens*) a osikou (*Populus tremula*), z keřů zde roste krušina olšová (*Frangula alnus*) a kalina obecná (*Viburnum opulus*).

Březové doubravy jsou vázány na půdy s vysoko položenou hladinou stagnující podzemní vody a na minerálně chudších substrátech. Ve skladbě převládají duby, zejména dub lení (*Quercus robur*), méně dub zimní (*Quercus petraea*). Pravidelnou příměs tvoří bříza bílá (*Betula alba*), vzácněji bříza pýřitá (*Betula pubescens*), vtroušená bývá osika (*Populus tremula*) a z keřů krušina olšová (*Frangula alnus*).

2 (A)AB-B 5b: březové olšiny nižšího stupně (*Betuli-alneta inferiora*)

4 (A)AB 5b: březové olšiny vyššího stupně (*Betuli-alneta superiora*)

2 (A)AB-B 4: březové doubravy vyššího stupně (*Betuli-querqueta roboris superiora*)

4. Kyselé bukové doubravy, zakrslé bukové doubravy

Porosty s dominujícím dubem zimním (*Quercus petraea*). Přimíšené druhy se mírně liší dle konkrétního stanoviště: buk lesní (*Fagus sylvatica*), habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), bříza (*Betula alba*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), výjimečně i jeřáb břek (*Sorbus torminalis*). Přirozené keřové patro chybí, do nově navržených biokoridorů je však vhodné vysazovat keřové lemy. U zakrslých doubrav se jednotlivě vyskytuje z keřů hloh jednobližný (*Crataegus monogyna*), brslen bradavičnatý (*Euonymus verrucosa*), růže (*Rosa canina*), ptačí zob (*Ligustrum vulgare*), jalovec (*Juniperus communis*). V suchých oblastech s xerickou variantou 2.v.s. chyběl zřejmě buk, proto se do skladby uměle nezavádí a hlavními dřevinami je dub s habrem.

2 (A)AB-B 1-2: zakrslé bukové doubravy (*Fagi-querqueta humilia*)

2 AB-B 1-2: zakrslé doubravy vyššího stupně (*Querceta humilia superiora*)

2 AB 3: bukové doubravy (*Fagi-querqueta*)

2 AB 3x: habrové doubravy (*Carpini-querqueta*)

5. Typické bukové doubravy, javorové a lipové bukové doubravy, dřínové javořiny

Listnaté lesy s převládajícím dubem zimním (*Quercus petraea*), stálou složku tvoří zejména habr obecný (*Carpinus betulus*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*), další listnaté druhy tvoří bohatou příměs dle stanovišť. V přírodních lesních geobiocenozech v tzv. suchých oblastech s xerickou variantou 2.v.s chyběl buk lesní, hlavní složkou byl dub zimní a habr obecný.

V typických doubravách se přidává lípa srdčitá (*Tilia cordata*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), u smíšených typů doubrav se přidává dub letní (*Quercus robur*), javor mléč (*Acer platanoides*), javor babyka (*Acer campestre*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). Keřové patro je pestré, tvoří jej roztroušeně svída krvavá (*Swida sanguinea*), hlohy (*Crataegus sp.*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), líska obecná (*Corylus avellana*), brslen bradavičnatý i evropský (*Euonymus verrucosa*, *E. europaea*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*), z druhů s kalcifilní tendencí dřín obecný (*Cornus mas*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*).

Mezernaté porosty zakrslých doubrav tvoří dub zimní s ojedinělým jeřábem břekem, babykou, lípou srdčitou či jilmem habrolistým. V keřovém patře teplomilné keře – ptačí zob obecný, dřín obecný, brslen bradavičnatý, svída krvavá, jeřáb muk (*Sorbus aria*).

Dřevinné patro dřínových javořin je druhově velmi pestré, vůdčími jsou javory (*Acer platanoides* a *A. campestre*), lípy (*Tilia platyphyllos*, *T. cordata*) a habr obecný (*Carpinus betulus*), dále se vyskytují duby, jilm habrolistý, jasan, jeřáb břek, ojediněle i buk lesní. V dobře vyvinutém keřovém patře jsou některé z druhů s kalcifilní tendencí – dřín obecný (*Cornus mas*), klokoč zpeřený (*Staphylea pinnata*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*), mahalebka (*Cerasus mahaleb*) a řada dalších keřů – líska, svída krvavá, řešetlák počistivý, bez černý, brslen bradavičnatý, srstka angrešt, zimolez pýřitý, hlohy, jeřáb muk.

- 2 B 3: typické bukové doubravy (*Fagi-querceta typica*)
- 2 B 3x: typické habrové doubravy (*Carpini-querceta typica*)
- 2 BD 1-2: zakrslé doubravy s ptačím zobem (*Ligustri-querceta humilia sup.*)
- 2 BD 3: lipové bukové doubravy (*Fagi-querceta tiliae*)
- 2 BD 3x: lipové habrové doubravy (*Carpini-querceta tiliae*)
- 2 BC 3: javorové bukové doubravy (*Fagi-querceta aceris*)
- 2 CD 2-3: dřínové javořiny vyššího stupně (*Corni-acereta superiora*)

6. Borové doubravy

Společenstva minerálně chudých půd a extrémních stanovišť s chudou druhovou skladbou. Společenstva lesostepního charakteru s duby, zejména dubem zimním (*Quercus petraea*) a borovicí lesní (*Pinus sylvestris*). Doplnkové dřeviny – břiza (*Betula alba*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), osika (*Populus tremula*), výjimečně buk.

- 2 A 2: zakrslé borodoubravy (*Querceta pinea humilia*)
- 2 A-AB 2: borové doubravy na píscích (*Pini-querceta petraeae arenosa sup.*)

7. Kyselé dubové bučiny, zakrslé dubové bučiny

Lesní typy extrémnějších stanovišť na minerálně chudých půdách. Návrhově dubobukové porosty (buk lesní, dub zimní), s přimíšeným habrem obecným (*Carpinus betulus*), břizou (*Betula alba*), jeřábem ptačím (*Sorbus aucuparia*) či borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), výše javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*), lípou (*Tilia cordata*), jedlí (*Abies alba*). Keřové patro chybí, ojediněle dle stanovišť hlohy (*Crataegus sp.*), líska obecná (*Corylus avellana*), krušina olšová (*Frangula alnus*), vrba jíva (*Salix caprea*).

- 3 AB-B 1-2: zakrslé dubové bučiny (*Querci-fageta humilia*)
- 3 AB 3: dubové bučiny (*Querci-fageta*)

8. Typické dubové bučiny

Listnaté lesy s převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*), příp. podílem dubu zimního (*Quercus petraea*) a menší příměsí dalších listnatých druhů: habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), výše se přidává jedle bělokora (*Abies alba*).

Keřové patro tvoří spíše jen zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), při zakládání porostů na orné půdě je vhodné zvýšit podíl dubu, habru, javorů, lip a keřů jako líska obecná (*Corylus avellana*), hloh (*Crataegus sp.*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), růže šípková (*Rosa canina*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*).

- 3 B 3: typické dubové bučiny (*Querci-fageta typica*)

9. Javorové a lipové dubové bučiny

Listnaté lesy s pestrá druhovou skladbou listnáčů – převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*) a dubem zimním (*Quercus petraea*) a příměsí dalších listnatých druhů: habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), třešeň ptačí (*Prunus avium*), jedle bělokora (*Abies alba*).

Z keřů se vyskytuje roztroušeně zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), srstka angrešt (*Grossularia uva-crispa*), bez černý (*Sambucus nigra*), líska obecná (*Corylus avellana*). Při zakládání porostů na orné půdě je vhodné využít i teplomilnějších dřevin např. babyky, zvýšit podíl dubu, habru, javorů, lip a keřů jako líska obecná (*Corylus avellana*), hloh (*Crataegus sp.*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), růže šípková (*Rosa canina*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*).

- 3 BC 3: javorové dubové bučiny (*Querci-fageta aceris*)
- 3 BD 3: lipové dubové bučiny (*Querci-fageta tiliae*)

3 BC-BD 3: lipojavorové dubové bučiny (*Quercus-fageta tiliae aceris*)

10. Zakrslé a chudé bučiny

Dřevinné patro tvoří buk (*Fagus sylvatica*), který je u zakrslých bučin málo vzrůstný, nepravidelná příměs je tvořena dubem zimním (*Quercus petraea*), jedlí (*Abies alba*), břízou (*Betula pendula*), habrem (*Carpinus betulus*), jeřábem (*Sorbus aucuparia*), příp. dub letní (*Quercus robur*). Z keřů ojediněle krušina olšová (*Frangula alnus*), bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). V biocentrech lze ponechávat přirozeně zmlazený smrk jako příměs.

4 AB-B 1-2: zakrslé bučiny (*Fageta humilia*)

4 AB 3: jedlodubové bučiny (*Fageta abietino-quercina*)

11. Typické a holé bučiny

V druhové skladbě dominuje zde vzrůstný buk lesní (*Fagus sylvatica*), s příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*). Jednotlivou příměs tvoří javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanooides*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), jilm horský (*Ulmus scabra*), z keřů zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*). V nově zakládáných prvcích v zemědělské krajině je vhodné zvýšit podíl lip a javorů, vhodnými keři pro okraje jsou lísky, růže, hlohy, bez hroznatý a jíva.

V holých bučinách je příměs ojedinělá – ve 3. vegetačním stupni dub zimní a habr, ve 4. vegetačním stupni jedle a javor klen, cílovou skladbou holých bučin jsou však nesmíšené porosty.

4 B 3: typické bučiny (*Fageta typica*)

3 AB-B(BC) 3: holé bučiny nižšího stupně (*Fageta paupera inferiora*)

4 AB-B(BC) 3: holé bučiny vyššího stupně (*Fageta paupera superiora*)

12. Javorové a lipové bučiny

Listnaté lesy s převládajícím bukem (*Fagus sylvatica*) a příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*), a s výskytem dalších listnatých druhů: lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanooides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), v podúrovni i habr obecný (*Carpinus betulus*). Z keřů se vyskytuje roztroušeně zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*) a bez černý a hroznatý (*Sambucus nigra*, *S. racemosa*), v nově tvořených prvcích lze přidat lísku (*Corylus avellana*). V lipových javořinách je pestrá skladba druhů, z jehličnanů kromě jedle se může vyskytovat i tis červený (*Taxus baccata*).

4 BC 3: bučiny s javorem (*Fageta aceris*)

4 BD 3: lipové bučiny (*Fageta tiliae*)

4 C 3: lipové javořiny s bukem (*Tili-acereta fagi*)

4 CD (2)3: javořiny s bukem (*Acereta fagi*)

13. Jedlové doubravy

Hlavními dřevinami je dub letní (*Quercus robur*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a buk (*Fagus sylvatica*), rostoucí v různém poměru dle zamokření. Z dalších dřevin se vyskytují lípa srdčitá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), dub zimní (*Quercus petraea*), habr obecný (*Carpinus betulus*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanooides*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), jednotlivě i smrk (*Picea abies*). Z keřů jsou nejhojnější bezy (*Sambucus nigra*, *S. racemosa*). V nově vytvářených biokoridorech je vhodná vyšší účast keřů v okrajích – kromě bezů i líska (*Corylus avellana*) a jíva (*Salix caprea*).

4 B-BC(BD) (3)4: jedlové doubravy s bukem (*Abieti-querceta roboris-fagi*)

14. Jedlové bučiny a typické jedlové bučiny

Hlavními porostotvornými dřevinami jsou buk lesní (*Fagus sylvatica*) a jedle bělokorá (*Abies alba*), pravidelnou příměs tvoří smrk ztepilý (*Picea abies*). V podúrovni roste jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), z keřů se ojediněle vyskytuje bez hroznatý (*Sambucus racemosa*).

V typických jedlových bučinách bývá nepravidelně přimíšen javor klen (*Acer pseudoplatanus*), může se vyskytovat jilm horský (*Ulmus glabra*). Z keřů se kromě bezu hroznatého a zimolezu černého (*Lonicera nigra*) vyskytuje i lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*).

A.3.8 Funkční využití ploch pro ÚSES

K hodnocení funkčnosti ÚSES byla využita Konsolidovaná vrstva ekosystémů (KVES)* zpracovaná AOPK ČR ve spolupráci s CzechGlobe, jejímž základem je devět zdrojů vstupních dat, včetně vrstvy mapování biotopů (viz Příloha 1).

Pro vyhodnocení kvality byl nutný návrat k prvopočátkům ÚSES a s ním spojeného mapování krajiny. Nabízely se dvě základní cesty:

- a) Převod/doplnění kategorií KVES 4 na/o význam pro ekologickou stabilitu typů aktuální vegetace dle Míchala (Příloha č. 2), častěji známý jako stupeň ekologické stability nebo
- b) převod/doplnění dle kategorizace odezvy společenstev na antropické ovlivnění geobiocenóz na základě srovnání přírodního a aktuálního stavu vegetace, kterou podle von Hornsteina (1958) upravil J. Lacina (Příloha č. 3).

Prostý výpočet stupně ekologické stability pro jednotlivé skladebné části na základě průměru dle zastoupení jednotlivých ploch s konkrétním stupněm ekologické stability byl zamítnut kvůli možnému výraznému zkreslení (především kvůli nejednoznačnosti určení významu pro ekologickou stabilitu některých kategorií KVES). Obdobný problém nastal při snaze využít kategorizaci dle Laciny.

Proto bylo přistoupeno k využití známého **koeficientu antropického ovlivnění vegetace** – KAOV (často nesprávně uváděný jako koeficient ekologické stability), který byl vztažen ke kategoriím KVES. Tento koeficient je vztažen k vegetaci a jejímu ovlivnění antropickou činností, což se jeví jako vhodný základ pro hodnocení funkčnosti.

Standardní výpočet KAOV: *stabilní ekosystémy x nestabilní ekosystémy*⁻¹

Hodnoty KAOV jsou klasifikovány takto:

$KAOV \leq 0,10$: území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzívně a trvale nahrazovány technickými zásahy

$0,10 < KAOV \leq 0,30$: území nadprůměrně využívané, se zřetelným narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být soustavně nahrazovány technickými zásahy

$0,30 < KAOV \leq 1,00$: území intenzívně využívané zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatečné energie

$1,00 < KAOV < 3,00$: vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší spotřeba energo-materiálových vkladů

$KAOV \geq 3,00$: přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem

Pro tento výpočet bylo třeba rozhodnout, které kategorie KVES budou uvažovány jako ekosystémy stabilní a které jako nestabilní. Při rozhodování bylo bráno v úvahu, že jednotlivé kategorie KVES mohou patřit do různého rozmezí hodnocení. Výsledkem je tabulka (Příloha č. 4), která zdůrazňuje pomocí barev přiřazení (zelená – stabilní, červená – nestabilní, oranžová – přechody). Bylo nutno se vypořádat s kategoriemi, které tvořily přechody. Zde bylo uvažováno, jaké případy mohou nastávat a jaká může být jejich četnost/plocha. Podle toho byly dále rozděleny do stabilních nebo nestabilních ekosystémů. Jedná se o zjednodušení, které může vykazovat jistou chybovost, ta ale je jednotná a oproti případnému reálnému vymapování krajiny (na které nejsou časové ani finanční možnosti) by neměla být zásadní. Jako problematické kategorie KVES pro zařazení nadále zůstávaly tři:

Hospodářské lesy smíšené

Bažiny a močály

Rybníky a nádrže

Vzhledem k tomu, jaká území lze zařadit do kategorie „Bažiny a močály“ (potenciálně se může často jednat i o nevymapované biotopy) a i vzhledem k probíhající klimatické změně a boji proti suchu kdy je význam podmáčených ploch pro krajinu vysoký, byla tato kategorie zařazena do stabilních ekosystémů.

Další dvě kategorie (Hospodářské lesy smíšené a Rybníky a nádrže) nabízí širokou škálu možností, kdy lze velmi nesnadno rozhodnout o zařazení. Byly provedeny pokusy s výpočtem, který je řadil do ekosystémů stabilních, nebo nestabilních. Výsledky byly dle předpokladu výrazně odlišné. Dále byl proveden pokus, kdy tyto kategorie nebyly do výpočtu zařazeny. Toto řešení narazilo na praktický problém, kdy především hosp. lesy smíšené zabíraly výraznou plochu skladebné části a o konečném zařazení pak rozhodovalo vyhodnocení malé plochy, což opět vedlo

ke zkreslení. Proto byl učiněn pokus, kdy byla plocha těchto kategorií rozdělena na poloviny a jedna polovina byla započtena jako stabilní a druhá polovina jako nestabilní. Toto řešení dávalo výsledek, který se jevil jako vhodný a dostatečně přesný.

Po výpočtu bylo možno provést zařazení do požadovaných pěti stupňů následovně:

KAOV $\leq$ 0,10 = nefunkční

0,10 < KAOV $\leq$ 0,30 = převážně nefunkční

0,30 < KAOV $\leq$ 1,00 = částečně funkční

1,00 < KAOV < 3,00 = převážně funkční

KAOV $\geq$ 3,00 = funkční

Hodnocení funkčnosti nebylo provedeno pro NRBC, jejichž podoba byla do Plánu NR+RÚSES převzata a vymezení bylo provedeno historicky odlišně od regionální úrovně. Pro NRBC je podstatnější charakteristikou biogeografická reprezentativnost, kterou by obecně měla splňovat již od svého původního vymezení.

*) *Konsolidovaná vrstva ekosystémů* [elektronická geografická data] (2021). Praha. CzechGlobe, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Detailní data krajinného pokryvu v 41 definovaných kategoriích na území ČR.

Označení v mapách s využitím KVES: Konsolidovaná vrstva ekosystémů © AOPK ČR 2022/© CzechGlobe 2022, s využitím vlastních dat a dat ZABAGED (© ČÚZK 2021), Corine Land Cover 2021 (© EEA 2021), Urban Atlas 2018 (© EEA 2021), DIBAVOD (© VÚV TGM 2021), LPIS (© SZIF 2021), ÚHÚL (© ÚHÚL 2021). Hlavním funkčním využitím ploch pro ÚSES nadregionální, regionální a místní úrovně je přírodní využití.

Plochy určené pro umístění biocenter musí být chráněny před změnou využití území, která by snížila dosažený stupeň ekologické stability, a před umístováním záměrů (zejména staveb), které jsou v rozporu s hlavní funkcí těchto ploch, tedy funkcí přírodní.

Plochy určené pro biokoridory musí být chráněny především z hlediska zachování jejich průchodnosti. Je možné v nich umísťovat dopravní a technickou infrastrukturu, která nezpůsobí jejich přerušování, případně zajistí průchodnost jiným opatřením (zvětšení kapacity mostu, zlepšení technických parametrů propustku, navržením vhodného technického řešení – podchod, nadchod apod.).

V částech ÚSES, které jsou vymezeny v místech stanovených dobývacích prostorů na ložiscích nerostů, se těžba nerostů nevyklučuje, je však nezbytné po ukončení těžby provést rekultivaci území prioritně v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny.

V územních plánech je nutno v plochách s rozdílným způsobem využití, které jsou součástí ÚSES nadregionální, regionální a místní úrovně, respektovat tyto způsoby využití:

přípustné využití – opatření ve prospěch zvýšení funkčnosti ÚSES (revitalizace, renaturace, výsadby autochtonních druhů, probírky, samovolná sukcese, zatravnění, rekultivace ploch po těžbě nerostných surovin apod.),

podmíněně přípustné využití – opatření k hospodaření v daných plochách – zemědělství, lesnictví apod., která nepovedou ke snížení stabilizační funkce ÚSES, zneprůchodnění či přerušování kontinuity ÚSES; stavby dopravní a technické infrastruktury, které jsou migračně zprůchodněny a nesnižují dosažený stupeň ekologické stability prvků ÚSES,

nepřípustné využití – umístování nových staveb, včetně staveb sloužících pro výrobu energie, trvalého neprůchodného oplocení či ohrazení.

A.3.9 Minimální prostorové a funkční parametry biocenter a biokoridorů

Minimální prostorové parametry skladebních částí ÚSES jsou základní veličinou pro uplatnění principu přiměřených prostorových nároků při vymežování ÚSES. Dodržení limitujících hodnot jsou nezbytnou podmínkou k vytvoření plně funkčního ÚSES. Základními limitujícími faktory jsou výměra biocentra, šířka a délka biokoridoru a délka dílčího úseku složeného biokoridoru. Pokud jsou u těchto prvků zmíněné výměry nižší než stanovené minimální, ÚSES není schopen v plné míře plnit své funkce.

Minimální výměry biocenter platí pro všechny nadregionální, regionální i místní biocentra, včetně biocenter vložených. Výjimkou jsou unikátní biocentra, pro ty se tyto výměry nestanovují.

A) Limitující hodnoty skladebných částí přírodního ÚSES

Minimální výměry

Nadregionální biocentra

U cílových lesních ekosystémů je minimální výměra 1 000 ha, ovšem do této plochy se nezapočítávají nelesní a antropogenně ovlivněné biotopy, které většinou bývají součástí NRBC.

Regionální biocentra

U regionálních biocenter se minimální výměry liší dle typu cílových ekosystému, u cílových lesních ekosystémů potom i podle vegetačního stupně a druhu biochory. Pokud zahrnuje regionální biocentrum i plochu s jiným cílovým stavem, než je cílový stav celého biocentra (jako antropogenně ovlivněné biotopy), potom se minimální výměra tohoto biocentra zvyšuje o výměru těchto ploch. To stejné platí i pro stanovení minimální výměry kontaktního přírodního regionálního biocentra.

Níže jsou popsány minimální výměry pro cílové ekosystémy regionálních biocenter.

Cílový ekosystém – minimální výměra

Lesní ekosystémy tvrdého luhu 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 33 ha
Lesní ekosystémy olšin a měkkého luhu 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 13 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v homogenních biochorách - 30 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v similárních biochorách - 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastních biochorách - 36 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v homogenních biochorách - 20 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v similárních biochorách - 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách - 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastních biochorách - 26 ha

Ekosystémy bezlesých mokřadů - 10 ha

Místní biocentra

V případě cílového lesního ekosystému je minimální výměra stanovena na 3 ha a v případě ekosystému bezlesých mokřadů je výměra stanovena na 1 ha. Pro místní biocentra platí to stejné jako pro regionální biocentra, tedy pokud jsou do biocentra zahrnuty i plochy, jejichž cílový ekosystém je jiný než cílový ekosystém celého biocentra, o tuto plochu se navýší minimální výměra tohoto biocentra.

Minimální šířky

Nadregionální biokoridory

U nadregionálních biokoridorů je u lesních cílových ekosystémů minimální šířka 40 m. Pokud se jedná o cílový vodní ekosystém, minimální šířka je stanovena jako šířka příslušného vodního toku. U přehradních nádrží se minimální šířka stanovuje podle šířky zatopeného vodního toku.

Regionální biokoridory

U regionálních biokoridorů je u obou cílových ekosystémů, tedy u lesních ekosystémů i ekosystémů bezlesých mokřadů minimální šířka stanovena na 40 m.

Místní biokoridory

U místních biokoridorů je u cílových lesních ekosystémů minimální šířka stanovena na 15 m, u ekosystémů bezlesých mokřadů je minimální šířka stanovena na 20 m.

Maximální délky

U nadregionálních biokoridorů se stanovené maximální délky týkají cílových ekosystémů – terestrických ekosystémů. U dílčího úseku mezi vloženými regionálními biocentry je maximální délka 8 000 m, a mezi vloženými lokálními biocentry pak 700 m.

U regionálních biokoridorů je při terestrických cílových ekosystémech stanovena maximální délka na 8 000 m. Pro dílčí úseky regionálních biokoridorů je pro lesní ekosystémy maximální délka stanovena na 700 m a pro ekosystémy bezlesých mokřadů pak 1 000 m.

Pro místní biokoridory je jak pro lesní ekosystémy, tak i ekosystémy bezlesých mokřadů maximální délka 2 000 m.

Pro složené nadregionální biokoridory mezi nadregionálními biocentry maximální délky nejsou stanoveny.

B) Limitující hodnoty skladebných částí antropogenně podmíněného ÚSES

Minimální výměry

Regionální biocentra

U regionálních biocenter u lučního cílového ekosystému je minimální výměra 30 ha, u ekosystémů mokřadů pak 10 ha.

Místní biocentra

U místních biocenter u lučního cílového ekosystému je minimální výměra 3 ha, u ekosystémů mokřadů pak 1 ha.

Minimální šířky

Regionální biokoridory – dílčí úseky

U regionálních biokoridorů u lučního cílového ekosystému je minimální šířka 50 m, u ekosystémů mokřadů pak 40 m.

Místní biokoridory

U místních biokoridorů u lučního cílového ekosystému je minimální šířka 20 m, u ekosystémů mokřadů také 20 m.

Maximální délky

U regionálních biokoridorů je u terestrických cílových ekosystémů stanovena maximální délka 8 000 m.

Pro dílčí úseky regionálních biokoridorů je pro luční ekosystémy 1. až 4. vegetačního stupně stanovena maximální délka na 500 m, pro ekosystémy mokřadů je to 1 000 m.

Pro místní biokoridory je pro cílové luční ekosystémy stanovena maximální délka 1 500 m, pro ekosystémy mokřadů je maximální délka stanovena na 2 000 m.

Přípustné přerušování biokoridorů místních s cílovým společenstvem:

- lesní: 15 m
- mokřadní: 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou, 100 m ostatními druhy pozemků
- kombinovaný: 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou, 100 m ostatními druhy pozemků
- luční: 1500 m

Přípustné přerušování biokoridorů regionálních s cílovým společenstvem:

- lesní: 150 m (za předpokladu, že biokoridor pokračuje v parametrech místního biokoridoru)
- mokřadní: 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou, 200 m ostatními kulturami
- luční: 100 m stavební plochou, 150 m ornou půdou, 200 m ostatními kulturami

A.3.10 Vyhodnocení projednání a oponentury

Magistrát města Olomouce OŽP předložil v souladu s ust. § 5 odst. 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. návrh Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc k posouzení a projednání dotčeným orgánům státní správy (mj. na úseku ochrany přírody, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního hospodářství, vodohospodářství a územního plánování).

O vyjádření k Plánu ÚSES ORP Olomouc byly požádány odbory životního prostředí a odbory výstavy a regionálního rozvoje (příp. odbor stavební, stavební úřad, odbor územního plánování) Statutárního města Olomouc a sousedních ORP Hranice, Lipník nad Bečvou, Litovel, Prostějov, Přerov, Šternberk. Žádost o vyjádření byla zaslána na Krajský úřad Olomouckého kraje –odbor životního prostředí a zemědělství, odbor strategického rozvoje kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství.

Dále bylo o vyjádření požádáno Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, Státní pozemkový úřad Olomouc, Obvodní báňský úřad, Úřad pro civilní letectví, Lesy ČR – oblastní ředitelství severní Morava, Ústav pro hospodářskou úpravu lesů – pobočka Olomouc, Újezdni úřad Libavá a Agentura ochrany přírod a krajiny ČR – Regionální pracoviště Olomoucko – Správa CHKO Litovelské Pomoraví.

Ze správců sítí technické infrastruktury a z oprávněných investorů bylo obesláno Ředitelství silnic a dálnic ČR, České dráhy a.s., ČEPS a.s., Povodí Moravy s.p., Vodovod Pomoraví-svazek obcí, ČEZ Distribuce a.s., T-Mobile Czech Republic a.s., ČEPS a.s. a GasNet s.r.o.

Připomínky k plánu ÚSES vznesly následující DOSS a STI:

1. Újezdni úřad Libavá vznesl připomínku, že na str. 32 RBC 1817 Biskupice není uvnitř VÚ Libavá. Na str. 65 v prvním odstavci Libavá – „*tento odstavec není relevantní, protože z názvu není jasné, zda se jedná o Vojenský újezd Libavá a navíc Vojenský újezd Libavá nespadá pod ORP Šternberk.*“
Připomínky byly zapracovány, chyby opraveny.
2. AOPK ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Litovelské Pomoraví upozornila na chyby v zobrazení VKP navržených k registraci a chybu v kresbě RÚSES. Připomínky byly zapracovány, chyby opraveny.
3. Odbor správy majetku Ministerstva vnitra ČR zaznamenal křížení některých částí ÚSES s RRL spoji. „*Záměr se kříží s RRL spojem v lokalitě místního biokoridoru MBK 567, 568, 581, 718, 730, 759, 760, 761, 783, 808, 818, 836, 852, 853, 928, 932, 956, 1032, místního biocentra MBC 98 (RK1435), 133 (RK1452), 162 (K136), 833, 849, 929, regionálního biokoridoru RBK 97 (RK1435), regionálního biocentra RBC 164 (K136 Čičelec), nadregionálního biokoridoru NRBC 13, 25 (K136), 103 (K136), 161 (K136), nadregionálního biocentra NRBC 13 a NRBC Ramena řeky Moravy.*“
Pokud bude v dotčeném území dodržena ochrana RRL spojů, nemá OSM MV ČR námitky. Tato připomínka bude zohledňována v realizační projektové dokumentaci jednotlivých částí ÚSES.
4. Magistrát města Přerova, Odbor koncepce a strategického rozvoje uplatnil následující připomínku: „*Na hranici mezi katastrálními územími Krčmaň a Čelechovice nenavazuje v krátkém úseku v Plánu MÚSES vymezené MBC 890 na LK 1024, který byl vymezený v ÚP Čelechovice ve znění změny č.1 s účinností od 14.8.2021.*“
Připomínka byla zohledněna a návaznost byla ve výkrese doplněna.
5. Obec Příkazy vznesla připomínku, že po srpnu 2022 má obec zpracovanou Změnu územního plánu č. 1, jež bude zastupitelstvu ke schválení předložena v únoru 2023. Žádá o soulad Plánu ÚSES se Změnou územního plánu č. 1, kterou zhotovitelé Plánu ÚSES poskytnou. – Plán MÚSES byl poskytnut zpracovateli ÚPD. Větev MÚSES, která je oproti Změně územního plánu navíc, nebude aktuálně do ÚPD zanesena, zůstane však v Plánu ÚSES pro zanesení do ÚP v případě dalších změn v budoucnu.
„*Navržený biokoridor MBK 512 je v kolizi s již naplánovaným obchvatem obce, hlavní polní cestou, která odkloní těžkou zemědělskou dopravu mimo zastavěnou část obce. Tato akce je výsledkem jednoduché pozemkové úpravy, stavba je majetkoprávně vypořádána a je na ní již*

zpracovaná realizační projektová dokumentace. Tato stavba se nachází na pozemcích obce p.č. 1351, 1360, 1365, všechny v k.ú. Příkazy. Dáváme připomínku a požadujeme změnu ve vedení trasy biokoridoru MBK 512 tak, aby nezasahoval do plánované stavby." – Navržený biokoridor MBK 512 se v kresbě stávajícího územního plánu místy překrývá s touto plánovanou cestou, biokoridor byl však kreslen již na podkladu katastrální mapy mimo hranice p.č. 1351, 1360, 1365. S touto skutečností bylo seznámeno vedení obce a vymezení biokoridoru je nyní v souladu se záměry obce.

6. Odbor dopravy a územního rozvoje MMOL vznesl následující připomínky spolu s mapovou přílohou čtyř lokalit, ve kterých dochází k dotčení zastavitelných ploch:
  1. *Štěpánov – lokalita při ulici U splavu – dva pozemky zařazené do zastavitelných ploch pro bydlení Z55 a Z56 vyjmout z rozšíření místního biokoridoru. – Připomínka byla zohledněna a kresba upravena.*
  2. *Štěpánov – u bývalého nadjezdu nad železničním koridorem – minimalizovat dotčení zastavitelné plochy Z27 navrhovaným místním biokoridorem. – Připomínka byla zohledněna a biokoridor byl v ploše Z27 zúžen na minimální metodikou stanovenou šířku 15 m.*
  3. *Přáslavice – lokalita při ČOV –navržená trasa místního biokoridoru je na území obce vedena po návrhových zastavitelných plochách: v ploše pro rozšíření ČOV Ti2, která je současně plochou pro veřejně prospěšnou stavbu, ploše smíšené výroby V1 a v ploše smíšené obytné S1, kde je v současnosti v souladu s územním plánem realizována stavba rodinného domu. V lokalitě je nezbytné přetrasovat návrh místního biokoridoru. – Připomínka byla zohledněna a prvky MÚSES MBK 971 a MBC 970 byly přesunuty.*
  4. *Lutín – Třebčín – dotčení zastavitelné plochy Z51a lokálním biokoridorem v blízkosti křížení silnice Lutín – Třebčín s železniční vlečkou, je třeba trasu biokoridoru umístit mimo návrhovou plochu bydlení. – Připomínka byla zohledněna a biokoridor byl přeložen mimo plochu zástavby.*

Odbor dopravy a územního rozvoje MMOL dále upozornil, že v textu průvodního dopisu žádosti o vyjádření bylo uvedeno, „že Plán ÚSES bude vložen do evidence územně plánovací činnosti. Územně analytické podklady ani údaje o území v nich, kdy jedním z těchto údajů je i vymezení ÚSES v plánech ÚSES, nepodléhají evidenci územně plánovací činnosti a nemohou být vloženy do této evidence. Jako součást územně analytických podkladů bude Plán ÚSES jedním z podkladů pro zpracování územně plánovacích dokumentací obcí v ORP Olomouc. Zpracovatel bere připomínku na vědomí, do textu průvodního dopisu se výše uvedená věta dostala omylem.

7. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje shledal, že: „...v určitých dílčích částech se vymezení navrhovaného nadregionálního a regionálního ÚSES odlišuje od vymezení v závazné krajské územně plánovací dokumentaci – Zásadách územního rozvoje Olomouckého kraje v platném znění (ZÚR OK). Protože se jedná o odborný dokument, Odbor SR KÚOK se nebrání prověření navrhovaného řešení v aktualizaci ZÚR OK. Požadavek na přeřešení ÚSES je třeba uplatnit do projednávání Zprávy o uplatňování ZÚR OK za uplynulé období, kterou v současné době Odbor SR KÚOK připravuje a jejíž projednání bude probíhat v roce 2023. Zpráva o uplatňování ZÚR OK za uplynulé období bude podkladem pro vypracování úplné aktualizace ZÚR OK.

Závěrem Odbor SR KÚOK uvádí, že se k řešení lokálních částí ÚSES nevyjadřuje.

8. Magistrát města Prostějova, Odbor životního prostředí bere návrh Plánu místního ÚSES na vědomí a upozorňuje, „...že je nutné zajistit návaznost prvků ÚSES v obcích na hranici území ORP Olomouc a ORP Prostějov, a to jak prvků ÚSES, které jsou vymezené územními plány, tak i prvků ÚSES, které jsou již realizované v rámci komplexních pozemkových úprav. V Plánu místního ÚSES byly návaznosti na ORP Prostějov respektovány.
9. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství
Oddělení lesnictví: bez připomínek
Oddělení vodního hospodářství: nemá k záměru zásadní připomínky, pokud nebudou v rozporu s ochranou vodních zdrojů, vodních staveb a chráněných ložiskových území.

Oddělení ochrany přírody – Orgán ochrany ZPF: „*Plán místního ÚSES pro ORP Olomouc*“ vymezuje plochy pro tvorbu místního systému ekologické stability bez uvedení konkrétních dopadů na zemědělský půdní fond, nelze tuto kvalifikovaně posoudit.“

Oddělení ochrany přírody – Orgán ochrany přírody: konstatuje, že „*Koncepce nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi a záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality ani ptačí oblasti (§ 45i odst. 1 uvedeného zákona). Ostatní zákonem chráněné zájmy v působnosti orgánu ochrany přírody krajského úřadu nejsou předmětnou koncepcí negativně dotčeny.*“

Oddělení integrované prevence: sděluje, že „*Plán místního ÚSES pro ORP Olomouc nepodléhá procesu posuzování vlivů na životní prostředí.*“

10. Sekce majetková Ministerstva obrany, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru má k návrhu Plánu místního ÚSES následující připomínky:

Ministerstvo obrany požaduje vymístění navrhovaných prvků ÚSES mimo vymezená území MO – objekty důležité pro obranu státu včetně zájmového území (viz. § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky). Jedná se o:

- *Kasárna 9.května k.ú. Olomouc-město - RBK 101, NRBK 25*

- Regionální a nadregionální ÚSES byl převzat z podkladů, poskytnutých zadavatelem. Výše uvedené části biokoridorů jsou vymezeny ve stávajícím břehovém porostu. V zastavěném území města Olomouce nelze tyto biokoridory vymezit na jiných plochách. Stávající dřevinná vegetace, tvořící biokoridory bude ponechána samovolnému vývoji s případnými asanačními probírkami.

- *Pěchotní střelnice Loučka, k.ú. Kozlov u Velkého Újezdu, NRBC Jezernice a ostatní prvky ÚSES, NRBC 211*

- Regionální a nadregionální ÚSES byl převzat z podkladů, poskytnutých zadavatelem a v rámci Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc byl pouze v některých částech upraven. Stávající využití části NRBC jako pěchotní střelnice nelze považovat za nevhodné, protože v důsledku pravidelného rozrušování půdního povrchu dochází v daných lokalitách ke zvýšení biodiverzity.

- *Cvičiště Přáslavice, k.ú. Přáslavice u Olomouce, MBC 988*

- *Kasárna Přáslavice, k.ú. Daskabát, Přáslavice u Olomouce, MBK 986 a MBK 987*

- Hranice prvků MBK 986, 987 a MBC 988 byly upraveny tak, aby nezasahovaly do ploch objektů obrany. Všechny tyto prvky tvoří stávající břehové a doprovodné porosty vodoteče a v rámci Plánu místního ÚSES jsou navrženy k ponechání přirozenému vývoji.

Dále MO požaduje předložit k posouzení výsadbu zeleně ve vzdušném prostoru, vyhlášeném od země (jev ÚAP 102 a).

Tento požadavek bude zohledněn při zpracování realizační projektové dokumentace jednotlivých navrhovaných prvků MÚSES.

11. Státní pozemkový úřad nemá připomínky k návrhu Plánu místního ÚSES pro ORP Olomouc, pouze upozorňuje, že v katastrálních územích Drahanovice a Lhota pod Kosířem Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad, Pobočka Olomouc provádí komplexní pozemkové úpravy, které dosud nebyly ukončeny.

12. Magistrát města Olomouce, Odbor strategie a řízení – Útvar hlavního architekta upozornil na problematická místa, kde nebyly Plánem ÚSES dostatečně využity parcely ve vlastnictví Statutárního města Olomouce, což by v praxi znamenalo nerealizovatelnost těchto prvků ÚSES (v tomto případě především místních biokoridorů). Jsou zde označeny příklady ve Chválkovicích, Topolanech u Olomouce a Holicích.

V Chválkovicích a Topolanech byly biokoridory v rámci možností přetrasovány, v Holicích není využití parcel ve vlastnictví města pro ÚSES reálné, protože parcely města jsou především parcely komunikací. Další parcely ve vlastnictví města nemají potřebné velikostní parametry, nachází se pod vedením VN nebo jsou v částech katastru výrazně mimo v ÚP vymezený ÚSES. Plán ÚSES vycházel ze stávajícího vedení ÚSES dle ÚP, aktuálních porostů v krajině a požadavků metodiky (MŽP 2017).

Odbor dále doporučuje „*prověřit možnost rozšíření současné LBC22 v rámci ÚSES v k.ú. Nová Ulice, zda by mohlo být rozšířeno o vodní plochu a navazující území, které je z hlediska*

ekologického a biologického velmi hodnotné. Tato vodní plocha by mohla být do budoucna zachována i s břehovými porosty v rámci ÚSES."

- Tato připomínka byla zpracována – původní LBC 22 (dle Plánu ÚSES MBK 560) bylo rozšířeno na vodní plochu v rekreačním prstenci dle ÚP.

13. Povodí Moravy

Z hlediska zájmů daných platným Národním plánem povodí Dunaje a Plánem dílčího povodí Moravy a přítoků Váhu (ustanovení § 24 až § 26 vodního zákona) je uvedený záměr možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu. Z hlediska zájmů daných Plánem pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje je uvedený záměr možný.

Z hlediska dalších zájmů chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, souhlasíme s uvedeným záměrem za podmínek:

1. V rámci návrhu plánu ÚSES nesmí být omezena nebo znemožněna práva a povinnosti PM vyplývající ze zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v aktuálním znění (údržba a správa vodních toků, ochranných hrází a vodních děl – jezy, stupně, nádrže apod.).

2. Jednotlivé nově vznikající prvky ÚSES, kterými dojde k dotčení zájmů Povodí Moravy, s.p. je třeba nám předložit k vyjádření. Jde především o prvky umístěné v blízkosti vodních toků (v manipulačním pásmu DVT 6 m a VVT 8 m od břehové čáry toku po obou březích) a hrází (veškeré činnosti/zásahy ve vzdálenosti do 15 m od tělesa hráze).

- Výše uvedené podmínky budou zohledněny při zpracování realizační projektové dokumentace pro navrhované prvky MÚSES.

Seznam zkratk

AOPK	Agentura ochrany přírody
ČÚZK	Český úřad zeměměřický a katastrální
DMK	dálkové migrační koridory
EVL	Evropsky významná lokalita
GIS	geografické informační systémy
CHKO	chráněná krajinná oblast
IP	interakční prvek
JV	jihovýchodně
KN	katastr nemovitostí
k.ú.	katastrální území
KoPÚ	komplexní pozemkové úpravy
LBC	lokální biocentrum
LBK	lokální biokoridor
MBC	místní biocentrum
MBK	místní biokoridor
MT	migrační trasy
MÚSES	místní ÚSES
MVÚ	migračně významná území
MZCHÚ	maloplošné zvláště chráněné území
NPP	národní přírodní památka
NPR	národní přírodní rezervace
NRBC	nadregionální biocentrum
NRBK	nadregionální biokoridor
OOP	orgán ochrany přírody
ORP	obec s rozšířenou působností
PO	ptačí oblast
PP	přírodní památka
PR	přírodní rezervace
RBC	regionální biocentrum
RBK	regionální biokoridor
RÚSES	regionální ÚSES
SHP	shapefile
SV	severovýchodně
ÚP	územní plán
ÚPD	územně plánovací dokumentace
ÚSES	územní systém ekologické stability
ÚTP	územně technický podklad
VKP	významný krajinný prvek
v.s.	vegetační stupeň
VÚ	vojenský újezd
ZÚR	zásady územního rozvoje

Seznam obrázků

- Obr. 1: Území ORP Olomouc (Zdroj: ČÚZK 2021)
- Obr. 2: Geomorfologické členění (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)
- Obr. 3: Bioregiony v ORP Olomouc (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)
- Obr. 4: Zvláště chráněná území (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)
- Obr. 5: Biotopy typu „R“ ve vztahu k EVL Libavá (zelené šrafování) (Zdroj SHP: AOPK ČR 2021)
- Obr. 6: Chráněná území včetně seznamu EVL (Zdroj SHP: AOPK ČR nedatováno)
- Obr. 7: Migrační koridory pro velké savce v České republice (Zdroj: Anděl et al 2010)
- Obr. 8: Migračně významná území (biotopy velkých savců) v ORP Olomouc a místa lokálních střetů dopravy s obojživelníky a plazy (Zdroj: AOPK ČR 2021)
- Obr. 9: Migrační bariéry na vodních tocích a místa, která jsou pro migrace ryb průchodná (Zdroj: AOPK ČR 2021)
- Obr. 10: Vývoj rozšíření kudlanky nábožné (*Mantis religiosa*) jako ukázka šíření typického panonského druhu (Zdroj: AOPK ČR 2006–2022)

Seznam použité literatury

Literární zdroje:

ANDĚL, Petr, MINÁRIKOVÁ, Tereza, ANDREAS, Michal [eds.], 2010: Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. – Evernia, Liberec. ISBN 978-80-903787-5-9.

BUČEK, Antonín, LACINA, Jan, 1999: Geobiocenologie II. MZLU v Brně. Brno.

CULEK, Martin, 2005. Biogeografické členění České republiky. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. ISBN 80-86064-82-4.

CULEK, Martin, 2013. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-6693-9.

DVOŘÁK, Libor, 2007: Společné sdělení odboru ekologie krajiny a lesa a odboru legislativního k výkladu pojmu „úrodní niva“ [§ 3 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny]. Věstník MŽP, Ročník XVII, částka 8, p. 1.

HLAVÁČ, Václav a kol., 2021. Ochrana biotopu vybraných zvláště chráněných druhů v územním plánování. Praha: AOPK ČR. ISBN 978-80-7620-084-5.

CHYTRÝ, Milan, KUČERA, Tomáš, KOČÍ, Martin, GRULICH, Vít, LUSTYK, Pavel [eds.], 2010: Katalog biotopů České republiky. Habitat Catalogue of the Czech Republic. 2. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. ISBN 978-80-87457-02-3.

LÖW, Jiří, 1995. Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability: metodika pro zpracování dokumentace. Brno: Doplněk. ISBN 80-85765-55-1.

NEUHÄUSLOVÁ, Zdenka, MORAVEC, Jaroslav et al., 1997: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Měř. 1:500 000. Botanický ústav AV ČR. Praha.

QUITT, Evžen, 1971. Klimatické oblasti Československa. Brno: Geografický ústav ČSAV.

Vyhláška MŽP ČR č. 395/92 Sb. k zákonu č. 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Internetové zdroje:

AOPK ČR, nedatováno. Poskytování dat AOPK ČR [online]. [cit. 2021-11-19]. Dostupné z: <https://data.nature.cz/>

AOPK ČR, 2006–2022. Portál informačního systému ochrany přírody [online]. [cit. 2021-12-15]. Dostupné z: https://portal.nature.cz/publik_syst/ctihtmlpage.php?what=3&nabidka=hlavni

AOPK ČR, 2021. Poskytování dat AOPK ČR [online]. [cit. 2021-12-15]. Dostupné z: <http://webgis.nature.cz/mapomat/>

BÍNOVÁ, Ludmila, CULEK, Martin, GLOS Josef, KOCIÁN, Jiří, LACINA, Darek, NOVOTNÝ Martin, ZIMOVÁ, Eliška, 2017. Metodika vymezení územního systému ekologické stability; Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (aktivity 4.1.1 a 4.3.2) [online]. Praha: Ministerstvo životního prostředí, březen 2017 [cit. 2021-10-15]. Dostupné z: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/vestnik_2017/\\$FILE/SOTPR_Priloha_Vestnik_Kveten_170609.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/vestnik_2017/$FILE/SOTPR_Priloha_Vestnik_Kveten_170609.pdf)

CENIA, 2021. Geoportal.gov. [online]. 2021 [cit. 2021-09-10]. Dostupné z:
<https://geoportal.gov.cz/web/guest/home;jsessionid=5295CE717195CDA34558A46D6D0E0B2E>

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ (ČÚZK), 2010. Katastrální mapa ČR ve formátu SHP distribuovaná po katastrálních územích [online]. ČÚZK, 2010. 2021-12-17 [cit. 2021-11-19]. Dostupné z:
[https://geoportal.cuzk.cz/\(S\(w25die4bfvmfejw3z0sulmeg\)\)/Default.aspx?mode=TextMeta&side=katastr_map&metadataID=CZ-00025712-CUZK_SERIES-MD_KM-KU-SHP&menu=211](https://geoportal.cuzk.cz/(S(w25die4bfvmfejw3z0sulmeg))/Default.aspx?mode=TextMeta&side=katastr_map&metadataID=CZ-00025712-CUZK_SERIES-MD_KM-KU-SHP&menu=211)

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ (ČÚZK), 2010. Topografická databáze České republiky (Data200) [online]. ČÚZK, 2010. 2021-03-04 [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:
[https://geoportal.cuzk.cz/\(S\(g4epfafnhzsr13kutb3p5ywr\)\)/Default.aspx?menu=2291&mode=TextMeta&side=mapy_data200&metadataID=CZ-CUZK-DATA200-V](https://geoportal.cuzk.cz/(S(g4epfafnhzsr13kutb3p5ywr))/Default.aspx?menu=2291&mode=TextMeta&side=mapy_data200&metadataID=CZ-CUZK-DATA200-V)

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ (ČÚZK), 2010. Prohlížečská služba WMS – DMR 5G (Stínovaný model reliéfu) [online]. ČÚZK, 2010. 2017-05-29 [cit. 2021-12-17]. Dostupné z:
[https://geoportal.cuzk.cz/\(S\(cr5g2gip3rvuvk1s2r324ejh\)\)/Default.aspx?menu=3130&mode=TextMeta&side=wms.verejne&metadataID=CZ-CUZK-WMS-DMR5G&metadataXSL=metadata.sluzba](https://geoportal.cuzk.cz/(S(cr5g2gip3rvuvk1s2r324ejh))/Default.aspx?menu=3130&mode=TextMeta&side=wms.verejne&metadataID=CZ-CUZK-WMS-DMR5G&metadataXSL=metadata.sluzba)

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ (ČÚZK), 2021. ČÚZK [online]. ČÚZK, 202 [cit. 2021-10-10]. Dostupné z: <https://cuzk.cz/>

MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE, 2020. Územně analytické podklady SO ORP Olomouc – V. Aktualizace. Podklady pro rozbor udržitelného rozvoje území [online]. Olomouc: Magistrát města Olomouce, odbor dopravy a územního rozvoje, prosinec 2020 [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:
https://www.olomouc.eu/administrace/repository/gallery/articles/25_/25918/podklady_pro_ruru.cs.pdf

Příloha č. 1 - Seznam maloplošných zvláště chráněných území

Kód AOPK	Kategorie	Název	Předmět ochrany	katastrální území	výměra ZCHU (ha)	ochranné pásmo (ha)
1659□	PP	Bázlerova pískovna*	Soubor vodních, mokřadních a lučních společ.enstev s výskytem typických i vzácných a ohrožených druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, především vzácných druhů obojživelníků.	Černovír	5,1424	vyhlášené - 3,0802
6143	PP	Cigánské zmoly	Xerothermní a subxerothermní společenstva třídy Festuco-Brometea v prostoru bývalých vápencových lomů s výskytem řady vzácných a ohrožených druhů rostlin a živočichů.	Křčmaň	5,5011	Vyhlášené - 1,0297
1581	PP	Častava*	Mokřadní biotopy a bývalé rameno řeky s přiléhajícím menším rybníkem. Lokalita s hojným výskytem ohrožených druhů rostlin a živočichů.	Horka nad Moravou	7,4055	vyhlášené - 15,1549
1582	PP	Dalibor*	Soubor lučních a mokřadních společenstev s výskytem typických i vzácných a ohrožených druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů.	Horka nad Moravou	5,6099	vyhlášené - 0,0213
6010	PP	Deylův ostrůvek	Biotopy čolka velkého (<i>Triturus cristatus</i>) a kuřky ohnivé (<i>Bombina bombina</i>) a dalších ohrožených druhů obojživelníků.	Dub nad Moravou	0,8343	ze zákona - 2,5303
2142	PR	Hrubovodské sutě	Geomorfologicky členité území s výskytem přirozených a přírodě blízkých lesních ekosystémů 4. a 5. lesního vegetačního stupně, typických pro lesní oblast Nízký Jeseník. Jde zejména o společenstva bučin, jedlobučin a suťových lesů se zastoupením charakteristických i ohrožených a regionálně ustupujících.	Hrubá voda	93,9143	ze zákona - 32,3361
1663	PP	Chomoutovské jezero*	Soubor polopřirozených a přírodě blízkých vodních, mokřadních, lučních, lesních a křovinných ekosystémů a jejich sukcesních (vývojových) stádií, s výskytem typických i vzácných druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů.	Chomoutov, Štarnov	121,2772	ze zákona - 25,3689
1697	PR	Kenický*	Zajištění ochrany a trvalého vývoje lesního společenstva lužního lesa v nivě řeky Moravy s přirozeným záplavovým režimem.	Horka nad Moravou, Hynkov, Střeň, Štěpánov u Olomouce	11,3640	vyhlášené - 9,6151
1816	PR	Království	Přírodě blízké ekosystémy s výskytem typických i vzácných druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, reprezentované nížinnými listnatými lesy na přechodu 1. a 2. lesního vegetačního stupně (lužními lesy, dubohabřinami, mokřadními olšinami a jejich vzájemnými přechody) a periodicky zvodňovanými odstavenými říčními rameny; typy přírodních stanovišť - dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum a smíšené lužní lesy s dubem letním (<i>Quercus robur</i>), jilmem vazem (<i>Ulmus laevis</i>), jilmem habrolistým (<i>Ulmus minor</i>), jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) nebo jasanem úzkolistým (<i>Fraxinus angustifolia</i>) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (<i>Ulmion minoris</i>).	Dub nad Moravou, Grygov, Charváty	301,0877	vyhlášené - 296,5477
1684	PP	Kurfürstovo rameno*	Vodní a mokřadní ekosystém – uměle odstavený říční meandr – s dynamickou sukcesní řadou vegetace.	Horka nad Moravou	5,0194	ze zákona - 5,6798

Kód AOPK	Kategorie	Název	Předmět ochrany	katastrální území	výměra ZCHU (ha)	ochranné pásmo (ha)
1731	PR	Malý Kosíř	Soubor biotopů, zejména kyselých suchých trávníků, vřesovišť, porostů třešně křovité, a na ně vázaných společenstev živočichů. Konkrétněji se jedná o dvě evropská stanoviště - evropská suchá vřesoviště a polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (Festuco-Brometalia) - význačná naleziště vstavačovitých a biotop evropsky významného druhu prástevníka kostivalového (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>).	Slatinice na Hané (Slatinky)	8,0528 (7,7739 v okrese Olomouc + 0,2789 v okrese Prostějov)	vyhlášené - 4,0931
645	NPP	Na skále	Ochrana významných stepních společenstev na devonském vápenci.	Hněvotín, Žerůvky	4,5178	ze zákona - 6,1951
1587	PR	Panenský les*	Vodní a mokřadní ekosystém – uměle odstavený říční meandr – s dynamickou sukcesní řadou vegetace.	Horka nad Moravou, Hynkov, Štěpánov u Olomouce	18,7931	vyhlášené - 19,6082
315	PR	Plané loučky*	Ochrana společenstev slatinných luk, fragmentů měkkého luhu, meandrujícího toku s břehovými porosty a tůň s výskytem řady ohrožených taxonů rostlin i živočichů.	Černovír, Horka nad Moravou, Řepčín	20,3924	vyhlášené - 31,1677
1188	NPR	Ramena řeky Moravy*	Tok řeky Moravy a jejích ramen v nížinném úseku toku. Představuje ucelenou ukázkou vývoje a projevu nížinného toku, jako jsou vyvinuté říční meandry, slepá ramena, větvení řeky, ostrovy apod. Součástí vodních toků jsou i břehové porosty se zastoupením bylinného, keřového a stromového patra, které jsou biotopem rostlinných a živočišných druhů vázaných na vodní tok.	Horka nad Moravou, Hynkov, Lhota nad Moravou, Náklo, Pňovice, Rozvadovice, Střeň, Unčovice	65,1623	ze zákona - 267,2101
1639	PR	Smolenská luka*	Ochrana ohrožené vlhkomilné vegetace a obojživelníků.	Čermná u Města Libavá	12,5777	vyhlášené - 18,4195
3371	PR	Terezké údolí	Soubor biotopů, tvořený meandrující říčkou Šumicí v inverzním zaříznutém údolí, luční nivou, údolními jasanoolšovými luhy a teplomilnou rozvolněnou doubravou na jižních svazích údolí s populacemi ohrožených druhů rostlin a živočichů.	Luděřov, Náměšť na Hané	85,7494 (84,1153 v okrese Olomouc + 1,6341 v okrese Prostějov)	vyhlášené - 50,9036
453	PP	Tučapská skalka	Ochrana rostlinného společenstva.	Dub nad Moravou	0,3559	ze zákona - 3,0210
461	PP	U Bílých Hlin	Biotop evropsky významného druhu koniklece velkokvětého (<i>Pulsatilla grandis</i>) a další xerothermní a subxerothermní společenstva rostlin a živočichů.	Krčmaň	0,6810	ze zákona - 2,4657
469	PP	U Strejčkova lomu	Biotop evropsky významného druhu koniklece velkokvětého (<i>Pulsatilla grandis</i>) a další xerothermní a subxerothermní travino-bylinná společenstva.	Krčmaň	5,8748	ze zákona - 7,0679

Příloha č. 2 - Seznam významných krajinných prvků

Název	Katastrální území	Předmět ochrany	Rozloha
Deylův ostrůvek	Dub nad Moravou	Opuštěný důl, který vznikl těžbou žuly. Semixerotermní travinobylinné společenstvo na hranách bývalého lomu a komplex tůň s mokřadní vegetací. Z teplomilných druhů rostlin se zde vyskytují například zvonek okrouhlolistý pravý (<i>Campanula rotundifolia subsp. Rotundifolia</i>), hvozdík kartouzek (<i>Dianthus carthusianorum</i>), máčka ladní (<i>Eryngium campestre</i>). Ze zvláště chráněných druhů živočichů byl zaznamenán výskyt např. čolka velkého (<i>Triturus cristatus</i>), skokana štíhlého (<i>Rana dalmatina</i>), rosničky zelené (<i>Hyla arborea</i>), kuňky obecné (<i>Bombina bombina</i>), batolce červeného (<i>Apatura ilia</i>), čmeláka zemního (<i>Bombus terrestris</i>). Lokalita plní vzhledem k okolním zemědělsky využívaným pozemkům funkci refugia s regionálním významem pro oblast střední Moravy.	7 335 m ²
Hrušňová alej	Luběnice, Slatinice	Letitá hrušňová alej, lemující komunikaci III. třídy vedoucí z obce Luběnice do obce Slatinice. Vzhledem k intenzivně zemědělsky využívané krajině zůstává tato alej jako jediná zachovalá v širokém okolí a má velký význam především z hlediska krajinného rázu, neméně pak jako krajinný prvek značně omezující větrnou erozi způsobovanou zde častými větry.	není uvedeno v registračních listech
Hrušňová alej Slavonín	Slavonín	Otevřená oboustranná alej kolem neprůjezdné komunikace, součástí aleje je i kamenný kříž z r. 1803. Hrušňové aleje byly typickým krajinným prvkem v oblasti Hané, ale dochovaných jich zůstalo minimum. Z hlediska krajinného rázu i ekologické diverzity je žádoucí hrušňovou alej uchovat ve funkčním stavu, průběžně ji ošetřovat a doplňovat.	není uvedeno v registračních listech
Památná lipová alej	Samotišky	Památná lipová alej podél poutní cesty na Svatý Kopeček u Olomouce je jednou z nejvýznamnějších krajinných dominant této oblasti. Kompoziční začlenění do krajiny architektonická vazba na kostel na Svatém Kopečku činí z aleje nejvýznamnější dřevinnou linii v širokém okolí. Alej je současně v ochranném pásmu Státní památkové péče.	8 837 m ²
Parčík s platany	Lutín	Cílem ochrany je zachování významné skupiny vzrostlých dřevin bohaté druhové skladby v intravilánu obce.	3 349 m ²
Park Drahanovice	Drahanovice	Historický park, se sbírkou významných domácích i exotických dřevin (jinan dvoulaločný, tis, lípy, duby, buky, jasan, platan...), s nezanedbatelnou funkcí refugia řady druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů včetně silně ohrožených a ohrožených druhů, např. lyska černá (<i>Fulica atra</i>), ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>) a skokan štíhlý (<i>Rana dalmatina</i>)	16 906 m ²
Park Velká Bystřice	Velká Bystřice	Historický park se sbírkou významných domácích i exotických dřevin, typických pro lužní biocenózy. Současně jde i o ochranu hnízdičích ptactva, které je zde druhově i početně bohaté.	27 940 m ²
Prameniště Zlaté stružky	Luděřov	Území se nachází cca 2 km jihozápadně od obce Drahanovice. Jedná se o část prameniště potoka, fragmenty mokřadů, břehové porosty přirozeného složení, plošně nevýznamné rákosiny a vrbiny a porosty charakteru měkkého luhu.	13 737 m ²

Příloha č. 3 - Seznam památných stromů

Kód AOPK	Název	Typ objektu	Počet vyhl.	Poč. souč.	výška (m)	obvod (cm)	Poznámka	katastrální území	ochranné pásmo (ha)
105158	Čajkovského lípa	Jednotlivý strom	1	1	18	290	Na travnaté ploše před bočním vchodem do gymnázia v ulici Čajkovského	Nová ulice	vyhlášené - kruh o poloměru 9 m
100259	Drahanovické lípy	Skupina stromů	2	2	nezadaná	nezadaný	Na návsi asi 200 m severně do kostela	Drahanovice	ze zákona
100266	Dub Král	Jednotlivý strom	1	1	24	695	u železniční tratě, les Království, místní název dubu Král; chráněn již od r. 1941	Grygov	ze zákona
100236	Dub u cyklostezky ke Třem mostům (I.)*	Jednotlivý strom	1	1	26	355	U cyklostezky ke Třem mostům	Horka nad Moravou	ze zákona
100235	Dub u cyklostezky ke Třem mostům (II.)*	Jednotlivý strom	1	1	30	370	mezi cyklostezkou ke Třem mostům a Mlýnským potokem	Horka nad Moravou	ze zákona
100234	Dub u cyklostezky ke Třem mostům (III.)*	Jednotlivý strom	1	1	29	352	mezi cyklostezkou ke Třem mostům a Mlýnským potokem	Horka nad Moravou	ze zákona
100219	Dub u Mlýnského potoka*	Jednotlivý strom	1	1	23	392	na levém břehu Mlýnského potoka	Horka nad Moravou	ze zákona
100233	Dub u Třech mostů (I.)*	Jednotlivý strom	1	1	30	374	lužní les vlevo od cyklostezky Tři mosty-Hynkov	Horka nad Moravou	ze zákona
100232	Dub u Třech mostů (II.)*	Jednotlivý strom	1	1	31	378	lužní les vlevo od cyklostezky Tři mosty-Hynkov	Horka nad Moravou	ze zákona
100231	Dub u Třech mostů (III.)*	Jednotlivý strom	1	1	33	373	lužní les vlevo od cyklostezky Tři mosty-Hynkov	Horka nad Moravou	ze zákona
100242	Dub v Panenském lese*	Jednotlivý strom	1	1	26	416	V trati Bahna, cca 250 m vpravo od lesní komunikace z Horky nad Moravou do Hynkova	Hynkov	ze zákona
100230	Dub za PP Častava*	Jednotlivý strom	1	1	28	423	na okraji lesního porostu	Horka nad Moravou	ze zákona
104762	Hromův dub	Jednotlivý strom	1	1	27	600	Na zarostlé ploše v polích, cca 630 m východně od soutoku Grygary s Oskavou, lokalita zvaná "Strašná bouda"	Moravská Loděnice	ze zákona
100270	Hrušeň u Lusthózu	Jednotlivý strom	1	1	12	290	U myslivny	Drahanovice	ze zákona
100241	Hynkovská lípa*	Jednotlivý strom	1	1	22	333	U mostku přes mlýnský náhon v Hynkově	Hynkov	ze zákona
104912	Chomoutovský dub*	Jednotlivý strom	1	1	32	690	za obcí u Moravy	Chomoutov	ze zákona
105155	Chválkovický buk	Jednotlivý strom	1	1	23	429	V zahradě čp. 13 v ulici Chválkovická v Olomouci	Chválkovice	vyhlášené - kruh o poloměru 14 m
100257	Javor klen u Hrubovodských sutí	Jednotlivý strom	1	1	33	367	Na pravém břehu Bystřice v prvním výrazném žlebu vlevo od cesty, asi 1 km po modré turistické značce od Smilovského mlýna na Hrubou Vodu	Hrubá Voda	vyhlášené - kruh o poloměru 10x průměru kmene v 1,3 m, tj. v době vyhlášení 12 m
100258	Javor klen u Smilovského mlýna	Jednotlivý strom	1	1	31	394	na rozcestí před železničním mostem u bývalého Smilovského mlýna	Hrubá Voda	vyhlášené - kruh o poloměru 10x průměru kmene v 1,3 m, tj. v době vyhlášení 12,5 m
105161	Jilm na Charkovské ulici	Jednotlivý strom	1	1	23	329	Uprostřed křižovatky ulic Charkovská, kpt. Nálepky a Dukelská	Olomouc-město	vyhlášené - kruh o poloměru 11 m
105881	Král příkazských Sečí	Jednotlivý strom	1	1	25	452	Na travnaté ploše severně od kaple sv. Cyrila a Metoděje u cesty vedoucí na hřiště a do zahrady Záloženského klubu	Příkazy	ze zákona
105163	Křížkův dóbek	Jednotlivý strom	1	1	11	417	Na poli, na jihozápadním okraji obce, cca 100 m za obytnou zástavbou	Radíkov u Olomouce	vyhlášené - kruh o poloměru 13,5 m
100273	Lípa u Klášterního Hradiska	Jednotlivý strom	1	1	20	440	v obci u zdi zahrady	Klášterní Hradisko	ze zákona

Kód AOPK	Název	Typ objektu	Počet vyhl.	Poč. souč.	výška (m)	obvod (cm)	Poznámka	katastrální území	ochranné pásmo (ha)
100269	Lípa v Dolanech	Jednotlivý strom	1	1	27	630	U nového hřbitova u kříže, asi 650 m jihovýchodně od kostela	Dolany u Olomouce	ze zákona
100261	Lipové stromořadí u Cholinky	Stromořadí	70	64	nezadaná	nezadaný	na levém břehu Cholinky, mezi obcemi Náklo a Příkaz	Příkazy	ze zákona
105160	Metasekvoje na Nových Sadech	Jednotlivý strom	1	1	22	236	Na okraji trávníku v ulici Polská u čp. 430	Nové Sady u Olomouce	vyhlášené - kruh o poloměru 7,5 m
105156	Metasekvoje na Střelnici	Jednotlivý strom	1	1	23	208	Na travnaté ploše na křižovatce ulic Na Střelnici a Lazecká v Olomouci	Lazce	vyhlášené - kruh o poloměru 6,5 m
105157	Platany v ASO parku	Skupina stromů	2	2	nezadaná	nezadaný	V ASO parku podél ulice Na Střelnici poblíž centra Olomouce	Nová Ulice	vyhlášené - kruh o poloměru 15 m a 16 m
105162	Rudolfův dub	Jednotlivý strom	1	1	28	650	V severní části areálu Smetanovy sady, vlevo od hlavní aleje spojující Havlíčkovu a Polskou ulici, cca 250 m východně od vstupu do pavilonu A	Olomouc-město	ze zákona
105955	Špitálská lípa sv. Štěpána	Jednotlivý strom	1	1	29	444	V severní části barokního areálu v jihozápadním rohu bývalé konventní zahrady	Klášteří Hradisko	vyhlášené - kruh o poloměru desetinásobku průměru kmene v 1,3 m, tj. v době vyhlášení 14 m
105718	Tomášková lípa	Jednotlivý strom	1	1	20	296	Ve středu travnaté plochy u studny na návsi ve východní části obce zvané Dědinky	Moravská Huzová	ze zákona
100264	Topoly v parku	Skupina stromů	3	2	nezadaná	nezadaný	V zámeckém parku jako pozůstatek původního luhu na zahliněných štěrkových náplavech toku Bystřice; 1 topol poškozen požárem - uhybnul - zrušovací rozhodnutí nedoručeno	Velká Bystřice	ze zákona
100263	Tučápské lípy	Skupina stromů	3	2	nezadaná	nezadaný	vlevo od silnice Olomouc-Tovačov při odbočce na Tučapy, u Božích muk. 18. 9. 2016 při větru byl vyvrácen strom č. 3.	Dub nad Moravou	ze zákona
100260	Zámecké aleje	Stromořadí	328	170	nezadaná	nezadaný	aleje do čtyř stran kolem zámku	Náměšť na Hané	ze zákona

PŘÍLOHA Č. 4 – Seznam aktuálně platných územních plánů obcí v ORP Olomouc

Kód obce	Název obce	ÚPD - název	Zpracovatel územně plánovací dokumentace	Datum nabytí účinnosti	Nově projednávané ÚP	Zpracovatel územně plánovací dokumentace	Datum vytvoření
500526	Bělkovice-Lašťany	Územní plán Bělkovice – Lašťany	Alfaprojekt Olomouc	14.5.2021			
500801	Blatec	Územní plán Blatec - úplné znění po změně č.1	Ing. arch. Stanislav Vrabel (Architektonický ateliér)	11.6.2019			
500852	Bohuňovice	Územní plán Bohuňovice - úplné znění po Změně č. 1	AURatelier	6.4.2020			
552402	Bukovany	Územní plán Bukovany	AURatelier	29.3.2020			
500879	Bystročice	Územní plán Bystročice – úplné znění po změně č.2	Ing. arch. Petr Malý (projekční kancelář)	4.10.2022			
547026	Bystrovany	Územní plán Bystrovany	AURatelier	26.4.2021			
552445	Daskabát	Územní plán Daskabát	Ing. arch. Božena Šnyrchová (URBOL)	7.3.2019			
501646	Dolany	Územní plán Dolany, Úplné znění po vydání změny č.1	AURatelier	18.11.2020			
568392	Doloplazy	Územní plán Doloplazy	AURatelier	17.12.2020			
501751	Drahanovice	Územní plán Drahanovice – úplné znění po změně č.1	Ing. arch. Božena Šnyrchová (URBOL)	23.10.2018			
501794	Dub nad Moravou	Územní plán Dub nad Moravou	Studio Region, s.r.o.	13.12.2016			
501841	Grygov	Změna č.2 územního plánu obce Grygov	Stavoprojekt Olomouc	16.4.2011	Územní plán Grygov – pro veřejné projednání	AURatelier Olomouc	11/2018
502146	Hlubočky	Soubor změn č.1 územního plánu Hlubočky	Ing. arch. Božena Šnyrchová (URBOL)	15.9.2017			
552020	Hlušovice	Územní plán Hlušovice	Ing. arch. Petr Leinert	6.1.2011			
502235	Hněvotín	Územní plán Hněvotín	Knesl Kynčl architekti	27.12.2019			
568872	Charváty	Územní plán Charváty – úplné znění po změně č. 2	Ing. arch. Sárka Moráňová	2.2.2021			
500135	Kozlov	Územní plán vojenského újezdu Libavá	Ing. arch. Iveta Třilíková	13.2.2015			
503304	Kožušany-Tážaly	Změna č.3 Územního plánu obce Kožušany-Tážaly	Urbanistické středisko Brno	6.1.2013			
552437	Křčmaň	Územní plán Křčmaň	Urbanistické středisko Brno	13.3.2015			
554901	Křelov-Břuchotín	Územní plán Křelov – Břuchotín	Knesl Kynčl architekti	17.3.2018			
569003	Liboš	ÚPN SU Liboš – Soubor změn č.5	Atelier Archplan Ostrava	29.1.2013	Územní plán Liboš – pro společné jednání B2-KOV	Ing. arch. Tomáš Slavík	08/2020
552232	Loučany	Územní plán sídelního útvaru Loučany	Ing. arch. Irena Čehovská	20.12.2006	Odůvodnění územního plánu Loučany	Ing. arch. Irena Čehovská	01/2021
552216	Luběnice	Územní plán Luběnice	Ing. arch. Kateřina Buschová	2.6.2022			
503657	Lutín	Územní plán Lutín	Urbanistické středisko Brno	15.7.2022			
503738	Majetín	Územní plán Majetín - úplné znění po změně č.1	Urbanistické středisko Brno	8.3.2019			
554944	Mrsklesy	Územní plán obce Mrsklesy	Alfaprojekt Olomouc	7.7.2011	Územní plán Mrsklesy	Ing. arch. Vladimír Dujka	07/2020
504505	Náměšť na Hané	Územní plán Náměšť na Hané – úplné znění po změně č.1	Ing. arch. Petr Malý (projekční kancelář)	13.6.2020			
500496	Olomouc	Územní plán Olomouc - úplné znění po změně XIII	Knesl Kynčl architekti	30.09.2022			
552411	Přáslavice	Územní plán Přáslavice	Ing. arch. Miloslav Sohr, Ph.D.	15.3.2019			
505013	Příkazy – Územní plán	Příkazy – Územní plán	ATELIER URBI spol. s r.o.	11.8.2018	Územní plán Příkazy - Změna č. 1	Ing. arch. Eva Tempírová	01.06.2022
547077	Samotíšky	Samotíšky – Územní plán obce	Ing. arch. Otto Schneider	15.10.2002	Územní plán Samotíšky	Ing. arch. Petr Malý	05/2022
552151	Skrbeň	Územní plán Skrbeň - úplné znění po změně č. 2	Ing. arch. Irena Čehovská	29.9.2022			
505111	Slatinice	Slatinice – Územní plán	Atelier Archplan Ostrava	15.4.2015			
569771	Suchonice	Suchonice – Územní plán sídelního útvaru	Urbanistické středisko Brno	5.9.1998			
552429	Svéšedlice	Územní plán Svěšedlice	Ing. arch. Božena Šnyrchová (URBOL)	21.9.2018			
505161	Stěpánov	Územní plán Stěpánov – úplné znění po změně č. 1	AURatelier	16.6.2021			
505269	Těšetice	Územní plán – Těšetice	Ing. arch. Ivo Motl	24.9.2020			
552089	Tověř	Územní plán Tověř – úplné znění po změně č.1	AURatelier	11.7.2019			
505366	Tršice	Územní plán obce Tršice, části Tršice, Zákřov, Hostkovice, Lipňany, Přestavky, Vacanovice (úplné znění po změně č. 4)	Ing. arch. Věra Filipová	15.5.2019			
552364	Ustín	Územní plán Ustín	Ing. arch. Vanda Ciznerová	28.10.2010			
505609	Velká Bystřice	Územní plán Velká Bystřice	Alfaprojekt Olomouc	13.7.2015			
505650	Velký Týnec	Územní plán Velký Týnec – Úplné znění po změně č.1	Urbanistické středisko Brno	9.12.2021			
505668	Velký Újezd	Územní plán Velký Újezd – Úplné znění po změně č.1	Studio Region, s.r.o.	27.3.2020			
552119	Věrovany	Územní plán – 2.změna – Věrovany	Ing. arch. Petr Malý (projekční kancelář)	16.7.2004	Návrh Územního plánu Věrovany – opakované veřejné projednání	Studio Region, s.r.o.	05/2021

PŘÍLOHA Č. 5 – Seznam problémových míst ve stávajícím ÚSES

Číslo	Poznámka	Návrh	Obce
1	chybí návaznost MBK na k.ú. Loučany na Hané	prověřit trasu MBK a doplnit vedení MBK, zvážit vložení MBC - vyřešeno v návrhu ÚP Loučany	Senice na Hané, Loučany
2	zkontrolovat přechod přes D46	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Bystročice, Olomouc, Hněvotín, Olšany u Prostějova
3	chybějící návaznost MBK na MBC	doplnit návaznost	Bystročice, Hněvotín
4	přerušení MBK v obci Drahanovice	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Drahanovice
5	biokoridor z k.ú. Slatinky nenavazuje ve Lhotě pod Kosířem	doplnit návaznost	Drahanovice, Slatinice, Čechy pod Kosířem, Slatinky
6	NRBK není vymezen dále za hranicí ORP	konzultovat se sousedním ORP	Drahanovice, Pěččín, Čechy pod Kosířem
7	nenávaznost MBK v k.ú. Hlubočky	nutné doplnit návaznost směrem k RBK	Olomouc, Hlubočky
8	nenávaznost MBK v k.ú. Hlubočky	nutné doplnit návaznost směrem k RBK	Olomouc, Hlubočky
9	nenávaznost vedení MBK mezi k.ú. Bystrovany a k.ú. Holice	upravit vedení MBK	Olomouc, Bystrovany
10	nenávaznost NRBK v k.ú. Charváty	doplnit vedení NRBK	Blatec, Charváty
11	chybějící návaznost MBK na MBC v k.ú. Blatec	doplnit návaznost	Blatec, Charváty
12	chybějící propojení MÚSES v k.ú. Tážaly	doplnit chybějící propojení	Blatec, Kožušany-Tážaly
13	nesoulad sousedních ÚP ve tvaru MBC	upravit polohu MBC a trasování MBK - vyřešeno v návrhu ÚP Loučany	Náměšť na Hané, Loučany
14	chybí návaznost MBK ze sousedního katastru na k.ú. Třebčín	prověřit trasování a upravit návaznost	Slatinice, Lutín, Slatinky
15	krátký úsek MBK bez návaznosti na okolní k.ú.	prověřit vedení celé trasy, případně zrušit	Slatinice, Slatinky
16	přerušení MBK pod komunikací	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Drahanovice, Slatinice, Těšetice
17	nesoulad kresby MBK mezi k.ú. Vojnice a k.ú. Břuchotín	upravit trasu MBK	Těšetice, Křelov-Břuchotín, Skrbeň
18	nenávaznost kresby přes intravilán obce Těšetice	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Těšetice, Luběnice
19	chybí návaznost z k.ú. Vojnice na sousední ORP	prověřit trasování a doplnit návaznost	Senice na Hané, Těšetice, Loučany
20	neshoda hierarchické úrovně - RBC (Charváty)xNRBK (Grygov)	sjednotit hierarchickou úroveň	Dub nad Moravou, Charváty, Grygov
21	chybí část RBK v k.ú. Dub nad Moravou	doplnit biokoridor v k.ú. Dub nad Moravou	Dub nad Moravou, Vrbátky, Hrdibořice
22	nesoulad ve vymezení MBC	sjednotit - lépe vymežit MBC	Dub nad Moravou
23	nesoulad kresby na hranicích k.ú. kvůli změně hranic k.ú.	upravit kresbu při změně ÚPD	Příkazy, Horka nad Moravou
24	nesoulad územních plánů Horka nad Moravou a Křelov	upravit trasování MBK	Horka nad Moravou, Křelov-Břuchotín
25	nefunkční biokoridor označen jako stávající	prověřit při terénním průzkumu a opravit funkčnost	Věrovany
26	nenávaznost trasy MBK v k.ú. Luběnice, nejasná funkčnost prvku	doplnit vedení MBK na sousedním k.ú., prověřit funkčnost při terénním průzkumu	Ústín, Luběnice
27	ÚP Charváty nepočítá s přesahem z ÚP Grygov	upravit hranice MBC, nazasahovat do orné půdy - řešeno v návrhu ÚP	Charváty, Grygov
28	chybějící návaznost MBK na k.ú. Třebčín	prověřit trasování a upravit návaznost	Lutín, Olšany u Prostějova
29	nenávaznost MBK mezi k.ú. Příkazy a k.ú. Skrbeň	upravit kresbu	Příkazy, Skrbeň
30	stávající IP označen v ÚP jako navrhovaný	prověřit funkčnost při terénním průzkumu	Skrbeň
31	chybí návaznost MBK ze sousedního ORP	doplnit návaznost	Příkazy, Náklo
32	nesoulad kresby MBK na sousedním ORP	upravit kresbu na k.ú. Moravská Huzová	Štěpánov, Štarnov
33	neprůchodné vedení MBK na sousedním ORP	doplnit na k.ú. Štěpánov	Štěpánov, Žerotín, Pňovice
34	z ÚP Střeň přesah NRBK, který není v ÚP Příkazy	prověřit nutnost doplnění na k.ú. Příkazy	Příkazy, Střeň
35	Rozdílná kresba MBK na sousedních katastrech	upravit kresbu v sousedním ORP	Bělkovice-Lašťany, Domašov u Šternberka
36	nesoulad kresby v sousedních katastrech	upravit kresbu v sousedním ORP	Bělkovice-Lašťany, Domašov u Šternberka
37	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Bohuňovice, Bělkovice-Lašťany
38	nenávaznost kvůli dopravní bariéře	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu/upravit trasu MBK	Bohuňovice, Bělkovice-Lašťany
39	chybí návaznost ze sousedního ORP	prověřit trasu MBK, případně doplnit návaznost	Majetín, Kokory
40	chybí návaznost MBK v k.ú. Majetín	doplnit trasu MBK	Majetín, Čelechovice, Krčmaň
41	nenávaznost RBK mimo hranice ORP	doplnit návaznost	Tršice, Přerov
42	MBK označen jako navrhovaný, ale je funkční	při terénním průzkumu prověřit funkčnost, případně opravit	Tršice
43	chybí návaznost MBK v k.ú. Tršice	doplnit trasu MBK	Tršice, Přerov
44	chybí návaznost MBK ze sousedního ORP	prověřit trasu MBK, případně doplnit návaznost	Hlubočky, Jívová
45	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (železnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Velká Bystřice
46	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (dálnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Velký Týnec

Číslo	Poznámka	Návrh	Obce
47	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (silnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Velký Týnec
48	MBK prochází přes MBC	upravit kresbu	Velký Týnec
49	Odklon trasy MBK na k.ú. Velký Újezd - nenávaznost tras	upravit celkové vedení trasy podél Olešnice a odstranit odbočku z trasy do průmyslového areálu	Velký Újezd, Daskabát
50	Drobná nenávaznost MBK na MBC Lešnický mlýn	upravit kresbu	Velký Újezd, Daskabát
51	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (dálnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Daskabát
52	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (dálnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Velký Újezd, Daskabát
53	nenávaznost MBK	doplnit návaznost	Přáslavice
54	nenávaznost mezi MBK a MBC v Přáslavicích a v Mrsklesích	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu/upravit trasu MBK	Přáslavice, Mrsklesy
55	chybí návaznost MBK na MBC v k.ú. Lipňany	doplnit návaznost	Tršice, Suchonice
56	špatná návaznost RBK na hranici ORP	upravit trasování RBK	Čelechovice, Suchonice
57	přerušování trasy MBK v intravilánu (Dolany)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu/upravit trasu MBK	Dolany
58	chybějící část MBK směrem k MBC Pod Kartouzkou	prověřit možnosti napojení púři terénním průzkumu	Dolany
59	nesjednocená poloha MBC u sousedních katastrů	upravit polohu pravděpodobně v k.ú. Hrubá Voda	Hlubočky, Dolany
60	chybí návaznost MBK ze sousedního ORP	prověřit trasu MBK, případně doplnit návaznost	Hlubočky, Jívová, Dolany
61	nenávaznost trasy MBK kvůli dopravní bariéře (dálnice)	prověřit průchodnost trasy při terénním průzkumu, případně doplnit kresbu	Velký Újezd, Kozlov
62	chybí návaznosti k MBC Malý Bakalov	doplnit návaznosti	Velký Újezd, Kozlov
63	nesoulad úses z ÚP Libavá a ÚP Bohuslávky	prověřit při terénním průzkumu a upravit kresbu	Lipník nad Bečvou, Bohuslávky, Kozlov
64	nesoulad ÚP Libavá a Dolní Újezd	prověřit při terénním průzkumu a upravit kresbu	Bohuslávky, Kozlov, Dolní Újezd
65	chybí návaznost MBK ze sousedního ORP	prověřit trasu MBK, případně doplnit návaznost	Velký Újezd, Kozlov, Dolní Újezd